

Udskriftsdato: 15. december 2025

2015/1 LSF 94 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Indførelse af register over reelle ejere)

Ministerium: Erhvervs- og Vækstministeriet

Journalnummer: Erhvervs- og Vækstmin.,
Erhvervsstyrelsen, j.nr. 2015-13014

Forslag

til

Lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love¹⁾

(Indførelse af register over reelle ejere)

§ 1

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 5, nr. 9, ændres », jf. § 58« til: », jf. §§ 58 og 58 a«.

3. I § 5 indsættes efter nr. 25, som nyt nummer:

»26) *Reel ejer*:

En fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

Nr. 26-31 bliver herefter nr. 27-32.

4. § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »navn og adresse på stiftere samt om navn, stilling og adresse på medlemmerne af ledelsen« til: »navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov«.

5. Efter § 58 indsættes før overskriften før § 59:

»§ 58 a. Selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere,

skal de registrerede medlemmer af selskabets direktion, jf. § 10, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Selskabet skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

6. I § 367, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§§ 58-61,« til: »§ 58, § 58 a, stk. 2 og 3, §§ 59-61,«.

7. I § 367, *stk. 4*, indsættes efter »§ 57,«: »§ 57 a, stk. 6, § 58 a, stk. 5,«.

§ 2

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 738 af 1. juni 2015 og § 2 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. I § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »og § 15 f« til: »og §§ 15 f - 15 h«.

3. § 15 d, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »navn, stilling og adresse på ledelsen« til: »navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov«.

4. Efter § 15 f indsættes før overskriften før § 16:

»§ 15 g. En virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, jf. § 15 h, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 11, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Er virksomheden ikke forpligtet til at registrere ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal der registreres en ledelse, når reglen i 2. pkt. finder anvendelse.

Stk. 2. Virksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver

ændring til de oplysninger, som er registreret. Virksomheden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikationen af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Virksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Virksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for virksomheder, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger virksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

§ 15 h. Som reel ejer anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af virksomheder, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

5. I § 23. *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 15 c,«: »§ 15 g, stk. 2 og 3,«.

§ 3

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lov nr. 712 af 25. juni 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 738 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. I § 3 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* § 21 a om registrering af reelle ejere finder anvendelse for fonde, som falder uden for lovens område efter stk. 1, eller som er undtaget fra loven i medfør af stk. 2.«

3. § 18, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »navn, stilling og adresse på nuværende og tidligere medlemmer af ledelsen« til: »navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov«.

4. Efter § 21 indsættes før overskriften før § 22:

»§ 21 a. Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 21 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fonden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

§ 21 b. Som reel ejer af en fond anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer fonden eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

- 1) fondens bestyrelse og
- 2) særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.«

5. I § 132, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§§ 5, 13 og 15,«: »§ 21 a, stk. 2 og 3,«.

§ 4

I lov om det europæiske selskab (SE-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 8 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

- »1) I lovens bilag gengives Rådets forordning nr. 2157/2001/EF af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE), EF-Tidende 2001, nr. L 294, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Loven indeholder endvidere bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. § 17, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »stilling, navn og adresse på stiftere og ledelse« til: »navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov«.

3. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. SE-Selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, jf. § 17 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af SE-selskabets daglige ledelse, jf. § 17, stk. 2, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. SE-Selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at SE-selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. SE-Selskabet skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SE-Selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. SE-Selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om SE-selskabets reelle ejere, herunder om SE-selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og

International Kriminalitet. SE-Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for SE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

§ 17 b. Som reel ejer anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af SE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

4. I § 21, *stk. 1*, indsættes efter »§ 7, *stk. 5*,«: »og § 17 a, *stk. 2 og 3*,«.

§ 5

I lov nr. 454 af 22. maj 2006 om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), som ændret ved § 7 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 9 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) I lovens bilag gengives Rådets forordning nr. 1435/2003/EF af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) EU-Tidende 2003 nr. L 207, side 1-24. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Loven indeholder endvidere bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. SCE-Selskabet skal indhente oplysninger om SCE-selskabets reelle ejere, jf. § 14 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af SCE-selskabets daglige ledelse, jf. § 14, *stk. 2*, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Selskabet skal registrere oplysningerne efter *stk. 1* i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at SCE-selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. SCE-Selskabet skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SCE-Selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. SCE-Selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om SCE-selskabets reelle ejere, herunder om SCE-selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SCE-Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for SCE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SCE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

§ 14 b. Som reel ejer anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af SCE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

3. I § 19, stk. 1, indsættes efter »§ 5, stk. 4,«: »og § 14 a, stk. 2 og 3,«.

§ 6

I lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 17. april 1997, som ændret ved § 37 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. En europæisk økonomisk firmagruppe skal indhente oplysninger om firmagruppens reelle ejere, jf. § 1 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af den daglige ledelse, jf. § 1, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmagruppen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Firmagruppen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmagruppen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder om firmagruppens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmagruppen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmagruppen skal registrere i styrelsens it-system.

§ 1 b. Som reel ejer anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne eller som på anden måde udøver kontrol.«

3. I § 6 ændres »aktieselskabslovens« til: »selskabslovens«.

4. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Overtrædelse af § 1 a, stk. 2 og 3, straffes med bøde.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 7

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 308 af 28. marts 2015, § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015 og senest ved § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD)« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD), og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 5, *stk. 1*, indsættes som *nr. 53*:

»53) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.«

3. I § 23 indsættes som *stk. 3-6*:

»*Stk. 3.* Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmer af det gensidige forsikringsselskabs og tværgående pensionskasses direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere oplysningerne efter stk. 3 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet og pensionskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 5. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal efter anmodning udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte

oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 3 og 4, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere i styrelsens it-system.«

4. Efter § 81 a indsættes:

»§ 81 b. Sparekassen skal indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af sparekassens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Sparekassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Sparekassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparekassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Sparekassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparekassen skal registrere i styrelsens it-system.«

5. Efter § 85 a indsættes:

»§ 85 b. Andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af andelskassens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Andelskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Andelskassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Andelskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Andelskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger andelskassen skal registrere i styrelsens it-system.«

6. Efter § 336 indsættes:

»§ 336 a. Sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen

reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Sparevirksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Sparevirksomheden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparevirksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Sparevirksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparevirksomheden skal registrere i styrelsens it-system.«

7. I § 373, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 16 f, stk. 1-3,«: »§ 23, stk. 4 og 5,«, efter »§ 80 c, stk. 1 og 2,« indsættes: »§ 81 b, stk. 2 og 3, § 85 b, stk. 2 og 3,«, og efter »§ 312,« indsættes: »§ 336 a, stk. 2 og 3,«.

§ 8

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2003, nr. L 235, side 10«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 3 *b* indsættes som *nr. 5*:

»5) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.«

3. I § 68 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* En firmapensionskasse skal indhente oplysninger om pensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmer af pensionskassens direktion eller, i pensionskasser hvor der ikke findes en direktion, medlemmer af pensionskassens bestyrelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 3. Pensionskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 2 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at pensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Pensionskassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Pensionskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 4. Pensionskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om pensionskassens reelle ejere, herunder om pensionskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Pensionskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de

nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 2 og 3, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger pensionskassen skal registrere i styrelsens it-system.«

4. I § 71, stk. 1, 1. pkt., ændres »og § 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.,« til: »§ 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., og § 68, stk. 3 og 4,«.

§ 9

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 5 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og senest ved § 7 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 3, stk. 1, indsættes som *nr. 48*:

»48) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerrettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af kapitalforeninger, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

3. Efter § 136 indsættes:

»§ 136 a. En kapitalforening skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmerne af kapitalforeningens bestyrelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Kapitalforeningen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Foreningen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Kapitalforeningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for kapitalforeninger, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger kapitalforeningen skal registrere i styrelsens it-system.«

4. I § 190, stk. 2, indsættes efter »§ 28 a,«: »§ 136 a, stk. 2 og 3,«.

5. I § 190, stk. 4, indsættes efter »§ 132,«: »§ 136 a, stk. 5,«.

§ 10

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41« til: », Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 2 indsættes som *nr. 25*:

»25) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerrettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

3. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. En investeringsforening eller en SIKAV skal indhente oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmerne af investeringsforeningens bestyrelse eller direktion eller SIKAV'ens bestyrelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Foreningen eller SIKAV'en skal opbevare oplysninger om deres reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige

myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere i styrelsens it-system.«

4. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Overtrædelse af«: »§ 14 a, stk. 2 og 3,«.

§ 11

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 653 af 15. juni 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 7 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 4 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. En juridisk person, jf. § 3, nr. 2, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at registrere reelle ejere, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. For den juridiske person skal som minimum registreres oplysninger omfattet af § 11, stk. 1, nr. 1-6.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse og registrering af oplysninger, jf. stk. 1, herunder regler om betaling til dækning af de administrative omkostninger herved.«

2. I § 22 indsættes efter stk. 1 som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Overtrædelse af § 11 a, stk. 1, straffes med bøde.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 12

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 20. september 2012, som ændret ved § 3 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 3 i lov nr. 639 af 12. juni 2013 og lov nr. 734 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. I § 1, stk. 4, nr. 5, ændres »§ 1, stk. 4 og 5,« til: »§ 3«.

3. I § 1, stk. 6, 2. pkt., indsættes efter »Bestemmelserne i«: »§§ 4 og 5,«.

4. I § 1 indsættes som *stk. 8*:

»§§ 4 og 5 gælder også for fonde, som falder uden for lovens område efter stk. 4, nr. 1-3, 6 eller 7, eller som er undtaget fra loven i medfør af stk. 5.«

5. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 3

Registrering af reelle ejere

§ 4. Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 5, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fonden skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

§ 5. Som reel ejer af en fond anses den eller de fysiske personer, der direkte eller indirekte kontrollerer fonden eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

- 1) fondens bestyrelse og
- 2) særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.«

6. § 11, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

7. I § 43, stk. 1, indsættes efter »Overtrædelse af«: »§ 4, stk. 2 og 3,«.

8. Efter § 51 indsættes:

»**§ 52.** Foreningen skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, jf. § 52 a, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Foreningen skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Foreningen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Foreningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger foreningen skal registrere i styrelsens it-system.

§ 52 a. Som reel ejer af en forening anses den eller de fysiske personer, der direkte eller indirekte kontrollerer foreningen eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

- 1) foreningens stiftere,

- 2) foreningens bestyrelse og
- 3) særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af foreningens udde-
linger, endnu ikke kendes af foreningen, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse foreningen er
oprettet eller fungerer.«

9. I § 54 ændres »og § 49, stk. 2,« til: »§ 49, stk. 2, og § 52, stk. 2 og 3,«.

§ 13

Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Erhvervs- og vækstmini-
steren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter. Er-
hvervs- og vækstministeren kan endvidere fastsætte overgangsregler.

§ 14

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for
disse landsdele med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-3, 8 og 11 kan ikke sættes i kraft for Færøerne.

Stk. 3. Lovens §§ 4-6 kan ikke sættes i kraft for hverken Færøerne eller Grønland.

- ¹⁾ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
 - 1.1. Baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Indførelse af regler om registrering af reelle ejere i selskaber m.v.
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Indførelse af regler om registrering af reelle ejere i lov om fonde og visse foreninger
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Grundregistrering som nødvendig forudsætning for at kunne registrere reelle ejere
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre en del af aftalen om en styrket indsats mod skattely på erhvervsområdet, som blev indgået den 19. december 2014 mellem den daværende regering (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Lovforslaget gennemfører alene den del af aftalen, som vedrører indførelse af et register over reelle ejere i danske selskaber og tilsvarende juridiske personer. De øvrige dele af skattelyaftalen er bl.a. gennemført ved lov nr. 739 af 1. juni 2015.

Lovforslaget har desuden til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), da det bl.a. omhandler reelle ejere.

Som følge af aftalen om en styrket indsats mod skattely på erhvervsområdet og 4. hvidvaskdirektiv, foreslås der ændringer i en række love på Erhvervs- og Vækstministeriets område og på Justitsministeriets område for så vidt angår lov om fonde og visse foreninger. Det er således foreslået, at der indføres regler om, at selskaber, fonde og andre virksomheder skal indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere. Oplysningerne skal registreres og offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der foreslås også en ændring i CVR-loven, så det sikres, at juridiske personer, som skal registrere reelle ejere i henhold til de med dette lovforslag foreslåede bestemmelser, og som ikke i forvejen er registrerede,

skal registreres med nogle få grundlæggende oplysninger, som entydigt kan identificere den juridiske person.

De foreslåede ændringer skal medvirke til, at der fremover foretages registrering af reelle ejere i selskaber og andre lignende juridiske personer, hvilket skal medvirke til øget gennemsigtighed og gøre det sværere at gemme sig bag selskabskonstruktioner af forskellig art.

1.1. Baggrund

EU-Kommissionen fremlagde i februar 2013 forslag til 4. hvidvaskdirektiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Forslaget har siden været forhandlet i Rådet og Europa-Parlamentet, og den 20. maj 2015 blev der opnået enighed mellem institutionerne om en direktivtekst, der på en række områder afviger fra Europa-Kommissionens oprindelige forslag. 4. hvidvaskdirektiv afløser Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (2005/60/EF) af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (3. hvidvaskdirektiv) og 4. hvidvaskdirektiv er ligesom tidligere hvidvaskdirektiver et minimumsdirektiv, hvilket betyder, at de enkelte medlemslande har mulighed for at fastsætte skærpede regler.

Danmark er medlem af Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af bl.a. hvidvask. Medlemmer af FATF er folkeretligt forpligtede til at efterleve FATF's 40 anbefalinger, som senest er revideret i februar 2012. 4. hvidvaskdirektiv tilstræber at skabe rammerne for, at medlemslandene kan opfylde de nævnte anbefalinger, og direktivet skal derfor ses i sammenhæng med anbefalingerne.

Det overordnede formål med de ændrede FATF-anbefalinger og 4. hvidvaskdirektiv er bl.a. at styrke indsatsen mod kriminalitet og hvidvask af midler der hidrører fra kriminalitet, herunder skatteunddragelse.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 14, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Det fremgår videre, at medlemslandene derfor bør sikre, at enheder, der er stiftet på deres område i henhold til gældende national ret, indhenter og opbevarer tilstrækkelige, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed for at bekæmpe misbrug af juridiske enheder bør medlemslandene sikre, at oplysningerne om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, beliggende uden for virksomheden i fuld overensstemmelse med EU-retten.

Det følger af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, at medlemslandene skal sikre, at selskaber og andre juridiske enheder på deres område pålægges at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, som defineret i direktivets artikel 3, stk. 6. Artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, pålægger medlemslandene at sikre, at kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester kan få rettidig adgang til oplysningerne. Herudover fastsætter artikel 30, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, at disse oplysninger skal opbevares i et centralt register. Medlemslandene skal endvidere sikre, at oplysningerne er tilgængelige for kompetente myndigheder, forpligtede enheder inden for rammerne af de i direktivet fastsatte kundekend-skabsprocedurer og for personer og organisationer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indførelse af regler om registrering af reelle ejere i selskaber m.v.

2.1.1. Gældende ret

Der eksisterer ikke i dag regler om registrering af reelle ejere i hverken selskaber eller andre juridiske personer. Der eksisterer derimod et register over legale ejere (Det Offentlige Ejerregister), som

følger af § 58 i selskabsloven. Dette register gælder udelukkende kapitalselskaber, som aktieselskaber, anpartsselskaber, herunder iværksætterselskaber, partnerselskaber og såkaldte europæiske aktieselskaber (SE-selskaber).

Karakteristisk for den legale ejer er, at vedkommende som udgangspunkt er noteret i selskabets ejerbog, ligesom ejeren både kan være en fysisk eller juridisk person. Den legale ejer skal registreres i Det Offentlige Ejeregister, hvis den pågældende besidder 5 pct. eller mere af selskabets stemmerettigheder eller kapital, jf. selskabslovens § 58.

Tilsvarende regler om registrering af legale ejere kan dog indføres for virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra enkeltmandsvirksomheder. Dette er vedtaget med lov nr. 739 af 1. juni 2015, som har medført en hjemmel i lovens § 15 f til, at disse virksomheder skal kunne medtages i Det Offentlige Ejeregister. Denne ændring er vedtaget som led i skattelypakken fra december 2014 på erhvervsområdet. Hvis hjemlen udnyttes, indebærer det, at det ikke er muligt at være anonym ejer af 5 pct. eller mere af eksempelvis et kommanditselskab, idet legale ejere i sådanne selskaber skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der eksisterer ikke i dag regler om registrering af legale ejere for de øvrige juridiske personer omfattet af lovforslaget.

Der eksisterer i dag regler om reelle ejere i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven). Reelle ejere er i modsætning til legale ejere, som kan være både fysiske og juridiske personer, kun fysiske personer. En reel ejer kan ikke være en juridisk person.

I henhold til den gældende definition i hvidvaskloven, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 4, litra a og b, som er i overensstemmelse med 3. hvidvaskdirektiv, er reelle ejere i selskaber den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer et selskab eller en anden juridisk person. Det reelle ejerskab opstår når en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne i et selskab, bortset fra selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked. Reelt ejerskab kan således i henhold til gældende ret foreligge ved en kombination af direkte ejerskab eller kontrol af et selskab og indirekte ejerskab eller kontrol af et selskab. Der kan også foreligge reelt ejerskab på anden vis, f.eks. i form af aftale, udpegningsret eller lignende.

Der eksisterer også i dag en definition på reelle ejere i erhvervsdrivende fonde i hvidvaskloven, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 4, litra c-e. Denne definition er en gennemførelse af 3. hvidvaskdirektiv, som medfører at reelt ejerskab af fonde ikke handler om besiddelse af ejerandele, men derimod om kontrol og andel i fondens midler. Den gældende bestemmelse indebærer, at personer, som ifølge en fonds vedtægter eller på anden måde skal modtage 25 pct. eller mere af en fonds uddelingsmidler eller andre formuegoder, hvis disse personer er kendt, er reelle ejere. Desuden omfatter definitionen den personkreds, i hvis hovedinteresse en fond er blevet oprettet eller fungerer og de personer, der udøver kontrol over mindst 25 pct. af en fonds uddelingsmidler eller andre formuegoder, hvilket som udgangspunkt vil sige fondsbestyrelsen.

Definitionerne er en smule anderledes formuleret end de i dette lovforslag foreslåede, men det er forventningen, at definitionen i hvidvaskloven vil blive opdateret, når hvidvaskloven ændres med henblik på at gennemføre den resterende del af 4. hvidvaskdirektiv.

Virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven, herunder bl.a. pengeinstitutter, revisorer, advokater og ejendomsmæglere, er i dag – ud fra en risikovurdering – pålagt at indhente oplysninger om deres virksomhedskunders reelle ejere, når der optages forretningsmæssig forbindelse, ved såkaldte kend-din-kunde procedurer. Idet langt de fleste selskaber og andre juridiske personer på et eller andet tidspunkt vil være kunde hos virksomheder eller personer omfattet af hvidvaskloven, skal de således som udgangspunkt allerede i dag i de situationer kende og oplyse om deres reelle ejere.

Der eksisterer i dag i henhold til Skattekontrolloven en række regler om indhentning og opbevaring af ejeroplysninger, som skal foreligge vedrørende fuldt skattepligtige selskaber, ud over aktie- og anparts-selskaber. Disse selskaber m.v. skal føre en fortegnelse over samtlige ejere og medlemmer. Tilsvarende gælder kommanditselskaber omfattet af § 2, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og partnerselskaber omfattet af selskabslovens kapitel 21, som skal føre en fortegnelse over alle deltagere i kommanditselskabet henholdsvis partnerselskabet. Disse oplysninger fremgår ikke i dag af et samlet offentligt register.

4. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at selskaber og andre juridiske personer skal indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere. De omhandlede selskaber og andre juridiske personer er desuden forpligtede til efter anmodning, at stille disse oplysninger til rådighed for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) og andre offentlige myndigheder samt de virksomheder og personer, som har pligter i henhold til hvidvaskloven.

Derudover stiller 4. hvidvaskdirektiv krav om, at oplysningerne om disse reelle ejere skal registreres i et samlet centralt register. Oplysningerne skal som minimum være tilgængelige for samme gruppe af myndigheder, virksomheder og personer, som nævnt ovenfor. Ydermere giver 4. hvidvaskdirektiv mulighed for, at oplysningerne stilles til rådighed for offentligheden.

2.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Erhvervs- og Vækstministeriet har overvejet, om der i lovforslaget skulle indsættes en pligt for de reelle ejere til at oplyse et givent selskab eller anden juridisk person om deres ejerskab. Det er dog vurderet, at det ikke er nødvendigt med en pligt hertil, da der allerede i dag gælder regler om underretning for legale ejere, og da 4. hvidvaskdirektiv har pålagt det enkelte selskab eller juridiske person at indhente de relevante oplysninger. Det vil således være en ekstra byrde at pålægge de enkelte ejere en indberetningspligt, hvilket ikke anses for nødvendigt. Der er endvidere ikke noget til hinder for, at i det omfang, at en person bliver bekendt med at den pågældende er reel ejer, kan meddele det til virksomheden.

Erhvervs- og Vækstministeriet har desuden overvejet, hvordan et register over reelle ejere skal etableres, herunder hvem der skal være omfattet. Det fremgår af aftalen om en styrket indsats mod skattely på erhvervsområdet fra december 2014, som er indgået mellem den daværende regering (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative, at registret skal føres af Erhvervsstyrelsen, som i dag er samlet indgang for registrering af oplysninger i en lang række selskaber og virksomheder. Erhvervsstyrelsen er derudover efter gældende ret allerede ansvarlig for at føre Det Offentlige Ejerregister, som indeholder oplysninger om legale ejere i kapitalselskaber.

Det er i forbindelse med den nævnte skattelyaftale om en styrket indsats mod skattely på erhvervsområdet, besluttet, at registret over reelle ejere skal være offentligt tilgængeligt i Danmark, dog under hensyntagen til 4. hvidvaskdirektivs rammer og beskyttelse af personfølsomme oplysninger. Baggrunden for at de registrerede oplysninger skal være offentligt tilgængelige er, at det med skattelyaftalen har været et politisk ønske, at skabe så meget åbenhed om reelle ejere som muligt. Der vil dog ikke blive offentliggjort oplysninger, som f.eks. CPR-numre og udenlandske identifikationsnumre. Endvidere vil der være mulighed for at undtage fra kravet om offentliggørelse af oplysninger, hvis der foreligger en særlig, individuel sikkerhedsrisiko.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 22, at risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke er ens i alle tilfælde, og at der derfor bør anvendes en holistisk risikobaseret tilgang. Det fremgår endvidere af præambelbetragtning nr. 27, at der ved anvendelsen af direktivet skal tages hensyn til de kendetegn og behov, der gør sig gældende for mindre, forpligtede enheder, som falder ind under direktivet, og sikres en passende behandling i forhold til deres særlige behov.

Erhvervs- og Vækstministeriet har på den baggrund overvejet, hvilke selskaber og andre juridiske

personer som skal omfattes af den foreslåede registreringspligt. 4. hvidvaskdirektiv lægger som udgangspunkt op til en bred fortolkning af begrebet juridisk person, men der er dog mulighed for under visse forudsætninger at undtage juridiske personer, hvilket også ses at stemme overens med anbefalingerne fra FATF, som i vidt omfang ligger til grund for 4. hvidvaskdirektiv. Det gælder dog umiddelbart i henhold til anbefalingerne kun andre juridiske enheder end selskaber, fonde og andre virksomheder med begrænset ansvar.

Der findes ikke en egentlig lovfæstet definition på en juridisk person, men noget af det som tillægges vægt er, om den pågældende enhed kan indgå aftaler og påtage sig forpligtelser, herunder være part i en retssag. Det kan desuden tillægges vægt, om virksomheden i henhold til de for den pågældende virksomhedstype gældende regler udgør et i forhold til deltagerne og tredjemand selvstændigt retssubjekt. Det er i denne henseende uden betydning, hvilken betegnelse deltagerne har givet virksomheden. Det bemærkes, at enkeltmandsvirksomheder ikke er omfattet af begrebet juridisk person, og disse enheder anses derfor ikke for omfattet af de foreslåede bestemmelser. Tilsvarende gælder filialer af selskaber og andre juridiske personer, hvor der alene er tale om sekundær etablering.

Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at medarbejderinvesteringsselskaber ikke skal omfattes af de foreslåede bestemmelser om registrering af reelle ejere. Baggrunden for denne vurdering er, at der er tale om en særlig selskabskonstruktion, som er kendetegnet ved at have nogle særlige karakteristika, som gør, at risikoen for hvidvask og terrorfinansiering via sådanne selskaber anses for begrænset. Det er således bl.a. en betingelse, at medarbejderne investerer lønmidler til gavn for den virksomhed, som de er ansat i. Desuden er det et krav, at de indskudte lønmidler alene kan gå til modernisering eller udvikling af virksomheden, og at ejerskabet ikke kan overdrages til andre. Der er på den måde meget lille risiko for at selskabsformen kan benyttes til eventuel hvidvask eller skattely via sløring af ejerskabet. Baggrunden for at undtage denne selskabsform er desuden, at der er tale om en 3-årig forsøgsordning iværksat med det formål at bevare arbejdspladser, og at der på tidspunktet for dette lovforslags fremsættelse alene er registreret ét medarbejderinvesteringsselskab i Danmark. Medarbejderinvesteringsselskaber er endvidere ikke omfattet af reglerne om registrering af legale ejere.

Erhvervs- og Vækstministeriet har overvejet brugen af begrebet "reelle ejere" i forhold til fonde, som per definition ikke har ejere. En brug af begrebet kan således skabe forvirring og signalere en retsstilling, som ikke eksisterer. Ministeriet finder dog, at direktivets begreb "reelle ejere" bør anvendes i erhvervsfondsloven, uanset at fonde efter dansk ret er selvejende og dermed ikke har ejere, da begrebet allerede i dag benyttes i hvidvaskloven og anses for almindelig kendt.

Erhvervs- og Vækstministeriet har desuden overvejet, hvorvidt fonde, som i dag ikke er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovens § 3, stk. 1, eller som konkret er undtaget fra loven, jf. § 3, stk. 2, skal være omfattet af kravet om registrering af reelle ejere. Det skyldes, at der er tale om en gruppe fonde med særlige karakteristika, herunder Danmarks Nationalbank, fonde oprettet ved lov og fonde som af andre grunde ikke skal underlægges yderligere offentligt tilsyn.

Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at sådanne fonde ikke kan undtages fra kravet om registrering af reelle ejere. Baggrunden for denne vurdering er, at hver enkelt medlemsstat efter 4. hvidvaskdirektiv, med henblik på at sikre effektiv gennemsigtighed, er forpligtet til at sørge for, at det bredest mulige spektrum af juridiske enheder på deres område er omfattet af pligten til at registrere reelle ejere. Desuden er fonde nævnt direkte i direktivet uden skelen til lovgrundlag, registrering, formål eller lignende. Det vurderes derfor mest hensigtsmæssigt at fonde i bred forstand er omfattet af kravet om registrering af reelle ejere.

Det er på samme måde overvejet, hvordan der skal foretages registrering af reelle ejere i virksomheder, som i dag ikke er registreringspligtige i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, f.eks. de interessentskaber og kommanditselskaber, som på grund af en eller flere virksomhedsdeltagere med ubegrænset hæftelse ikke er omfattet af registreringspligten i lov om visse erhvervsdrivende virksomhe-

der. Da det ikke er hensigten, at de omfattede enheder skal pålægges flere krav og byrder end nødvendigt for at opfylde direktivet, og da det ikke er hensigten, at der skal indføres nye registreringskrav, ud over kravene i 4. hvidvaskdirektiv om registrering af reelle ejere, men da det dog er nødvendigt at kunne identificere selve den juridiske person for at kunne registrere reelle ejere, er der foreslået en løsning, hvor der foretages en grundregistrering af de omhandlede enheder med et minimum af oplysninger for at kunne registrere reelle ejere.

I forhold til definitionen på reelle ejere har det været overvejet at fastsætte en fast grænse, som ville være mere klar og lettere håndterbar for de omfattede selskaber o.l. I henhold til direktivet er ejerskab af eller kontrol over mere end 25 pct. af et selskab e.l. en indikation på reelt ejerskab. I medfør af direktivet kan der således ud fra en konkret vurdering være tale om reelt ejerskab ved ejerandele både over og under 25 pct. Baggrunden for at overveje en fast grænse frem for en indikation er, at en lang række selskaber og andre juridiske personer efter lovforslaget fremover skal sørge for at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, og der kan derfor være behov for klare retningslinjer på området.

En bestemmelse med en fast grænse ville kunne skabe en sådan klarhed i forhold til, hvornår en person er reel ejer, men af hensyn til at sikre korrekt gennemførelse af 4. hvidvaskdirektiv, er der foreslået en løsning med en grænse på 25 pct. som indikation på reelt ejerskab, som lægger sig tættere op af direktivteksten.

I forhold til definitionen i 4. hvidvaskdirektiv på reelle ejere i erhvervsdrivende fonde skal bestyrelsesmedlemmerne fremover betragtes som fondens reelle ejere. Herudover må særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer, også anses som reelle ejere i direktivets forstand. Det følger af artikel 3, stk. 6, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv, at reelle ejere af fonde skal omfatte fysiske personer, der bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som reelle ejere af en trust. Ved fastlæggelsen af, hvilke fysiske personer, der efter direktivet skal anses som begunstigede i forhold til en fond, må der således tages udgangspunkt i, hvad der kendetegner en begunstiget i en trust.

En trust stiftes ved, at en person overdrager en formue til en anden person, der som ejer råder over formuen til fordel for den begunstigede, som kan være stifteren eller en tredjemand. Den eller de personer, der er begunstigede i forhold til en trust, vil således som udgangspunkt være kendte ved oprettelsen af trusten.

Fysiske personer, der i forhold til en fond bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som en begunstiget i en trust, må på den baggrund efter Erhvervs- og Vækstministeriets opfattelse forstås som nærmere angivne personer, der efter fondens vedtægt har krav på uddelingsmidler fra fonden.

2.1.3 Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning medfører ændringer af en række love, herunder bl.a. selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde, og lov om finansiel virksomhed. Konkret medfører de foreslåede ændringer, at alle kapitalselskaber og en lang række lignende andre juridiske personer skal have kendskab til deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder. Disse oplysninger skal hurtigst muligt efter, at selskabet eller andre juridiske personer er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, eller ikke længere er reel ejer, registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, hvor de vil være offentligt tilgængelige.

De foreslåede bestemmelser vil medføre, at de omhandlede juridiske enheder omfattes af pligten til at indberette oplysninger til det register over reelle ejere, som udvikles af Erhvervsstyrelsen. Registret har efter direktivet til formål at sikre nøjagtige og opdaterede oplysninger om de reelle ejere af sådanne juridiske enheder til brug for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer.

Det foreslås endvidere, at der indsættes bestemmelser, der definerer, hvad der skal forstås ved reelle ejere. Disse bestemmelser gennemfører definitionen af reelle ejere i artikel 3, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv.

Reelle ejere i selskaber foreslås således defineret som de fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig andel af ejerandelene eller stemmerne i selskabet, eller som på anden måde udøver kontrol. Der foreslås en grænse på 25 pct., som vil være en indikation på reelt ejerskab. Reelle ejere i fonde er derimod defineret som personer, som ikke i ordets egentlige forstand nødvendigvis er ejere, men som på anden måde har kontrol eller som får midler fra fonden. I forhold til fonde vil reelle ejere således være bestyrelsen og eventuelt nærmere angivne særlige uddelingsmodtagere og personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.

Det foreslås, at der i forbindelse med udviklingen af selve it-systemet til registrering af reelle ejere vil blive set nærmere på, hvordan sådanne registreringer kan foretages. Dette vil ske i henhold til de foreslåede bestemmelser om nærmere fastsatte regler om registrering. De nærmere krav til registrering, herunder hvilke oplysninger der skal registreres, og hvem der kan eller skal registrere dem, vil blive nærmere fastsat ved bekendtgørelse, som udstedes af Erhvervsstyrelsen. Det svarer til det, som gælder i forhold til Det Offentlige Ejerregister og en række andre registreringer, hvor den nærmere tekniske regulering foregår ved bekendtgørelse.

Af hensyn til at kunne foretage de nødvendige registreringer af reelle ejere vil der desuden blive foreslået en ny bestemmelse i lov om Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven), som omhandler grundregistrering af alle juridiske enheder som er omfattet af reglerne om registrering af reelle ejere og som ikke i henhold til anden lovgivning eller frivilligt allerede er eller har ladet sig registrere i Det Centrale Virksomhedsregister. Den nye bestemmelse foreslås da en sådan grundregistrering anses for en nødvendig forudsætning for at kunne registrere alle reelle ejere i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv. Der henvises i denne sammenhæng til afsnit 2.3.

Som følge af et krav i 4. hvidvaskdirektiv, er det foreslået, at den daglige ledelse i et selskab eller en anden juridisk person skal registreres som reel ejer, hvis der ikke er nogen reelle ejere, eller hvis der ikke kan identificeres nogen reelle ejere. Det er dog samtidig foreslået, at i det omfang den daglige ledelse allerede er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, skal der alene i styrelsens it-system optages oplysning om, at der ikke er nogen reelle ejere, og at ledelsen derfor træder i deres sted.

De omhandlede virksomheder m.v. er forpligtede til at udlevere nærmere oplysninger om deres reelle ejere og forsøg på identifikation af de reelle ejere til SØIK samt Erhvervsstyrelsen og andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder anmoder herom. For Erhvervsstyrelsen og andre offentlige myndigheder skal der dog være tale om, at oplysningerne skal vurderes som værende nødvendige af hensyn til varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. Der er ikke krav om særlige tilsyns- eller kontrolopgaver, men der er krav om, at opgaverne skal varetages i henhold til lovgivning, og at de ønskede oplysninger skal være relevante og omhandle ejeroplysninger. Hvis det ikke er tilfældet, kan den offentlige myndighed alene søge informationerne gennem de ejeroplysninger, som måtte være offentligt tilgængelige.

Oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere må som udgangspunkt anses for almindelige personoplysninger, jf. persondatalovens § 6. Det forudsættes derfor, at den behandling af personoplysninger, som vil ske i forbindelse hermed, kan foretages inden for persondatalovens rammer. Datatilsynet har dog tilkendegivet, at det ikke kan udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor en oplysning om forsøg på identifikation af reelle ejere vil have karakter af en oplysning om strafbare forhold, jf. persondatalovens § 8. Den indsamling, opbevaring og videregivelse af oplysninger, som selskaber, fonde og lignende foreslås at være forpligtede til at foretage efter lovforslaget, vurderes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for de rammer, som persondatalovens § 8 sætter for privates behandling af oplysninger om bl.a. strafbare forhold. Lovforslaget indebærer således på dette punkt en fravigelse af persondataloven.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke indebærer en fravigelse af andre dele af persondatalovens regule-

ring, herunder reglerne om den registreredes rettigheder, behandlingssikkerhed og anmeldelse til Datatilsynet. Forslaget indebærer således alene en fravigelse af persondataloven, i det omfang selskabet, fonden m.v. indsamler, opbevarer og videregiver oplysninger om forsøg på identifikation af den reelle ejer, der udgør oplysninger om strafbare forhold.

Fravigelsen vurderes at ligge inden for databeskyttelsesdirektivet (Direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger), som bl.a. tillader behandling af oplysninger om strafbare forhold, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse, hvilket bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering vurderes at være, og hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning. Erhvervs- og Vækstministeriet har herved lagt vægt på, at det følger af artikel 43 i 4. hvidvaskdirektiv, at behandling af personoplysninger på grundlag af direktivet med henblik på forebyggelse af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme betragtes som værende i samfundets interesse i henhold til databeskyttelsesdirektivet. Ministeriet har desuden lagt vægt på, at lovforslaget som nævnt alene indebærer en fravigelse af persondatalovens § 8. Lovens øvrige regler, herunder reglerne om den registreredes rettigheder, behandlingssikkerhed og anmeldelse til Datatilsynet, gælder således fortsat.

Det anses for at være berettiget videregivelse i henhold til finansielle virksomheders tavshedspligt, jf. § 117 i lov om finansiell virksomhed, firmapensionskassers tavshedspligt, jf. § 71, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser og investeringsforeningers og SIKAV'ers tavshedspligt, jf. § 62 i lov om investeringsforeninger m.v., at videregive oplysninger, som virksomheden er forpligtet til at videregive efter de pågældende myndigheders anmodning med hjemmel i de foreslåede bestemmelser.

Selskaber og andre juridiske personer, som har ejerandele optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, foreslås i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv undtaget fra det foreslåede krav om registrering af reelle ejere. Baggrunden herfor er, at ejerkredsen i sådanne selskaber er tilstrækkeligt identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning.

Der foreslås strafbestemmelser, der giver mulighed for at pålægge de omfattede juridiske enheder bøder for manglende overholdelse af pligten til at registrere oplysninger om deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system eller af pligten til efter anmodning at give disse oplysninger til SØIK eller andre offentlige myndigheder i forbindelse med varetagelsen af myndighedernes tilsyns- eller kontrolopgaver. Baggrunden for at foreslås bødestraf er, at 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med, at overtrædelse af reglerne om registrering af legale ejere, jf. selskabslovens § 58, ligeledes straffes med bøde.

2.2. Indførelse af regler om registrering af reelle ejere i lov om fonde og visse foreninger

2.2.1. Gældende ret

Lov om fonde og visse foreninger (fondsloven), gælder for fonde, legater, stiftelser og andre selvejende institutioner (fonde), jf. lovens § 1, stk. 1, samt visse foreninger, jf. nærmere nedenfor. Fondsloven omfatter alene ikke-erhvervsdrivende fonde, jf. lovens § 1, stk. 4, nr. 4 og 5.

Det følger af lovens § 1, stk. 2, at en fond er en juridisk person, som besidder en formue, der er uigenkaldeligt udskilt fra stifterens formue til varetagelse af et eller flere i vedtægten bestemte formål, som skal kunne efterleves i en længere årrække, hvor rådighedsbeføjelserne over fonden tilkommer en i forhold til stifter selvstændig ledelse, og hvor ingen fysisk eller juridisk person ud over fonden har ejendomsretten

til fondens formue. Som følge af fondes selvejende karakter har ingen fysiske eller juridiske personer uden for fonden ejendomsretten til fondens formue, der tilkommer fonden som sådan. En fond har således ikke en ejer.

For ikke-erhvervsdrivende fonde, hvis aktiver udgør 1 mio. kr. eller derover, fastsætter fondsloven bl.a. regler om tilsyn, vedtægter, kapital, ledelse, årsregnskab og revision, samt uddeling og overskudsanvendelse.

Ikke-erhvervsdrivende fonde, hvis aktiver udgør mindre end 1 mio. kr., er efter fondslovens § 1, stk. 6, undtaget fra loven, herunder reglerne om tilsyn. Sådanne fonde er dog omfattet af lovens § 6, stk. 1 (om krav til vedtægter), § 7 (om begrænsninger i adgangen til at stifte familiefonde), § 8, stk. 1, 2. pkt. (om at aktiverne og egenkapitalen skal stå i rimeligt forhold til formålet), og kapitel 9 (om vedtægtsændringer). En del af fondslovens bestemmelser er endvidere udtryk for almindelige fondsretlige regler, der gælder for alle fonde, herunder fonde omfattet af § 1, stk. 6.

Fondslovens § 1, stk. 4, nr. 1-7, undtager herudover en række fonde og selvejende institutioner fra lovens anvendelsesområde. Således undtages ifølge bestemmelsen fonde, som er oprettet ved eller i henhold til lov eller ved mellemfolkelig overenskomst mellem Danmark og en anden stat, og som er undergivet tilsyn af en af staterne (nr. 1), fonde, med hvilke en kommune eller region har indgået aftale til opfyldelse af kommunens eller regionens forpligtelser i henhold til lov om social service og dagtilbudsloven, såfremt fonden ikke varetager andre opgaver (nr. 2), og folkekirkens selvejende institutioner, trossamfund og godkendte uddannelsesinstitutioner, såfremt fonden ikke ud over sit hovedformål varetager andre opgaver (nr. 3). Herudover undtages fonde, der er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde (nr. 4) og fonde, der i medfør af § 1, stk. 4 og 5, i lov om erhvervsdrivende fonde ikke er omfattet af nævnte lov (nr. 5). Endelig undtages selvejende institutioner, der som vilkår for godkendelse eller tilskud fra det offentlige er undergivet tilsyn og økonomisk kontrol af en offentlig myndighed efter anden lovgivning eller bestemmelser udstedt i henhold til anden lovgivning (nr. 6) og selvejende institutioner, hvis drift overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler, og som er undergivet tilsyn af det offentlige, hvis det i institutionens vedtægt er fastsat, at det offentlige træffer bestemmelse om anvendelse af institutionens midler i tilfælde af dennes opløsning (nr. 7).

Herudover fremgår det af fondslovens § 1, stk. 5, at Civilstyrelsen kan beslutte, at fonde, som på anden måde end efter fondsloven er undergivet et vist statsligt, regionalt eller kommunalt tilsyn, kan undtages helt eller delvist fra lovens anvendelsesområde. Det vil almindeligvis dreje sig om fonde, som er så atypiske, at de ikke bør reguleres i fondsloven, men som fortsat skal være undergivet tilsyn og kontrol.

Der findes ikke i dag regler om registrering af fonde og selvejende institutioner, der er omfattet af fondsloven, herunder om registrering af personer, der har en bestemmende indflydelse i fonden, eller som er særligt begunstiget af fonden. Efter fondslovens § 6, stk. 2, skal nystiftede fondes vedtægt dog senest 3 måneder efter oprettelsen indsendes til fondsmyndigheden samt til told- og skatteforvaltningen.

Det fremgår af fondslovens § 11, stk. 1, 1. pkt., at en fond ledes af en bestyrelse. Efter fondslovens § 11, stk. 2, skal en fortegnelse over medlemmerne af bestyrelsen senest 3 måneder efter fondens oprettelse indsendes til fondsmyndigheden, og meddelelse om ændringer af bestyrelsens sammensætning skal desuden indsendes til fondsmyndigheden senest 4 uger efter ændringens vedtagelse.

Fondsloven indeholder endvidere regler om visse foreninger. Lovens kapitel 13 finder således anvendelse på arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenkomster, der har til hovedformål at varetage de økonomiske konsekvenser for den erhvervsgruppe, som medlemmerne hører til. Herudover finder kapitlet anvendelse på foreninger, hvis midler hovedsagelig består af bidrag fra de førnævnte foreninger, såfremt foreningen har som et formål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, som medlemmerne hører til, jf. fondslovens § 2, stk. 1. Fondsloven omfatter dog ikke foreninger, hvis aktiver ikke overstiger 250.000 kr., jf. fondslovens § 2, stk. 2.

Om baggrunden for at indsætte regler om visse foreninger i fondsloven fremgår af fondslovens forarbejder, jf. Folketingstidende 1983-84, Tillæg A, sp. 3101-3102, at kun et ubetydeligt antal af arbejdsmarkedets konfliktfonde var blevet anmeldt til registrering i forbindelse med fondsregistreringen som følge af, at disse fondsdannelser var organiserede som foreninger eller dele heraf. De pågældende foreninger blev derfor omfattet af et kapitel i fondsloven bl.a. med henblik på ikke at stille disse fondsdannelser væsentligt anderledes end de øvrige fonde, som er omfattet af fondsloven.

Fondslovens kapitel 13 indeholder nærmere regler om vedtægter, ledelse, pligt til at afgive årsregnskab, revision m.v.

Der findes ikke i dag regler om registrering af foreninger, der er omfattet af fondslovens kapitel 13, herunder om registrering af personer, der har en bestemmende indflydelse i foreningen.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

4. hvidvaskdirektiv fastsætter regler, der har til formål at forebygge anvendelsen af finansielle systemer i EU-landene til hvidvask og terrorfinansiering. Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 14, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer af en juridisk enhed omfattet af direktivet er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer.

Ifølge definitionsbestemmelsen i direktivets artikel 3, stk. 6, litra c, skal reelle ejere af fonde endvidere forstås på samme måde som reelle ejere af såkaldte truster, der er nærmere beskrevet i direktivets artikel 3, stk. 6, litra b. Det fremgår heraf, at reelle ejere er stifteren, forvalteren og protektoren, hvis der findes en sådan. Herudover anses begunstigede eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af det juridiske arrangement eller den juridiske enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det juridiske arrangement eller den juridiske enhed er oprettet eller fungerer, som reelle ejere. Endelig anses enhver anden fysisk person, der i sidste ende udøver kontrol gennem direkte eller indirekte ejerskab eller ved hjælp af andre midler, som værende reel ejer.

Som anført i lovforslagets afsnit 2.1.1, fremgår det af direktivets artikel 30, stk. 1, at medlemslandene skal sikre, at selskaber og andre juridiske enheder på deres område pålægges at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere. Direktivets artikel 30, stk. 2, pålægger medlemslandene at sikre, at kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester kan få rettidig adgang til oplysningerne. Herudover fastsætter direktivets artikel 30, stk. 3, at disse oplysninger skal opbevares i et centralt register. Medlemslandene skal endvidere sikre, at oplysningerne er tilgængelige for kompetente myndigheder, forpligtede enheder inden for rammerne af de i direktivet fastsatte kundekendskabsprocedurer og for personer og organisationer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri.

Det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 22, at risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke er ens i alle tilfælde, og at der derfor bør anvendes en holistisk risikobaseret tilgang. Det fremgår endvidere af præambelbetragtning nr. 27, at der ved anvendelsen af direktivet skal tages hensyn til de kendetegn og behov, der gør sig gældende for mindre, forpligtede enheder, som falder ind under direktivet, og sikres en passende behandling i forhold til deres særlige behov.

Justitsministeriet har på denne baggrund overvejet, i hvilket omfang ikke-erhvervsdrivende fonde og de af fondsloven omfattede foreninger er omfattet af forpligtelsen til at registrere reelle ejere, jf. 4. hvidvaskdirektivs artikel 30.

Det må på baggrund af 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 6, litra c, lægges til grund, at registreringspligten i direktivets artikel 30 også omfatter fonde. Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af direktivets præambelbetragtning nr. 12, at medlemslandene med henblik på at sikre effektiv gennemsigtighed skal sørge for, at det bredest mulige spektrum af juridiske enheder, der er stiftet eller oprettet af en hvilken som helst mekanisme på deres område, er omfattet af pligten til at registrere reelle ejere.

Det er på denne baggrund Justitsministeriets vurdering, at ikke-erhvervsdrivende fonde, der er omfattet af fondsloven, herunder fonde, hvis aktiver udgør mindre end 1 mio. kr., og som derfor alene er omfattet af visse af lovens bestemmelse, jf. fondslovens § 1, stk. 6, er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs regler om registrering af fondens reelle ejere i et centralt register, selvom sådanne fonde er kendetegnet ved at være selvejende institutioner, der ikke som sådan har ejere.

Tilsvarende gælder efter Justitsministeriets opfattelse i forhold til de fonde og selvejende institutioner, der er undtaget fra fondsloven i medfør af lovens § 1, stk. 4, nr. 1-3 og nr. 6-7, og de fonde, som efter Civilstyrelsens beslutning er undtaget helt eller delvist fra fondslovens anvendelsesområde, jf. lovens § 1, stk. 5.

Det bemærkes, at efter fondslovens § 1, stk. 4, nr. 4 og 5, undtages fonde, der er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde, eller som specifikt er undtaget fra nævnte lov, fra fondslovens anvendelsesområde. Registreringspligten for disse fonde vil blive reguleret af de foreslåede bestemmelser i § 3, stk. 3, og § 21 a i lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovforslaget § 3, nr. 2 og 4.

De foreninger, der er omfattet af fondslovens kapitel 13, har typisk væsentlige lighedstræk med de fonde, som er omfattet af fondsloven, med den forskel at de er organiseret som foreninger frem for som fonde. Fondsloven indeholder således regler, der i vidt omfang stiller disse foreninger på samme måde som de fonde, der er omfattet af fondsloven, herunder i forhold til oprettelse, drift og årsregnskabspligt.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at de foreninger, som er omfattet af fondsloven, må anses som omfattet af forpligtelsen til at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register.

Justitsministeriet finder, at direktivets begreb reelle ejere bør anvendes i fondsloven, uanset at fonde efter dansk ret som anført ovenfor pkt. 2.2.1 er kendetegnet ved at være selvejende institutioner, der ikke har ejere.

Fonde ledes af en bestyrelse, og bestyrelsesmedlemmerne må derfor betragtes som fondens reelle ejere i direktivets forstand. Herudover må særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer, også anses som reelle ejere i direktivets forstand. Det følger af artikel 3, stk. 6, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv, at reelle ejere af fonde skal omfatte fysiske personer, der bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som reelle ejere af truste. Ved fastlæggelsen af, hvilke fysiske personer, der efter direktivet skal anses som begunstigede i forhold til en fond, må der således tages udgangspunkt i, hvad der kendetegner en begunstiget i en trust.

En trust stiftes ved, at en person overdrager en formue til en anden person, der som ejer råder over formuen til fordel for den begunstigede, som kan være stifteren eller en tredjemand. Den eller de personer, der er begunstigede i forhold til en trust, vil således som udgangspunkt være kendte ved oprettelsen af trusten.

Fysiske personer, der i forhold til en fond bestrider tilsvarende eller lignende stillinger som en begunstiget i en trust, må på den baggrund efter Justitsministeriets opfattelse forstås som nærmere angivne personer, der efter fondens vedtægt har krav på uddelingsmidler fra fonden.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at gennemføre artikel 30, stk. 1-4, i 4. hvidvaskdirektiv for så vidt angår juridiske enheder omfattet af fondsloven, herunder de fonde, der kun er omfattet af visse af fondslovens bestemmelser, jf. lovens § 1, stk. 6, samt de fonde og selvejende institutioner, der er helt eller delvist undtaget fra fondsloven i medfør af lovens § 1, stk. 4, nr. 1-3 og nr. 6-7, eller § 1, stk. 5, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i fondslovens § 4 om registrering af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens register. En tilsvarende regel foreslås fastsat for de foreninger, der er omfattet af fondsloven, jf. den foreslåede bestemmelse i

fondslovens § 52. Det bemærkes, at en tilsvarende bestemmelse ligeledes foreslås gennemført for så vidt angår erhvervsdrivende fonde, jf. herved lovforslagets § 3, nr. 4.

De foreslåede bestemmelser vil indebære, at ikke-erhvervsdrivende fonde og de foreninger, der er omfattet af fondslovens § 2, omfattes af pligten til at registrere oplysninger i det register over reelle ejere i danske virksomheder, som udvikles af Erhvervsstyrelsen. Registret har efter direktivet til formål at sikre nøjagtige og opdaterede oplysninger om de reelle ejere af sådanne fonde og foreninger til brug for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer.

Det foreslås endvidere, at der i fondslovens §§ 5 og 52 a indsættes bestemmelser, der definerer, hvad der skal forstås ved reelle ejere af henholdsvis fonde og foreninger omfattet af fondsloven.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 fastslår således, at reelle ejere af fonde udgøres af den eller de fysiske personer, der direkte eller indirekte kontrollerer fonden eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder fondens bestyrelse og særligt begunstigede personer og den gruppe af personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer, hvis det endnu ikke er fastlagt, hvilke enkeltpersoner der skal modtage uddelingsmidler fra fonden. En tilsvarende bestemmelse foreslås indført for så vidt angår erhvervsdrivende fonde, jf. herved lovforslagets § 3, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse i § 52 a fastslår, at reelle ejere i de omfattede foreninger er den eller de fysiske personer, der direkte eller indirekte kontrollerer foreningen eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder foreningens stifter, bestyrelse og særligt begunstigede personer og den gruppe af personer, i hvis hovedinteresse foreningen er oprettet eller fungerer, hvis det endnu ikke er fastlagt, hvilke enkeltpersoner der skal modtage uddelingsmidler fra foreningen. De foreslåede bestemmelser i §§ 5 og 52 a gennemfører definitionen af reelle ejere i artikel 3, stk. 6, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv.

I overensstemmelse med den foreslåede regulering for så vidt angår erhvervsdrivende fonde foreslås der indsat strafbestemmelser, der giver mulighed for at pålægge de omfattede fonde og foreninger bøder for manglende overholdelse af pligten til at registrere oplysninger om deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system eller af pligten til efter anmodning at give disse oplysninger samt oplysninger om fondens eller foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, til Civilstyrelsen eller til andre offentlige myndigheder i forbindelse med varetagelsen af myndighedernes tilsyns- eller kontrolopgaver.

For så vidt angår forholdet til persondatalovgivningen, henvises der til lovforslagets afsnit 2.1.3.

Der henvises til lovforslagets § 12, nr. 3-9, og bemærkningerne hertil.

2.3. Grundregistrering som nødvendig forudsætning for at kunne registrere reelle ejere

2.3.1. Gældende ret

CVR-loven indeholder regler om bl.a. optagelse af grunddata – dvs. oplysninger om navn og adresse m.v. – om juridiske enheder (virksomheder m.v.) i Det Centrale Virksomhedsregister. De registrerede grunddata er offentligt tilgængelige, men de juridiske enheder kan anmode om, at de registrerede grunddata ikke må benyttes til reklamehenvendelser og andre henvendelser.

Det Centrale Virksomhedsregister har tre hovedfunktioner. For det første skal registret indeholde grunddata om juridiske enheder og de dertil knyttede produktionsenheder. For det andet skal der i CVR foretages en entydig og generelt anvendelig fælles nummerering af juridiske enheder (CVR-nummer) og af produktionsenheder (P-nummer). For det tredje skal CVR stille virksomhedsoplysninger til rådighed for offentlige myndigheder og private.

Der eksisterer ikke regler om registrering af reelle ejere i henhold til CVR-loven.

Det blev ved en ændring af CVR-loven i 2004 (lov nr. 1466 af 22. december 2004) muligt for ikke-registreringspligtige juridiske enheder (eksempelvis foreninger) at få et CVR-nummer via en selv-

indberetningsløsning. Denne mulighed for frivillig registrering var foreslået for at lette det administrative besvær, der kunne være forbundet med ikke at have et registreringsnummer, som offentlige myndigheder, banker m.v. kunne identificere de omhandlede enheder ved.

Juridiske personer, jf. CVR-lovens § 3, nr. 2, er i CVR-lovens forstand en samlebetegnelse for bl.a. aktie- og anpartsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber, fonde, partnerselskaber, andelsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar, foreninger og andre sammenslutninger med selvstændig retsevne.

De juridiske enheder tildeles i henhold til CVR-lovens § 5 et CVR-nummer, og det er hensigten med CVR-loven, at et en gang tildelt nummer skal følge den juridiske enhed fra etablering til ophør.

Udgangspunktet for CVR-loven er, at der er tale om registrering af grunddata for juridiske enheder (virksomheder m.v.), som er registreringspligtige i henhold til anden lovgivning. Det vil hovedsageligt sige selskabsretlig eller skatteretlig lovgivning. CVR-loven giver dog også mulighed for, at juridiske enheder, som ikke er omfattet af en lovpligtig registrering, kan lade sig registrere i systemet.

Muligheden for som juridisk person at lade sig registrere giver en række fordele i forhold til omverdenen, hvor tildelingen af et CVR-nummer – og den medfølgende mulighed for at slå det op i et offentligt register – gør det nemmere at identificere sig over for omverdenen som juridisk person.

CVR-lovens § 11 indeholder bestemmelserne om, hvilke grunddata der skal optages i registret og indeholder desuden bemyndigelser til at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om optagelse og registrering af grunddata i registret, herunder om virksomheder og grunddata, som frivilligt kan optages i registret. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen i henhold til lovens § 16 a, fastsætte regler om, at virksomheder selv kan eller skal anmelde til og registrere grunddata i Erhvervsstyrelsens it-system. Tilsvarende gælder for frivillige anmeldelser, meddelelser og erklæringer.

2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Erhvervs- og Vækstministeriet har overvejet, hvordan man i dansk ret kan opfylde pligten i henhold til 4. hvidvaskdirektiv til at registrere reelle ejere af juridiske personer, som i øvrigt ikke er forpligtede i henhold til lov, til at lade sig registrere. En stor del af de omhandlede selskaber, fonde m.v. er i dag registreret i Det Centrale Virksomhedsregister i henhold til enten selskabsretlig eller skatteretlig lovgivning, ligesom en stor del af de omhandlede virksomheder har ladet sig registrere i registret på frivillig basis. Den del af de i dette lovforslag omhandlede juridiske personer, som ikke er registreret hverken lovpligtigt eller frivilligt antages derfor at være begrænset.

Det har været overvejet om der kunne etableres en løsning, hvor reelle ejere – og eventuel daglig ledelse – skulle registreres, men uden at selve enheden som sådan skulle registreres. Dette er dog ikke vurderet for hensigtsmæssigt, da det anses for nødvendigt at have opdaterede oplysninger om selve den juridiske enhed, for at oplysninger om enhedens reelle ejere skal være opdaterede og brugbare, som krævet i henhold til 4. hvidvaskdirektiv.

2.3.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at alle enheder, som i henhold til anden lovgivning er forpligtede til at registrere reelle ejere, som foreslået i denne lovs §§ 1-10 og 12, skal grundregistreres i henhold til CVR-loven. En sådan grundregistrering af alle enheder, som er omfattet af kravet om registrering af reelle ejere, vil sikre at de enkelte enheder kan identificeres og at de mest basale oplysninger om selve den juridiske person holdes opdateret.

Det er alene de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for at identificere enheden, som skal registreres. Det er derfor ikke hensigten, at de omhandlede enheder skal give yderligere oplysninger – andet end frivilligt – for at kunne opfylde kravet om registrering af reelle ejere. De konkrete oplysninger som vil blive krævet registreret er CVR-nummer, virksomhedsform, starttidspunkt, eventuelt ophørtidspunkt, virksomhedsnavn og adresse.

Den foreslåede pligt til at lade sig grundregistrere i Det Centrale Virksomhedsregister, hvis man ikke er registreret i henhold til anden lovgivning eller frivilligt, vil alene omfatte en mindre del af det samlede antal juridiske personer, som skal registrere reelle ejere. Det vil således dreje sig om en række interessentskaber, kommanditselskaber og andre virksomheder, som i dag er undtaget fra krav om registrering i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder samt en række fonde, som ikke er omfattet eller er undtaget fra fondslovgivningen. Den øvrige del af de omhandlede juridiske personer er allerede i dag registreret i Det Centrale Virksomhedsregister i henhold til anden lovgivning eller frivilligt.

De nærmere regler om grundregistreringen vil blive fastsat ved bekendtgørelse, som vil følge de eksisterende bestemmelser om registrering i Erhvervsstyrelsens it-system. Det betyder bl.a. at registreringen skal foretages gennem Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om oprettelse af et register over reelle ejere vil nødvendiggøre en udvidelse af Erhvervsstyrelsens it-system, så reelle ejere af selskaber og andre juridiske personer også kan registreres. Desuden må der påregnes udgifter til løbende drift af systemet og kontrol af de informationer, der registreres.

Der er på den baggrund på finansloven for 2015 afsat i alt 4,1 mio. kr. i 2015, 8,0 mio. kr. i 2016, 7,7 mio. kr. i 2017 og 7,8 mio. kr. i 2018 og frem.

Forslaget om registrering af reelle ejere vil medføre et øget ressourceforbrug i Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet og Civilstyrelsen i forhold til at skulle yde vejledning m.v. til de omfattede selskaber, fonde m.v.

Forslaget vil kunne medføre positive administrative konsekvenser, da oprettelse af et register over reelle ejere kan være et redskab til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, som bl.a. skatteunddragelse. Et register over reelle ejere vil således bl.a. give myndighederne forbedrede muligheder for indblik i ejeroplysninger i virksomhedskonstruktioner af enhver art.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men der vil være administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget vil medføre pligter for godkendte revisorer, da de som led i deres arbejde for selskaber m.v. skal påse, at der foretages registrering af reelle ejere og at der opbevares den fornødne dokumentation for forsøg på identificering af reelle ejere. Det vurderes at de administrative byrder herved vil være begrænsede. Dette skyldes at der i henhold til definitionen kun vil være tale om et begrænset antal personregistreringer og da det af lovbemærkningerne direkte fremgår, at det alene er selve registreringen og ikke dens rigtighed som efterprøves. Byrderne er ikke nærmere vurderet.

Den foreslåede forpligtelse for selskaber og andre juridiske personer til at registrere deres reelle ejere vil medføre administrative omkostninger, idet disse enheder vil være forpligtede til at indberette oplysninger om deres reelle ejere til et register. Der vil være omstillingsomkostninger for de omfattede eksisterende enheder ved registrering af ejeroplysninger første gang og løbende administrative byrder i det omfang, nye og eksisterende selskaber m.v. skal lade reelle ejere registrere, eller der skal foretages opdatering af oplysninger.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der har fået foretaget en AMVAB-måling af de administrative byrder forbundet med lovforslaget. Byrdemålingen viser at de administrative omstillingsomkostninger udgør 20,4 mio. kr. og de løbende administrative byrder udgør 3,1 mio. kr. årligt.

Ved vurderingen af de administrative konsekvenser er det lagt til grund, at ca. 285.000 selskaber og andre juridiske personer vil være forpligtede til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere. Desuden er det lagt til grund at ca. 42.750 selskaber og andre juridiske personer fremover årligt vil skulle foretage registrering eller ændring af allerede registrerede oplysninger om reelle ejere.

Det er ved byrdemålingen lagt til grund, at de omfattede selskaber m.v. skal registrere en række oplysninger angående den reelle ejer, herunder bl.a. navn, adresse, CPR-nummer e.l., samt redegøre for den reelle ejers rettigheder.

Det er lagt til grund, at registreringen vil ske via Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk, og at en stor del af de registreringer, som skal foretages, vil have nær sammenhæng med allerede registrerede oplysninger vedrørende legale ejere.

Det er endvidere lagt til grund, at pligten til at indhente og opbevare oplysninger ikke anses for ny, da der hidtil i henhold til hvidvaskloven har været en forpligtelse til, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder ud fra en risikovurdering skal indhente oplysninger om reelle ejere i de selskaber m.v., som omfattes af lovforslaget. Det er på den baggrund formodningen, at en stor del af de selskaber og andre juridiske personer, som foreslås at være pligtige til at registrere reelle ejere, allerede vil have identificeret og legitimeret deres reelle ejere, da dette som nævnt er tilfældet, hvis de har optrådt som kunder hos virksomheder eller personer, der er omfattet af hvidvasklovens krav om udførelse af kend-din-kunde procedurer, hvilket eksempelvis gælder pengeinstitutter, revisorer, advokater og ejendomsmæglere.

Foruden de identificerede byrder vil oprettelsen af et register over reelle ejere lette byrderne for de virksomheder og personer, der er omfattede af hvidvaskloven, idet de har mulighed for at få hurtig adgang til oplysninger om en virksomhedskundes reelle ejer. De omfattede virksomheder og personer må dog ikke i henhold til hvidvaskloven alene henholde sig til oplysningerne i registret, men oplysningerne kan alligevel lette byrderne forbundet med udførelse af kend-din-kunde procedurer.

Forslaget om grundregistrering af de juridiske personer, som skal registrere reelle ejere, men som ikke er hverken lovpligtigt eller frivilligt registreret, vil også medføre administrative byrder for de omhandlede juridiske personer. Det nærmere konkrete omfang af de i dag ikke-registrerede juridiske personer kan ikke estimeres, da de ikke er registrerede i dag. Det forventes dog at den del af lovforslaget vil ramme ca. 3.500 enheder, som fremover skal registrere nogle basale oplysninger om den juridiske person. Omkostningerne forbundet hermed vurderes at være meget begrænsede, særligt set i forhold til at de nævnte oplysninger skal gives i forlængelse af pligten til at registrere reelle ejere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger med anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF.

Med lovforslaget gennemføres artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv, som indeholder bestemmelser om henholdsvis definitionen på reelle ejere samt kravet om kendskab til reelle ejere og registrering heraf for de selskaber, fonde m.v., som er omfattet af dette lovforslag.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring over to høringsperioder. Lovforslagets bestemmelser med tilhørende bemærkninger under Erhvervs- og Vækstministeriets ressortområde har været sendt i høring i perioden fra den 20. oktober til den 17. november 2015. Lovforslagets udkast til § 12 med tilhørende bemærkninger under Justitsministeriets ressortområde har været sendt i selvstændig høring i perioden fra den 29. oktober til den 26. november 2015. Følgende myndigheder og organisationer m.v. er hørt:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, AgroSkat ApS, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Bryggeriforeningen, Børsmæglerforeningen, CEPOS – Center for Politiske Studier, Cevea, Copenhagen Business School, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk IT, Dansk Iværksætterforening, Danske Advokater, Danske Bogholdere, Danske Boligadvokater, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Kooperative Fællesforbund, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Ejendomsmæglernes Landsorganisation, Ejerlederne, Energitilsynet, Finans & Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Forbrugerklagenævnet, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Freelance Bogholdere, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Fødevareforbundet – NNF, Færøernes Landsstyre, Grønlands Selvstyre, GXG Markets A/S, HK Handel, HK – Landsklubben Danmarks Domstole, Horesta, Håndværksrådet, Investeringsforeningsrådet, IT-branchen, IT-Universitet i København, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation ISOBRO, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Politiforbundet, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Revisortilsynet, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Samtlige byretter, SEGES, SRF Skattefagligforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Syddansk Universitet, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, VP Securities A/S, Østre Landsret, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindredelser	Negative konsekvenser/merudgifter
--	------------------------------------	-----------------------------------

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil nødvendiggøre en udvidelse af Erhvervsstyrelsens it-system, så reelle ejere af selskaber og andre juridiske personer også kan registreres. Der er på den baggrund på finansloven for 2015 afsat i alt 4,1 mio. kr. i 2015, 8,0 mio. kr. i 2016, 7,7 mio. kr. i 2017 og 7,8 mio. kr. i 2018 og frem.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Der vil være positive administrative konsekvenser ved oprettelse af et register over reelle ejere, da det kan være et redskab til forebyggelse af hvidvask og anden økonomisk kriminalitet, som bl.a. skatteunddragelse. Et register over reelle ejere vil give de relevante myndigheder forbedrede muligheder for indblik i ejeroplysninger i virksomhedskonstruktioner af enhver art.	Der må påregnes udgifter til løbende drift af systemet samt kontrol af de informationer, der registreres. Lovforslaget vurderes at medføre et øget ressourceforbrug i Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet og Civilstyrelsen i forhold til at skulle yde vejledning m.v. til de omfattede selskaber, fonde m.v.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Der vil være positive administrative konsekvenser ved oprettelse af et register over reelle ejere, da det kan lette byrderne for de virksomheder og personer, der er omfattede af hvidvaskloven, idet de får mulighed for at adgang til oplysninger om en virksomhedskundes reelle ejer.	Lovforslaget vil medføre administrative omkostninger, idet de omfattede selskaber m.v. vil være forpligtede til at indberette oplysninger om deres reelle ejere til et register. Der vil være omstillingsomkostninger for de omfattede eksisterende selskaber m.v. ved registrering af ejeroplysninger første gang og løbende administrative byrder i det omfang, nye og eksisterende selskaber m.v. skal lade reelle ejere registrere, eller der skal foretages opdatering af oplysninger. De administrative omstillingsomkostninger udgør 20,4 mio. kr. og de løbende administrative byrder udgør 3,1 mio. kr. årligt.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der i selskabslovens EU-note tilføjes en henvisning til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Det foreslås, at definitionen af »Ejerregister« ændres, så den ud over visse kapitalejeres kapitalposter også omfatter reelle ejere, som foreslås indsat med lovforslagets § 1, nr. 5, som indfører en ny § 58 a i selskabsloven.

Ejerregistret er den samlede betegnelse for registrering af ejeroplysninger i selskaber, der registreres centralt i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejerregistret omfatter således fremover oplysninger om ejere med betydelige kapitalposter på mindst 5 pct. af et selskabs samlede stemmerettigheder eller selskabskapital, jf. § 58, samt oplysninger om reelle ejere (fysiske personer, der betragtes som reelle ejere af en virksomhed i henhold til definitionen i lovforslagets § 1, nr. 3), jf. den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 5. Begge disse former for ejeroplysninger vil være offentligt tilgængelige via hjemmesiden datacvr.virk.dk.

Erhvervsstyrelsens it-system indeholder derudover også oplysninger om ejere af mindre besiddelser af ihændehaveraktier, hvor ejeren samlet set besidder mindre end 5 pct. af aktieselskabets samlede stemmerettigheder eller selskabskapital, jf. selskabsloven § 57 a. Disse oplysninger er også ejeroplysninger, men de er ikke en del af definitionen på ejerregister, da der er tale om ejeroplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige, og således alene kan videregives til brug for andre offentlige myndigheders varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Med vedtagelsen af lov nr. 739 af 1. juni 2015, er det fra 1. juli 2015 ikke længere muligt at udstede nye ihændehaveraktier.

Til nr. 3

Det foreslås, at der i § 5, nr. 26, indsættes en definition på begrebet reel ejer. Definitionen er nødvendig,

da der som led i gennemførelsen af 4. hvidvaskdirektiv skal fastsættes regler om registrering af reelle ejere i bl.a. kapitalselskaber, jf. den foreslåede § 1, nr. 5.

Begrebet reel ejer eksisterer ikke i selskabsloven i dag, da den registrering, som foretages i henhold til lovens § 58, alene omhandler legale ejere. Begrebet reel ejer må derfor ikke forveksles med begrebet legal ejer, som kan omfatte en større kreds af både fysiske og juridiske personer.

Karakteristisk for den legale ejer er, at denne fysiske eller juridiske person som udgangspunkt er direkte ejer af kapitalandele i selskabet, og som udgangspunkt er den, der er registreret i selskabets ejerbog. Den reelle ejer er derimod den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer kapitalselskabet, herunder eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder. Et selskab kan derfor aldrig registreres som reel ejer i modsætning til registret over legale ejere, hvor dette er muligt. Det er ikke nødvendigt at være legal ejer for at kunne blive betragtet som reel ejer, da det reelle ejerskab kan opstå via rent indirekte ejerskab eller kontrol. Der opstår ingen særlige rettigheder eller beføjelser over for selskabet for reelle ejere, bortset fra det som ejerskabet eller kontrollen medfører. De almindelige regler om bl.a. udøvelse af ejerskab via generalforsamlingen i det enkelte selskab finder således fortsat anvendelse.

Reelle ejere i selskaber følger af definitionen i artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv, som gennemføres med dette lovforslag. Der eksisterer dog allerede i dag en definition på reelle ejere i hvidvaskloven, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 4. Definitionen i hvidvaskloven er dog i forhold til selskaber formuleret en smule anderledes formuleret end den i dette lovforslag foreslåede, da der i hvidvasklovens definition er tale om en gennemførelse af 3. hvidvaskdirektiv. I praksis vil de to definitioner på reelle ejere i selskaber være næsten sammenfaldende, men der vil være forskel i forhold til den procentmæssige grænse for reelt ejerskab, da den er ændret i 4. hvidvaskdirektiv til kun at være ”indikation på” ejerskab eller kontrol. Det er dog forventningen, at definitionen på en reel ejer i hvidvaskloven vil blive opdateret, når hvidvaskloven ændres med henblik på at gennemføre den resterende del af 4. hvidvaskdirektiv.

Efter artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv, som indeholder definitionen på reelle ejere i selskaber, er fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerne i et selskab reelle ejere. I henhold til bestemmelsens nr. i, anden del, anses direkte eller indirekte ejerskab af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person som indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab. Det er derfor foreslået, at en tilsvarende bestemmelse indsættes i selskabsloven, men uden en direkte angivelse af procentgrænsen på 25 pct., som alene er en indikation på reelt ejerskab. Det er dog i henhold til den foreslåede bestemmelse et krav at der skal være tale om en tilstrækkelig del af selskabets ejerandele eller stemmer, hvilket i bemærkningerne præciseres til over 25 pct., som dermed er en indikation på, at en sådan person vil være reel ejer.

Det fremgår desuden af artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i, anden del, i 4. hvidvaskdirektiv, at principperne i artikel 22, stk. 1, i EU-direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer kan finde anvendelse ved vurderingen af, om der direkte eller indirekte foreligger kontrol over en juridisk person.

Reelle ejere foreslås således at være den eller de fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer et selskab, eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. Der skal være tale om en tilstrækkelig del af kapitalen eller stemmerne, hvilket som udgangspunkt vil sige mere end 25 pct. En reel ejer skal altid være en fysisk person, så hvis der er tale om en selskabskonstruktion eller lignende, er det de bagvedliggende fysiske personer, som er omfattet af denne bestemmelse. Dette gælder alle former for personer – både juridiske og fysiske – og uanset nationalitet eller lignende.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med kravet om, at en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, jf. den gældende hvidvasklov § 12, stk. 3. Lovforslagets definition skal endvidere ses på baggrund af art. 30 i 4. hvidvaskdirektiv, om, at medlemslandene skal indføre en

forpligtelse for juridiske personer til at indhente og opbevare ajourførte oplysninger om den juridiske persons reelle ejere, og at disse oplysninger som minimum skal gøres tilgængelige for myndigheder og virksomheder og personer omfattet af 4. hvidvaskdirektivs kend-din-kunde-krav.

Ejerskab eller kontrol kan være direkte eller indirekte, hvilket vil sige gennem direkte besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v., men også indirekte, hvilket vil sige gennem holdingselskab, dattervirksomhed eller lignende. Ved opgørelse af reelt ejerskab vil der blive set igennem eventuelle juridiske personer som (legale) ejere, så de reelle fysiske personer, som i sidste ende har en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerne, eller som på anden måde udøver kontrol, vil være de i forhold til disse regler relevante personer.

Hvis en fysisk person ejer en tilstrækkelig del af ejerandelene i en virksomhed til at være reel ejer, og hvis denne person har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden fysisk person – eventuelt gennem en eller flere juridiske personer – forudsættes det, at begge de fysiske personer vil blive anset som reelle ejere.

Bestemmelsen dækker alle former for ejerskab eller kontrol, hvilket bl.a. medfører, at der ikke er krav om besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v. Der kan således eventuelt være tale om kontrol på anden måde, hvilket vil kunne være via eksempelvis aftale, ret til udpegning af bestyrelsesmedlemmer eller lignende.

Hvis eksempelvis en person råder over stemmerettigheder, som er overdraget gennem en panteaftale, skal vedkommende således medregne disse rettigheder i opgørelsen af, om der opnås reelt ejerskab. Det er en forudsætning, at der faktisk rådes over rettighederne og at rettighederne således ikke blot udøves i overensstemmelse med modtagne instrukser fra pantsætter.

Eksistensen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger et reelt ejerskab. Dette begrundes i at denne form for rettigheder vil kunne aktiveres ved en ensidig beslutning fra rettighedshaveren, som dermed selv bestemmer, hvornår vedkommende vil råde over kapitalandelene. Hvis denne form for rettigheder ikke skulle medregnes ville de kunne benyttes til at sløre et reelt ejerskab. Omvendt må udstederen af rettigheden nødvendigvis også skulle medregne ikke-udnyttede rettigheder, da udstederen af rettigheden, indtil rettighedshaveren aktiverer denne, fortsat råder over kapitalandelene. Virksomhedens ansvar for at medregne denne form for indirekte ejerskab og kontrol ved opgørelsen af, hvorvidt en fysisk person er reel ejer, strækker sig kun til det selskab vidste eller burde vide.

Da reelle ejere er de fysiske personer, som i sidste ende er de ultimative ejere af ejerandele eller stemmerettigheder, vil det også være nødvendigt for selskabet at indhente oplysninger om en ejer, som udøver sine rettigheder via en såkaldt nomineeordning i det omfang, at der er formodning om at den pågældende er reel ejer.

En ret til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne af selskabets bestyrelse vil ligeledes kunne medføre reelt ejerskab. Der må dog i sådanne situationer bestå et retskrav på grundlag af selskabets vedtægter, ejeraftale, aftale i forbindelse med pantsætning af kapitalandele eller lignende.

Det vil ligeledes i nogle tilfælde være nødvendigt, at vurdere det faktiske antal stemmer repræsenteret på generalforsamlingen, hvilket vil sige, at hvis det på baggrund af tidligere generalforsamlinger viser sig, at kun 60 pct. af de samlede stemmerettigheder i et selskab repræsenteres på generalforsamlingen, skal der mindre end 25 pct. af stemmerne til for, at den enkelte ejer kan have kontrol som reel ejer. Der skal dog være tale om et mere permanent forhold. Det samme princip gør sig gældende i forbindelse med udpegningsrettigheder, hvor en permanent udeblivelse af bestyrelsesmedlemmer, kan give de øvrige bestyrelsesmedlemmer relativt mere indflydelse. Eksempelvis kan retten til at udpege et antal bestyrelses-

medlemmer give mere indflydelse, hvis en eller flere af de øvrige bestyrelsesmedlemmer permanent har forfald fra bestyrelsesmøderne.

Det er den samlede de facto indflydelse, som en fysisk person opnår gennem direkte eller indirekte besiddelse af aktier, stemmerettigheder eller anden form for kontrol, som er afgørende for, hvorvidt den pågældende betragtes om reel ejer. Det vil altid skulle fastslås ud fra en konkret vurdering. Der stilles ikke krav om bestemmende indflydelse, som defineret i selskabsloven.

Udgangspunktet for den foreslåede bestemmelse om, at en fysisk person er reel ejer i et selskab, hvis den pågældende ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af selskabets kapitalandele eller stemmerettigheder afviger fra selskabslovens definition af bestemmende indflydelse. I henhold til selskabslovens § 7 er der som udgangspunkt først tale om bestemmende indflydelse, og således kontrollerende ejerskab, når vedkommende har beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, hvilket som oftest forekommer ved ejerskab eller kontrol med mere end halvdelen af selskabets stemmerettigheder. Ligeledes skal det bemærkes, at der i henhold til den foreslåede definition kan være flere fysiske personer, der betragtes som reelle ejere, hvilket ikke er muligt i henhold til selskabsloven i forhold til juridiske eller fysiske personer, som har den bestemmende indflydelse. Det vil ikke være afgørende at en fysisk person har bestemmende indflydelse i selskabet, da øvrige ejere fortsat vil kunne være reelle ejere, hvis de opfylder betingelserne herfor.

Det er endvidere vigtigt at være opmærksom på at indførelsen af en definition på begrebet reel ejer, ikke ændrer ved det grundlæggende selskabsretlige princip om, at de forvaltningsmæssige og økonomiske rettigheder kun kan udøves med hjemmel i det, i ejerbogen registrerede, legale ejerskab. Ligeledes overtager et selskabs ledelse, der bliver optaget i Erhvervsstyrelsens it-system som følge af, at der ikke er eller kan identificeres nogen reelle ejere i selskabet heller ikke på den baggrund særlige forvaltningsmæssige eller økonomiske rettigheder.

Hvis en ejer af et selskab er underlagt stemmeretsbegrænsninger på sin ejerandel, vil dette ikke have betydning for, om den pågældende person er reel ejer. En ejerandel på f.eks. 30 pct. af aktierne i et aktieselskab vil medføre, at den pågældende person er reel ejer, uanset om der eventuelt er indført begrænsning, så der kun kan stemmes på 5 pct. af de samlede stemmerettigheder. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis der via ejeraftale eller lignende er fastsat vetorettigheder, der begrænser den pågældendes udøvelse af stemmerettigheder. Dette er begrundet i, at det er relevant at få kendskab til både de ejere, som er reelle ejere i økonomisk forstand, og de ejere, som er reelle ejere i forvaltningsmæssig forstand. Dette skyldes, at begge typer af reelle ejere er vigtige i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, da de kan påvirke det konkrete selskab samt få andel i midlerne.

Der kan ud fra en konkret vurdering være tale om reelt ejerskab via vetorettigheder, som i en vis forstand kan betegnes som ”negativ kontrol”. Det vil dog forudsætte, at der samtidig er tale om en eller anden form for ejerskab, da vetorettigheder alene ikke anses for reelt ejerskab.

Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse med udstedelse af nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere udarbejde en vejledning, hvori reglerne yderligere vil blive beskrevet, herunder med eksempler på reelle ejere.

I henhold til artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv skal den juridiske persons daglige ledelse betragtes som »reelle ejere«, hvis det efter fornødne undersøgelser og forudsat, at der ikke er mistænke om noget kriminelt, eksempelvis benyttelse af stråmænd, må lægges til grund, at der ikke findes fysiske personer, som falder ind under definitionen af reel ejer.

Handles et selskabs ejerandele på et reguleret marked eller et tilsvarende marked har den juridisk person i henhold til den foreslåede definition ikke nogen reel ejer. Forslaget er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, jf. artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i, hvorefter selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale

standarder, der sikrer passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysning af ejerskab ikke er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs definition af en reel ejer. Årsagen er, at der i forhold til disse selskaber er en passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om selskabernes ejerskab.

Det foreslås derfor, at der i definitionen af reelle ejere bortses fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Definitionen medfører, at alle selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked ikke har nogen reel ejer. Et reguleret marked forefindes alene inden for EU og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, f.eks. EØS. Et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten, kan være en såkaldt multilateral handelsfacilitet, hvor reglerne om oplysning om større ejerbesiddelser er sat i kraft for den relevante markedsplads. Dette omfatter eksempelvis den danske markedsplads First North, som er en såkaldt alternativ markedsplads i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. Derudover vil selskaber, hvis ejerandele handles på et marked udenfor EU eller lande, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, ikke have nogen reel ejer, hvis dette marked er underlagt internationale standarder, der er tilsvarende de EU-retlige krav for så vidt angår oplysningspligter.

Når et selskabs ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, er selskabet i det fulde underlagt de EU-retlige oplysningsforpligtigelser, uanset om alle aktieklasser ikke er optaget til handel. Det vil sige, at selvom f.eks. alene selskabets B-aktier - men ikke A-aktier - er noterede, vil der for disse selskaber være den krævede gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab.

Til nr. 4

I henhold til den gældende bestemmelse, skal oplysninger om navn og adresse på stiftere samt oplysninger om navn, stilling og adresse på medlemmerne af ledelsen til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdet af den hidtil gældende bestemmelse, men det foreslås præciseret, at kravet om oplysninger fremover skal omfatte alle personer, som er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Bestemmelsen vedrørte tidligere kun stifter og ledelsesmedlemmer, men den foreslåede bestemmelse skal sikre, at også oplysninger om eksempelvis ejere – både legale og reelle – fremover fremgår af Erhvervsstyrelsens it-system. I forhold til ejere gælder opdateringen således fremover for ejere registreret i henhold til §§ 57 a, 58 og 58 a.

Der var tidligere krav om, at ledelsesmedlemmernes stilling blev opdateret, men dette krav anses ikke for nødvendigt at videreføre, da det anses for at være en oplysning som ikke længere benyttes. Det anses derfor for at være en unødvendig byrde at fastholde overfor selskaberne.

Det vil fortsat fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system hvilken funktion den enkelte person har bestridt i selskabet.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, og stk. 9 i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i danske kapitalselskaber. Den foreslåede bestemmelse er i et vist omfang en udvidelse af de allerede gældende regler om registrering af legale ejere, jf. selskabsloven § 58.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug

af juridiske personer bør medlemslandene sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Som følge af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i *stk. 1, 1. pkt.*, at selskaberne omfattet af selskabsloven skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 1, nr. 3, samt de reelle ejeres rettigheder. Det indebærer konkret, at selskabet skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere, eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i selskabet, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere, hvordan selskabet har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Bestemmelsen gælder ikke filialer af udenlandske selskaber eller lignende, som er registreret i Danmark, da der er tale om sekundær etablering og dermed ikke en juridisk person. Tilsvarende gælder indenlandske filialer, da de heller ikke er juridiske personer.

Reelle ejere i kapitalselskaber, jf. definitionen på reelle ejere i lovforslagets § 1, nr. 3, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske personer – både juridiske og fysiske.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Selskaberne er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer selskabet. Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med det eksisterende krav i hvidvasklovens § 12, stk. 3, om, at personer og virksomheder omfattet af loven, skal klarlægge en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur og identificere de reelle ejere.

Det er uden betydning om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for om en fysisk person er reel ejer.

Er ejeren en offentlig myndighed, må det formodes, at ingen fysiske personer ejer eller har kontrol i et omfang, som gør dem til reelle ejere. Vurderingen af om en eller flere personer er reelle ejere vil dog altid være en konkret vurdering. Er der efter en sådan konkret vurdering ingen fysiske personer i myndigheden, som besidder tilstrækkelig kontrol, må virksomhedens ledelse registreres som den reelle ejer. Er der tale om et selskab, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en fond, vil fondens bestyrelsesmedlemmer være at betragte som reelle ejere, jf. de foreslåede regler om fonde, hvor fondens bestyrelse altid vil være reel ejer.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af et aktieselskab direkte og 20 pct. af samme selskab gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af det første selskab.

Pligten for selskabet til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at selskabet i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af selskabets konkrete forhold. Det er dog vigtigt at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske. Sel-

skabet skal derfor som minimum i forbindelse med afholdelse af generalforsamlinger eller lignende sørge for at kontrollere og i fornødent omfang opdatere sine oplysninger som forudsat i den foreslåede bestemmelse. Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Det er således selskabets pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere. Denne identifikationsopgave må for hovedparten af de danske selskaber være en overskuelig opgave, da størstedelen af selskaberne kun har en eller få ejere, samt at de indgår i simple koncernstrukturer med et moderselskab og et begrænset antal driftsselskaber. For et begrænset antal selskaber er koncernstrukturen mere kompleks, og for disse selskaber kan identifikationsopgaven være mere omstændelig.

Kravet om kendskab til de reelle ejere er ikke nyt, da det i en tilsvarende form har eksisteret i hvidvaskloven igennem flere år. Der vil derfor ikke med dette lovforslag blive fastsat konkrete regler for hvordan oplysningerne indhentes, da dette vil afhænge af selskabets ejerstruktur, om der er tale om danske eller udenlandske ejere, om der er offentligt tilgængelige ejeroplysninger i det pågældende land osv.

Det Offentlige Ejerregister, som omfatter registrering af legale ejere, jf. § 58 i selskabsloven, er sat endeligt i drift den 15. juni 2015. Fra de i dette register på nuværende tidspunkt foretagne registreringer kan det udledes, at over 75 pct. af de registrerede selskaber kun har én ejer. Det kan desuden udledes, at over 60 pct. af disse selskaber er ejet af fysiske personer alene. Det kan endvidere udledes, at der i ca. 90 pct. af de registrerede selskaber er 1-2 ejere. For langt størstedelen af de omfattede selskaber må den reelle ejer således formodes allerede at være identificeret og registreret.

Det formodes, at selskabets udgangspunkt for kendskab til ejerne er selskabets ejerbog. Med udgangspunkt i ejerbogen kan selskabet identificere fysiske og juridiske personer, som er ejere, og derfra forsøge at identificere hvem, der måtte være de reelle ejere. Selskaberne vil også kunne benytte årsrapporter for de selskaber som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være Det Offentlige Ejerregister og det med dette lovforslag foreslåede register over reelle ejere.

Selskabet skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og selskabet skal til enhver tid kunne dokumentere over for bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer, jf. det foreslåede stk. 3. At udføre alle »rimelige forsøg« betyder, at selskabet skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes urimeligt og uhensigtsmæssigt, at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for selskabet, da selskabet i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres hvad selskabet har foretaget sig og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere. Hvis selskabet har mistanke om at en eller flere reelle ejere ikke vil give sig til kende overfor selskabet fordi der foreligger et kriminelt forhold må selskabet ikke nøjes med at registrere selskabets direktion. I det tilfælde skal der ligeledes foretages anmeldelse til politiet.

Ud over at selskaberne skal indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger, på de reelle ejere, skal de også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at selskabet skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende, samt om der eventuelt er tale om opdeling af stemmerettigheder i form af aktieklasser eller lignende. Det skal desuden være oplyst om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne. Hvis der er tale

om koncernforhold, skal der tillige angives kæden af de kontrollerede selskaber, hvorigennem det reelle ejerskab kan udøves.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege personer til selskabets ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende selskabets årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt, kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Selskabet skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Det er allerede i dag, i henhold til den gældende hvidvasklov § 12, stk. 3, et krav, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven i forbindelse med kend-din-kunde procedurer, ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for selskaber, som har eller har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – eksempelvis pengeinstitutter, forsikringsselskaber, revisorer, ejendomsmæglere, advokater m.v. – som udgangspunkt har været nødsaget til at oplyse om virksomhedens reelle ejere forinden kundeforholdets indgåelse. De fleste virksomheder forventes derfor allerede i dag i et vist omfang at have kendskab til deres reelle ejere, da mere eller mindre alle virksomheder i Danmark formodes at have haft kontakt til f.eks. et pengeinstitut.

Selskabet skal i henhold til det foreslåede *stk. 1, 2 pkt.*, efter at selskabet har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder, og under forudsætning af, at forsøgene på identifikation af en eller flere reelle ejere dokumenteres, betragte og optage direktionen som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der vil således være konkrete tilfælde, hvor et selskab i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en reel ejer, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over selskabet. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig undersøgelse – må lægges til grund, at selskabet ikke har nogen reelle ejere, skal den registrerede direktion optages som reel ejer i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede pligt til at optage medlemmerne af direktionen som reelle ejere er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv. Direktivet omtaler dog en pligt til at registrere den eller de fysiske personer, som besidder posten som ”senior managing official(s)”. Dette begreb eksisterer ikke i selskabsloven, men da der i artikel 3, stk. 6, nr. 12, i 4. hvidvaskdirektiv, for så vidt angår definitionen på ”senior management”, ses at være refereret til en person, som har kendskab til den pågældende virksomheds risiko for at blive inddraget i hvidvask eller terrorfinansiering og som kan træffe de nødvendige beslutninger i relation til dette, er det fundet hensigtsmæssigt at lade den daglige ledelse i form af direktionen registrere. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Den danske oversættelse af 4. hvidvaskdirektiv omtaler ”senior managing official(s)” som ”øverste ledelse”, men dette vurderes ikke at være fuldt i overensstemmelse med direktivets oprindelige tekst.

Direktionen er i henhold til den gældende § 10, stk. 1, i selskabsloven allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men der vil i bekendtgørelsen, jf. stk. 5, som skal fastsætte nærmere regler om registrering og offentliggørelse, blive fastsat bestemmelser, som skal medvirke til at undgå dobbeltregistrering.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere, herunder eventuel optagelse af direktionen som reelle ejere, skal i henhold til det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, registreres hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere, eller ikke længere er reelle ejere. Bestemmelsen lader det være op til en konkret vurdering, hvor længe selskabet kan vente med

at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor selskabet får kendskab til oplysningerne. Det må dog lægges til grund, at selskabet ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrrets aktualitet.

Der eksisterer som nævnt ovenfor i henhold til § 10, stk. 1, i selskabsloven en forpligtelse til at bl.a. ledelsen i et selskab skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Registreringen skal i henhold til selskabsloven § 9, stk. 1, være foretaget senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, med mindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil gøre sig gældende i forhold til registrering af et selskabs direktion, hvis direktionen i henhold til det foreslåede stk. 1, 2. pkt., skal registreres som reelle ejere i selskabet. Hvis selskabets direktion allerede er registret i henhold til selskabsloven § 10, vil optagelsen af direktionen som reelle ejere skulle ske hurtigst muligt efter at selskabet har konstateret, at dette gør sig gældende.

Selskabet skal i henhold til det foreslåede *stk. 2, 2. og 3. pkt.*, opbevare oplysningerne om selskabets reelle ejere, herunder forsøgene på at identificere reelle ejere, i 5 år efter ejerskabet er ophørt eller identifikationen er forsøgt gennemført. Ophører selskabet, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere. Da oplysningerne skal kunne udleveres til f.eks. SØIK, og da den normale forældelsesfrist er 5 år, er denne periode vurderet for hensigtsmæssig.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i selskabets årsrapport om forhold, som selskabets ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 385 af 17. april 2013 om godkendte revisorers erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal det enkelte selskabs eventuelle revisor derfor også sørge for at påse, at selskabet har opfyldt disse forpligtelser. Hvis revisor konstaterer, at selskabet ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt direktionen som reelle ejere, sørget for at forsøge at identificere sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i selskabets årsrapport. Det er ikke revisors pligt at efterse selve indholdet af registreringerne og dokumentationen eller at vurdere om selskabet har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at selskabet har foretaget den lovpligtige registrering af ejere, samt at kontrollere, at selskabet opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere, kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Selskabet skal i henhold til det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, udlevere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, herunder eksempelvis oplysninger om, hvordan selskabet har fundet frem til de reelle ejere eller om forsøg på at fremskaffe oplysninger om de reelle ejere, til SØIK, hvis de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. *stk. 3, 2. pkt.* Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de

pågældende oplysninger. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede selskaber i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 3, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om selskabets reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 1-3* ikke gælder for selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Selskaber hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked er underlagt særlige regler i den finansielle lovgivning, som medfører at der er passende gennemsigthed i forhold til oplysninger om ejerskab. Reglerne om registrering af reelle ejere gælder således heller ikke for selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et marked i et tredjeland, der har regler der svarer til reglerne på et reguleret marked. Det afgørende er, om der er en passende gennemsigthed på disse tilsvarende markeder i forhold til EU-ret eller internationale standarder. Begrebet ”tilsvarende internationale standarder” stammer fra 4. hvidvaskdirektiv og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det følger desuden af definitionen på en reel ejer, jf. den foreslåede § 1, nr. 3, at der ikke er reelle ejere i selskaber, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Med den foreslåede bestemmelse vil kravet om registrering af den daglige ledelse i noterede selskaber ikke finde anvendelse, ligesom der ikke er krav om forsøg på identifikation af reelle ejere, eller udlevering af oplysninger herom. Den daglige ledelse i noterede selskaber vil være registreret i henhold de gældende regler om registrering af selskabsoplysninger.

Det betyder ligeledes at et selskab, som er 100 pct. ejet af et moderselskab, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked vil skulle registrere sin daglige ledelse som reelle ejere, da selskabet ikke har reelle ejere.

Der henvises til den foreslåede § 1, nr. 3, og de tilhørende bemærkninger, som indfører den nævnte definition på reel ejer.

I henhold til det foreslåede *stk. 5* skal Erhvervsstyrelsen udstede nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som selskabet selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system. Det vil eventuelt kunne være via en anmelder.

Som led i gennemførelsen af artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler ”notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte”. Dette følger af artikel 30, stk. 9, sidste punktum, i 4. hvidvaskdirektiv. SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Bekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til registreringer af legale ejere i Det Offentlige Ejerregister jf. selskabslovens § 58. Det skal desuden sikres, at der i

videst muligt omfang genbruges allerede registrerede oplysninger fra Erhvervsstyrelsens selskabsregister, eksempelvis oplysninger om selskabets ledelse, ligesom der skal tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret jf. selskabslovens § 58, ikke opfylder oplysningskravet i 4. hvidvaskdirektiv, skal bekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

I det tilfælde at medlemmerne af den registrerede direktion skal optages som reelle ejere, jf. det foreslåede stk. 1, 2. pkt., er det påtænkt, at Erhvervsstyrelsens it-system skal indeholde en funktionalitet, så det eksempelvis kan angives ved afkrydsning, at ledelsen, som allerede er registreret i styrelsens it-system, skal optages som reelle ejere. Ved en sådan løsning skal de konkrete oplysninger om direktionsmedlemmer kun indtastes én gang, forudsat at de opfylder kravene til oplysninger om reelle ejere og samtidig sikres det, at selskabet har taget stilling til identificering af den eller de reelle ejere.

Sammen med registreringen af direktionen som reelle ejere, skal det registreres, om en sådan registrering foretages fordi der ikke er nogen reelle ejere, eller om det ikke har været muligt at identificere de reelle ejere.

Den bekendtgørelse, som Erhvervsstyrelsen udsteder, skal fastsætte, at oplysninger om reelle ejere, som minimum indeholder den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

Bekendtgørelsen skal endvidere fastsætte regler om offentliggørelse, hvor det forventes, at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved stikprøvekontrol, jf. den gældende § 17 i selskabsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller selskabet med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Selskabets pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere, omfatter som minimum hvad virksomheden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at selskabet har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis selskabet bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i virksomhedens reelle ejere.

Det foreslås at § 58 a, stk. 2 og 3, strafbelægges efter den foreslåede § 367, stk. 1.

Til nr. 6

Den gældende strafbestemmelse i § 367, stk. 1, i selskabsloven, foreslås udvidet til også at omfatte bestemmelserne i § 58 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 369, stk. 1, i selskabsloven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I det tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafs subjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer

med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 7

Selskabslovens § 367, stk. 4, fastslår, at der i forskrifter udstedt i medfør af bestemmelser i selskabsloven kan fastsættes straf af bøde.

Det foreslås at bestemmelsen ændres, så der fremover også kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat i henhold til lovens § 57 a, stk. 6 og § 58 a, stk. 5, om henholdsvis registrering af ejeroplysninger om ihændehaveraktier og reelle ejere.

Efter selskabslovens § 57 a, stk. 6, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om registrering af ejeroplysninger om ihændehaveraktier i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger erhververen eller overdrageren selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system. De eksisterende bestemmelser om registrering af ihændehaveraktier er strafbelagt med bøde, jf. selskabslovens § 367, stk. 1, 1. pkt. Da overtrædelse af reglerne om registrering af ihændehaveraktier således er strafbelagt med bøde, foreslås § 57 a, stk. 6, medtaget i opregningen i § 367, stk. 4, således at det bliver muligt også at fastsætte straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af § 57 a, stk. 6.

Det foreslås endvidere, at den med dette lovforslags § 1, nr. 5, foreslåede § 58 a, stk. 5, også medtages i opregningen i § 367, stk. 4. Det vil medføre, at det bliver muligt også at fastsætte straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af § 58 a, stk. 5, om nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere.

De foreslåede bestemmelser i § 58 a, stk. 2 og 3, om registrering af reelle ejere, foreslås strafbelagt med bøde. Den foreslåede ændring i § 367, stk. 4, vil medføre, at manglende overholdelse af de nærmere regler om registrering og offentliggørelse af reelle ejere også vil kunne straffes med bøde.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Det er i dag ikke alle reglerne i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som gælder for alle de virksomheder, der er omfattet af loven. For at sikre, at de påkrævede virksomheder omfattet af loven også vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse om, at virksomhedens reelle ejere skal registreres i Erhvervsstyrelsen it-system, er det derfor foreslået, at der i § 2, stk. 3, indsættes en henvisning til §§ 15 g og 15 h, som indeholder de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 2, nr. 4, som vil medføre en ny §§ 15 g og 15 h, hvorefter en virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, skal have kendskab til virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om reelle ejeres rettigheder. Bestemmelsen medfører endvidere, at oplysningerne skal registreres i et register over reelle ejere.

Pligten i henhold til 4. hvidvaskdirektiv til at registrere reelle ejere omhandler alene selskaber og andre juridiske personer, og det er derfor foreslået, at enkeltmandsvirksomheder ikke skal være omfattet af bestemmelsen, da disse i henhold til gældende ret ikke anses for juridiske personer. Filialer af udenlandske virksomheder er endvidere ikke omfattet af bestemmelsen, da der er tale om sekundær etablering og dermed ikke en juridisk person. Tilsvarende gælder indenlandske filialer, som ikke er juridiske personer.

Med den foreslåede ændring vil interessentskaber og kommanditselskaber, uanset om de er registreringspligtige efter loven, være omfattet af den i lovforslagets § 2, nr. 4, foreslåede bestemmelse om registrering af reelle ejere. Dette skyldes at 4. hvidvaskdirektiv, som ligger til grund for pligten til registrering af reelle ejere, ikke skelner mellem registreringspligtige interessentskaber og kommanditselskaber, hvor alle interessenter henholdsvis komplementarer hæfter begrænset og de tilsvarende virksomheder, hvor hæftelsen er ubegrænset.

Der henvises til den foreslåede § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Endvidere henvises til den foreslåede § 11, nr. 1, og bemærkningerne hertil, hvorefter de omhandlede interessentskaber og kommanditselskaber også vil skulle grundregistreres i Det Centrale Virksomhedsregister, hvis de ikke i henhold til anden lovgivning eller frivilligt allerede har ladet sig registrere.

Til nr. 3

I henhold til den gældende bestemmelse, skal oplysninger om navn, stilling og adresse på medlemmerne af ledelsen til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdet af den hidtil gældende bestemmelse, men det foreslås præciseret, at kravet om oplysninger fremover skal omfatte alle personer, som er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Bestemmelsen vedrørte tidligere kun ledelsesmedlemmer, men den foreslåede bestemmelse skal sikre, at også oplysninger om eksempelvis ejere – både legale og reelle – fremover fremgår af Erhvervsstyrelsens it-system.

Der var tidligere krav om, at ledelsesmedlemmers stilling blev opdateret, men dette krav anses ikke for nødvendigt at videreføre, da det anses for at være en oplysning som ikke længere benyttes. Det anses derfor for at være en unødvendig byrde at fastholde overfor selskaberne.

Det vil fortsat fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system hvilken funktion den enkelte person har bestridt i selskabet.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i danske selskaber og andre juridiske personer, herunder de virksomheder, som er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, som ikke er juridiske personer og dermed ikke omfattet af direktivet.

Som følge af 4. hvidvaskdirektiv foreslås det, at der indsættes to nye bestemmelser i loven. Den foreslåede § 15 g indebærer pligt til bl.a. registrering af reelle ejere og den foreslåede § 15 h definerer hvem der i de omhandlede virksomheder skal opfattes som reelle ejere.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i forhold til den gældende hjemmel i § 15 f, som giver mulighed for at lade de gældende regler om registrering af legale ejere, jf. selskabslovens § 58, gælde for virksom-

heder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra enkeltmandsvirksomheder. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse er opbygget lig den tilsvarende bestemmelse i selskabsloven § 58 a, jf. den foreslåede § 1, nr. 5. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal i henhold til det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. den foreslåede § 15 h, herunder de reelle ejeres rettigheder.

I henhold til det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, skal medlemmerne af den daglige ledelse optages som reelle ejere, hvis selskabet har udtømt alle rimelige identifikationsmuligheder, og under forudsætning af, at forsøgene på identifikation af en eller flere reelle ejere dokumenteres.

Der kan således være konkrete tilfælde, hvor en virksomhed i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over selskabet. Hvis det i det tilfælde – på baggrund af tilstrækkelig dokumentation – må lægges til grund, at virksomheden ikke har nogen reelle ejere, skal den registrerede daglige ledelse optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette stemmer overens med den gældende § 12, stk. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Den foreslåede pligt til at registrere medlemmer af den daglige ledelse som reelle ejere er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv. Direktivet omtaler dog en pligt til at registrere den eller de fysiske personer, som besidder posten som »senior managing official(s)«. Dette begreb eksisterer ikke i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, men da der i artikel 3, stk. 6, nr. 12, i 4. hvidvaskdirektiv, for så vidt angår definitionen på »senior management», ses at være refereret til en person, som har kendskab til den pågældende virksomheds risiko for at blive inddraget i hvidvask eller terrorfinansiering, og som kan træffe de nødvendige beslutninger i relation til dette, er det fundet hensigtsmæssigt at lade den daglige ledelse registrere.

Den danske oversættelse af 4. hvidvaskdirektiv omtaler »senior managing official(s)» som »øverste ledelse», men dette vurderes ikke at være fuldt i overensstemmelse med direktivets oprindelige tekst.

Der er dog ikke i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsat regler om konkret ledelsesstruktur svarende til f.eks. reglerne i selskabsloven. Der er således ikke krav om en særlig ledelsesform i disse virksomheder, men det fremgår af lovens § 11, stk. 1, at der skal være en ledelse, som skal registreres. Der kan dog reelt være tale om en bestyrelse, en direktion eller noget tredje. Hvis der kun er ét ledelsesorgan, vil dette være den daglige ledelse. Er der flere ledelsesorganer, vil det bero på en konkret vurdering, hvor direktionen er daglig ledelse i forhold til en eventuel bestyrelse, som forestår den overordnede ledelse. Hvis der er flere medlemmer af den daglige ledelse, skal samtlige medlemmer registreres.

Ledelsen er i henhold til den gældende § 11, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis den daglige ledelse skal optages som reelle ejere skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men der vil i bekendtgørelsen, jf. stk. 5, som skal fastsætte nærmere regler om registrering og offentliggørelse, blive fastsat bestemmelser, som skal medvirke til at undgå dobbeltregistrering.

I henhold til den gældende § 2, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder finder lovens bestemmelser som udgangspunkt ikke anvendelse på interessentskaber og kommanditselskaber. Dog finder lovens kapitel 1 om anvendelsesområde og definitioner, lovens kapitel 2 om navn og prokura og lovens kapitel 7 om straf anvendelse på disse virksomheder. Desuden gælder en række yderligere bestemmelser om bl.a. registrering, hvis samtlige interessenter eller komplementarer hæfter begrænset.

I henhold til de gældende bestemmelser er der således en række interessentskaber og kommanditselskaber, som ikke er pligtige til at lade sig registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder heller ikke til at registrere oplysninger om virksomhedens ledelse. Da disse virksomheder dog foreslås at være omfattet af pligten til at have kendskab til deres reelle ejere, og da den øverste daglige ledelse skal optages som reelle ejere, hvis der ikke kan identificeres fysiske personer, som i øvrigt kan betegnes som reelle ejere, er det i *stk. 1, 3. pkt.*, foreslået, at der i givet fald skal registreres en ledelse. Dette gælder således, uanset om den pågældende virksomhed i øvrigt ikke er forpligtet til at være registreret i henhold til loven.

De omhandlede interessentskaber og kommanditselskaber, som ikke er pligtige til at lade sig registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, kan eventuelt være registrerede i henhold til skatteretlige regler, hvor de kan have modtaget et CVR-nummer. Der vil også kunne være foretaget en frivillig registrering af virksomheden i henhold til CVR-loven, hvor virksomheden kan være tildelt et CVR-nummer. I begge tilfælde vil registrering af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system kunne foretages på det eksisterende CVR-nummer. Hvis de omhandlede virksomheder derimod ikke er lovpligtigt eller frivilligt registrerede, er det i lovforslagets § 11, nr. 1, foreslået, at der skal ske registrering af virksomheden med de nødvendige oplysninger til at identificere selve den juridiske person, hvor der skal registreres reelle ejere. Der henvises til lovforslagets § 11, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Der er på nuværende tidspunkt i henhold til lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 5, stk. 2, fastsat nærmere regler ved bekendtgørelse nr. 1022 af 11. oktober 2006, om undtagelse af visse virksomheder fra lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvorefter en række erhvervsdrivende virksomheder er helt eller delvis undtaget fra loven.

Det drejer sig om følgende virksomheder, som er helt undtaget fra loven:

- 1) Erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar, som er omfattet af
 - a) lov om byfornyelse og udvikling af byer,
 - b) lov om fonde og visse foreninger eller
 - c) lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

Disse virksomheder er delvist undtaget fra loven, bortset fra lovens kapitel 1, 2 og 7:

- 1) erhvervsdrivende virksomheder med begrænset ansvar,
 - a) som Fiskeridirektoratet har anerkendt i henhold til markedsordningen for fiskerivarer og akvakulturprodukter, jf. Rfo 104/2000 eller
 - b) som er omfattet af lov om varmforsyning, lov om elforsyning eller lov om vandforsyning, hvis virksomhedernes årsregnskaber og vedtægter samtidig er offentligt tilgængelige.

Disse undtagne virksomheder vil ikke være omfattet af lovens krav om fremover at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, samt foretage registrering af de reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Virksomhederne er desuden ikke direkte omfattet af pligten til på anmodning at give oplysninger om deres reelle ejere til SØIK og til andre offentlige myndigheder. Det vil dog være muligt for Erhvervsstyrelsen i henhold til den gældende § 5, stk. 2, at fastsætte, at disse virksomheder skal være omfattet af de nye krav om reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at oplysningerne om den eller de reelle ejere, herunder eventuel optagelse af direktionen som reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere, eller ikke længere er reelle ejere. Bestemmelsen lader det være op til en konkret vurdering, hvor længe virksomheden kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor virksomheden får kendskab til oplysningerne. Det må dog lægges til grund, at virksomheden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

De nærmere forhold vedrørende registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere fastsættes af Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

Derudover skal virksomheden i henhold til det foreslåede *stk. 2, 2. og 3. pkt.*, opbevare oplysningerne om de reelle ejere og forsøg på identifikation af de reelle ejere i 5 år efter ejerskabet er ophørt eller identifikationen er forsøgt gennemført. Ophører virksomheden, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere. Da oplysningerne skal kunne udleveres til f.eks. SØIK, og da den normale forældelsesfrist er 5 år, er denne periode vurderet for hensigtsmæssig.

Det foreslås endvidere i *stk. 3*, at de nærmere oplysninger om reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere, ud over de registrerede ejeroplysninger, herunder eksempelvis oplysninger om gennemførelsen af identifikationen, skal gives til SØIK og andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom. Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede virksomheder i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der henvises til den foreslåede § 1, nr. 5, og bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, som omhandler de tilsvarende bestemmelser i selskabslovens § 58 a.

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 1-3* ikke gælder for virksomheder, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Sådanne virksomheder er underlagt særlige regler i den finansielle lovgivning, som medfører, at der er en passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab. Reglerne om registrering af reelle ejere gælder således heller ikke for virksomheder, hvis ejerandele er optaget til handel på et marked i et tredjeland, der har regler der svarer til reglerne på et reguleret marked. Det afgørende er, om der er en passende gennemsigtighed på disse tilsvarende markeder i forhold til EU-ret eller internationale standarder. Begrebet ”tilsvarende internationale standarder” stammer fra 4. hvidvaskdirektiv og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det følger desuden af definitionen på en reel ejer, at der ikke er reelle ejere i virksomheder, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

I henhold til det foreslåede *stk. 5* skal Erhvervsstyrelsen udstede nærmere bekendtgørelse om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, herunder de oplysninger, som virksomheden selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system. Det kan eventuelt være via en anmelder. Som led i gennemførelsen af artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der henvises til den foreslåede § 1, nr. 5, med tilhørende bemærkninger.

Bekendtgørelsen skal udarbejdes under hensynstagen til, at det i videst muligt omfang sikres, at dobbeltregistrering ikke forekommer i forhold til eventuelle registreringer i Det Offentlige Ejerregister jf. hjemlen hertil i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 f. Det skal desuden sikres, at der i videst muligt omfang genbruges allerede registrerede oplysninger fra Erhvervsstyrelsens register, eksempelvis oplysninger om virksomhedens ledelse, ligesom der skal tages højde for at hvis de oplysninger, der er registreret jf. § 15 f, ikke opfylder oplysningskravet i 4. hvidvaskdirektiv, skal bekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres. Endvidere skal bekendtgørelsen fastsætte nærmere regler for hvordan de hidtil ikke registrerede interessentskaber eller kommanditselskaber foretager den påkrævede registrering af deres reelle ejere eller eventuelt den daglige ledelse.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede,

hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved stikprøvekontrol, jf. den gældende § 15 c i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller virksomheden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Det foreslås i § 15 h, at der indføres en definition på reelle ejere i virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, bortset fra enkeltmandsvirksomheder.

Der foreslås i lighed med den foreslåede § 1, nr. 3, en definition på reelle ejere, som gennemfører artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen medfører, at fysiske personer, som i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer eller på anden måde udøver kontrol over virksomheden, er reelle ejere i virksomheden. I forhold til den foreslåede bestemmelse i selskabsloven, jf. forslagens § 1, nr. 3, er udøvelse af ejerskab i disse virksomheder ikke kendetegnet ved at være kapitalselskaber, men derimod personselskaber. Det vil sige, at der som udgangspunkt ikke udøves ejerskab direkte på baggrund af stemmer eller indskudt kapital. Der er således i virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder ikke krav om minimumskapital og der kan ikke udstedes ejerbeviser eller stemmes efter ejerandele. Udgangspunktet i disse virksomheder er således ofte, at deltagerne stemmer efter princippet om »én mand, én stemme« (hoveder) eller efter samhandel eller levering til selskabet (hoveder). Sidstnævnte stemmemetode kendetegner ofte andelsselskaber.

Da der som udgangspunkt ikke er tale om stemmeafgivelse efter kapital i virksomheder, som er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, er det nødvendigt at foretage en konkret vurdering af ejerskab og kontrol, så de reelle ejere i virksomheden identificeres. Vurderingerne heraf foretages som efter den foreslåede § 1, nr. 3. Der henvises til denne bestemmelse og de tilhørende bemærkninger, som indfører en definition på reel ejer i selskabsloven.

I relation til kommanditselskaber er det vigtigt at være opmærksom på den specielle struktur virksomhedsformen har, hvor komplementaren er den fuldt ansvarlige deltager, mens kommanditisterne er de personer, som udøver de traditionelle forvaltningsmæssige og økonomiske rettigheder, såsom stemmeret på generalforsamlingen og modtager udbyttebetalinger i forhold til deres deltagelse i virksomheden. Kommanditisterne vil i alle tilfælde skulle vurderes i forhold til definitionen af reelle ejere, da deres deltagelse i selskabet nødvendigvis karakteriseres som ejerskab. Hvad angår komplementaren er det et krav, at denne ligeledes tildeles økonomiske og forvaltningsmæssige rettigheder, dog som udgangspunkt ikke på samme vilkår som kommanditisterne. Komplementaren modtager således som udgangspunkt ikke økonomiske rettigheder i form af udbytte, men i stedet som en nærmere fastsat kompensation for den økonomiske risiko komplementaren har i kraft af vedkommendes rolle som fuldt ansvarlig virksomhedsdeltager. Komplementaren tildeles endvidere heller ikke forvaltningsmæssige rettigheder i kraft af stemmer på lige vilkår med kommanditisterne, men ofte i stedet i form af vetoet på et eller flere områder på generalforsamlingen. Selvom komplementaren som udgangspunkt ikke er at anse som ejer, kan der opstå situationer, hvor der konkret alligevel må foretages en vurdering af, om den samlede sum af rettigheder som komplementaren er tillagt kan gøre, at vedkommende alligevel skal betragtes som reel ejer.

Det foreslås, at § 15 g, stk. 2 og 3, strafbelægges efter den foreslåede § 23, stk. 1.

Til nr. 5

Den gældende strafbestemmelse i § 23, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, foreslås udvidet til også at omfatte bestemmelserne i § 15 g, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet

opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 23, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 3

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, som delvis gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Der er i henhold til gældende ret en række erhvervsdrivende fonde, jf. erhvervsfondslovens § 3, som ikke er omfattet af bestemmelserne i lov om erhvervsdrivende fonde, eller som konkret er undtaget fra loven. Dette kan eksempelvis skyldes, at fonden er oprettet ved lov, udfylder opgaver i henhold til sociallovgivningen eller på anden vis er underlagt offentligt tilsyn og økonomisk kontrol. 4. hvidvaskdirektiv omtaler dog fonde generelt og skelner derfor ikke mellem hverken erhvervsdrivende eller ikke-erhvervsdrivende fonde, eller mellem omfattede og ikke-omfattede fonde. Begrebet fonde dækker endvidere selvejende institutioner, stiftelser, legater og lignende.

Som følge af 4. hvidvaskdirektiv, skal juridiske enheder, herunder fonde, have kendskab til deres reelle ejere og de reelle ejeres rettigheder. Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 3, nr. 4, som indfører en ny § 21 a, hvorefter erhvervsdrivende fonde skal have kendskab til de reelle ejere. Bestemmelsen medfører endvidere, at oplysningerne skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

For at sikre, at de i dag ikke-omfattede eller undtagne fonde fremover også vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse om, at reelle ejere skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, er det foreslået, at der i § 3, stk. 3, indsættes en henvisning til § 21 a, som indeholder den foreslåede bestemmelse om registrering af reelle ejere, som defineret i den foreslåede § 21 b.

Med den foreslåede ændring vil de fonde, som i dag ikke er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde,

jf. § 3, stk. 1, samt de fonde, som er undtaget fra loven, jf. § 3, stk. 2, være omfattet af den i lovforslagets § 3, nr. 4, foreslåede bestemmelse om registrering af reelle ejere. Det medfører, at de omhandlede fonde fremover skal registrere deres reelle ejere, herunder bestyrelsen, jf. den foreslåede § 21 b, som definerer reelle ejere i fonde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 4, at disse fonde skal indhente og registrere reelle ejere i det register over reelle ejere, som udvikles af Erhvervsstyrelsen. Endvidere skal fondene efter anmodning udlevere oplysninger om deres reelle ejere samt om fondenes forsøg på at identificere dens reelle ejere til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og til andre offentlige myndigheder i forbindelse med myndighedens varetagelse af tilsyns- eller kontrolopaver.

Der henvises til den foreslåede § 3, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

De omhandlede fonde kan eventuelt være registrerede i henhold til skatteretlige regler, hvor de kan have modtaget et CVR-nummer. Der vil også kunne være foretaget en frivillig registrering af fonden i henhold til CVR-loven, hvor fonden kan være tildelt et CVR-nummer. I begge tilfælde vil registrering af reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system kunne foretages på det eksisterende CVR-nummer. Hvis de omhandlede fonde derimod ikke er lovpligtigt eller frivilligt registrerede, er det i lovforslagets § 11, nr. 1, foreslået, at der skal ske grundregistrering af fonden med de nødvendige oplysninger til at identificere selve den juridiske person, hvor der skal registreres reelle ejere. Der henvises i den sammenhæng til lovforslagets § 11, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

I henhold til den gældende bestemmelse, skal oplysninger om navn, stilling og adresse på nuværende og tidligere medlemmer af ledelsen til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdet af den hidtil gældende bestemmelse, men det foreslås præciseret, at kravet om oplysninger fremover skal omfatte alle personer, som er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Bestemmelsen vedrørte tidligere kun ledelsesmedlemmer, men den foreslåede bestemmelse skal sikre, at også oplysninger om eksempelvis reelle ejere fremover fremgår af Erhvervsstyrelsens it-system.

Der var tidligere krav om, at ledelsesmedlemmers stilling blev opdateret, men dette krav anses ikke for nødvendigt at videreføre da det anses for at være en oplysning som ikke længere benyttes. Det anses derfor for at være en unødvendig byrde at fastholde overfor selskaberne.

Det vil fortsat fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system, hvilken funktion den enkelte person har bestridt i selskabet.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9 i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i danske selskaber og andre juridiske personer, herunder erhvervsdrivende fonde omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer bør medlemslandene sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Som følge af 4. hvidvaskdirektiv foreslås det, at der indsættes to nye bestemmelser i loven. Den foreslåede § 21 a indebærer pligt til bl.a. registrering af reelle ejere og den foreslåede § 21 b definerer hvem der i fonde skal opfattes som reelle ejere.

Det foreslås i § 21 a, stk. 1, 1. pkt., at fonde omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde skal have kendskab til deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i den foreslåede § 21 b.

Fonde er pr. definition selvejende og har derfor ikke ejere. Reelle ejere er dog ikke nødvendigvis ejere i ordets egentlige forstand, men derimod fysiske personer, som på den ene eller den anden måde kontrollerer fonden eller får tildelt en vis andel af midler fra fonden.

Fondene er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvilke personer, der skal betragtes som reelle ejere i fonden. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i § 12, stk. 3, i den gældende hvidvasklov, om, at fondens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges og at reelle ejere skal identificeres i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven.

Pligten for fonden til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også at fonden i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Da der foreslås tilsvarende regler for kapitalselskaber, jf. forslaget § 1, nr. 5, henvises der til bemærkningerne til den bestemmelse.

Ud over at fondene skal indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger, om de reelle ejere, skal de også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at fonde skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete krav på eventuelle uddelinger fra den pågældende fond.

Bestyrelsen i en erhvervsdrivende fond er altid at betragte som reelle ejere, jf. den foreslåede § 21 b, nr. 1. Hvis fonden i henhold til bestemmelsen alene har bestyrelsen som reelle ejere, skal der som udgangspunkt ikke oplyses om art og omfang af rettigheder, da bestyrelsens rettigheder og pligter følger af lov om erhvervsdrivende fonde og den enkelte fonds vedtægt. Hvis der er særlige rettigheder herudover, skal det dog oplyses.

Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af fondens midler, og særligt begunstigede uddelingsmodtageres konkrete krav på uddelinger fra den pågældende fond.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til at registrere reelle ejere i et samlet register, men pligten til at kende en fonds reelle ejere er ikke ny. Det er således i henhold til den gældende hvidvasklovs § 12, stk. 3, et krav, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom de reelle ejere skal legitimeres. Dette betyder, at alle former for selskaber og andre juridiske personer, herunder fonde, som har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven – dvs. pengeinstitutter, forsikringsselskaber, revisorer, ejendomsmæglere m.v. – som udgangspunkt kan mødes med krav om at skulle oplyse om deres reelle ejere.

Bestyrelsen er i henhold til § 13, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Selvom bestyrelsen i henhold til den foreslåede bestemmelse skal betragtes som reelle ejere skal de enkelte personer dog ikke som udgangspunkt registreres ad flere omgange.

Oplysningerne om den eller de reelle ejere skal i henhold til den foreslåede § 21 a, stk. 2, 1. pkt., registreres hurtigst muligt efter, at den eller de pågældende personer er blevet reelle ejere, eller efter at der er sket ændringer i allerede registrerede forhold. Det bemærkes, at fonden også er forpligtet til at registrere eventuelle ændringer i en reel ejers rettigheder i forhold til fonden, herunder arten og omfanget heraf. Det skal også registreres hvis en person ikke længere er reel ejer.

Bestemmelsen lader det være op til en konkret vurdering, hvor længe fonden kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor fonden får kendskab til oplysningerne. Det må dog lægges til grund, at fonden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen

af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages i registret uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Registreringen i henhold til § 13, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde, skal være foretaget senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning er truffet, med mindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov. Da den foreslåede definition på reelle ejere i § 21 b, nr. 1, vil medføre, at fondens bestyrelse skal registreres som reelle ejere, vil registreringen af bestyrelsen fremover skulle ske hurtigst muligt efter at forholdet er ændret.

Fonden skal i henhold til den foreslåede § 21 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., opbevare oplysningerne om de reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter at de pågældende ikke længere er reelle ejere eller gennemførelsen af identifikationen. Ophører fonden, skal den senest registrerede bestyrelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter at de pågældende ikke længere er reelle ejere eller gennemførelsen af identifikationen.

Det bemærkes, at forpligtelsen til at opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere af fonde samt kravet om, at disse oplysninger og oplysninger om reelle ejere skal opbevares i 5 år, ikke følger direkte af direktivet. En sådan forpligtelse vurderes imidlertid at være en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede fonde m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder gør de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere. Baggrunden er endvidere, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre relevante offentlige myndigheder altid skal have adgang til mest mulig information om fondenes reelle ejerskab.

Fonden skal i henhold til den foreslåede § 21 a, stk. 3, 1. pkt., udlevere nærmere oplysninger om de reelle ejere og forsøg på identifikation af reelle ejere til SØIK når de anmoder om det. Oplysningerne skal desuden udleveres til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom, jf. § 21 a, stk. 3, 2. pkt. Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører at f.eks. Erhvervsstyrelsen og SKAT vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Denne del af bestemmelsen har primært til formål at sikre, at navnlig Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om fondens reelle ejere.

Det forudsættes at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede fonde i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede § 21 a, stk. 3, gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv og skal sikre, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens register, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om fondens reelle ejere.

I henhold til den foreslåede § 21 a, stk. 4, skal Erhvervsstyrelsen udstede nærmere bekendtgørelse om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, samt om de oplysninger, som fonden skal registrere i styrelsens it-system. Dette kan eventuelt ske via en anmelder. Som led i gennemførelsen af artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse.

Bekendtgørelsen skal udarbejdes under hensynstagen til at det sikres, at dobbeltregistrering ikke forekommer i forhold til eventuelt allerede registrerede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis

oplysningerne ikke opfylder oplysningskravet i 4. hvidvaskdirektiv, skal bekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Den bekendtgørelse, som Erhvervsstyrelsen udsteder, skal fastsætte, at oplysninger om reelle ejere, som minimum indeholder oplysninger om den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved stikprøvekontrol, jf. den gældende § 17 i lov om erhvervsdrivende fonde. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller fonden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Det foreslås med § 21 b, at der indføres en definition på reelle ejere.

Definitionen af reelle ejere i fonde følger af artikel 3, stk. 6, litra c, jf. litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler de såkaldte trusts. Den foreslåede bestemmelse gennemfører 4. hvidvaskdirektivs definition på reelle ejere i fonde.

I henhold til definitionen som foreslået i § 21 b, er reelle ejere i fonde således den eller de fysiske personer, som i sidste ende direkte eller indirekte udøver kontrol eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser. Den foreslåede bestemmelse er ikke udtømmende, men nævner som udgangspunkt fondens bestyrelse og fysiske personer, der er særligt begunstigede af fonden (navnlig større uddelingsmodtagere) eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.

Der skal være tale om fysiske personer, da definitionen og registreringspligten efter 4. hvidvaskdirektiv alene gælder fysiske personer.

I henhold til definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, der som udgangspunkt vedrører trusts, skal fysiske personer i form af stiftere også betragtes som reelle ejere. Det må dog forudsætte, at den enkelte person har en eller anden form for kontrol, enten via ejerskabslignende beføjelser eller på anden måde, hvilket en fonds stifter som udgangspunkt ikke har.

Der er ikke i definitionen på reelle ejere i en fond krav om en særlig procentsats for indflydelse via ejerskab eller kontrol, da fonde er kendetegnet ved ikke at have ejere. Da der således ikke er tale om ejere i traditionel forstand, indeholder lovbestemmelsen derimod nogle konkrete fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, og som, hvis deres kontrollerende indflydelse eller andel i den pågældende fonds midler er af en vis karakter, vil være at opfatte som reelle ejere.

I henhold til definitionen på en erhvervsdrivende fond, jf. § 1, stk. 2, i lov om erhvervsdrivende fonde skal en fonds formue være uigenkaldeligt udskilt fra stifterens formue, og rådighedsbeføjelserne over fonden skal tilkomme en i forhold til stifter selvstændig ledelse. Dette medfører i praksis, at en fonds formue aldrig – hverken helt eller delvis – kan gå tilbage til fondens stifter, hvilket ofte i dansk fondsret omtales som »krumpereglen«. Da en stifter i dansk fondsret således ikke hverken løbende eller ved opløsning kan få del i midler fra fonden, og da stifter i en dansk fond som udgangspunkt ikke kan have nogen form for kontrol, vil en stifter af en erhvervsdrivende fond derfor som udgangspunkt ikke være reel ejer. Stifteren vil dog være reel ejer, hvis stifteren er medlem af fondens bestyrelse.

Det er desuden muligt at tillægge stifter af en fond en begrænset ret i forhold til afkast af fondens formue i form af f.eks. en rentenydelsesret, bopælsret eller brugsret, ligesom stifter også undtagelsesvis i henhold til fondens vedtægt i konkrete og afgrænsede tilfælde kan have særlige beføjelser til f.eks. at godkende salg af aktiver eller lignende. Disse forhold vil ikke i sig selv medføre at stifteren af en fond skal anses for reel ejer af fonden, men det kan ikke udelukkes, at der konkret kan opstå situationer hvor stifter eller andre udenforstående undtagelsesvis skal opfattes som reelle ejere som følge af særlige beføjelser i vedtægten, herunder en vis kontrol eller en eller anden form for ejerskabslignende beføjelser. Det vil i

det tilfælde bero på en konkret vurdering, om fondens formue i givet fald er effektivt og uigenkaldeligt udskilt fra stifters formue eller om stifter i det tilfælde vil skulle registreres som reel ejer.

Væsentlige gavegivere, bidragsydere eller lignende, jf. § 1, stk. 3, i lov om erhvervsdrivende fonde, der ikke er medlemmer af fondens bestyrelse, betragtes som udgangspunkt heller ikke som reelle ejere, idet væsentlige gavegivere m.v. sidestilles med fondens stifter.

Som det fremgår af definitionen på en reel ejer i den foreslåede § 21 b, skal medlemmerne af bestyrelsen i en erhvervsdrivende fond betragtes som reelle ejere. Den foreslåede bestemmelse, som medfører, at medlemmerne af bestyrelsen i en erhvervsdrivende fond altid vil være at betragte som reelle ejere, er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, litra c, i 4. hvidvaskdirektiv, som henviser til bestemmelsens litra b, som vedrører såkaldte trusts. Det fremgår således af den bestemmelse, at bl.a. »trustee(s)« skal registreres. En trustee i en trust vil dog normalt skulle opfattes som en slags administrator eller forvalter, men da administratorer i erhvervsdrivende fonde, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 43, ikke har nogen ledelsesmæssig kompetence, er det fundet hensigtsmæssigt, at den danske gennemførelse af bestemmelsen indeholder oplysninger om bestyrelsen.

Udover fondens bestyrelse vil fysiske personer, der er særligt begunstigede af fonden eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer, også være reelle ejere.

For så vidt angår personer, der er særligt begunstigede af fonden, bemærkes, at disse som udgangspunkt alene anses som reelle ejere i den foreslåede bestemmelses forstand, hvis de efter fondens vedtægt har et retskrav på at modtage en ikke ubetydelig andel af fondens midler.

I henhold til § 77 i lov om erhvervsdrivende fonde har uddelingsberettigede ikke umiddelbart retskrav på uddelinger fra en fond. Det er således et krav i forhold til uddelinger, at først når bestyrelsen har besluttet og over for den pågældende modtager af uddelingen har tilkendegivet ydelsen, opstår der et retskrav for den pågældende uddelingsberettigede efter dansk rets almindelige regler.

I visse erhvervsdrivende fonde vil en gruppe af personer dog kunne have en sådan interesse i fondens uddelinger, at det på forhånd er muligt at identificere de personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet, selvom de ikke har et umiddelbart retskrav på at modtage uddelinger fra fonden. Der må dog forventes at være tale om et mindre antal personer.

En sådan gruppe af personer kan over en årrække have ret til at modtage en vis andel af fondens midler. Det fremgår således af lov om erhvervsdrivende fonde § 77, stk. 1, at det påhviler bestyrelsen – bortset fra rimelige henlæggelser – at foretage uddeling til de formål, der er fastsat i vedtægten.

Det er et krav, at hvis det fremgår af vedtægten, at der er flere ligestillede uddelingsformål, må der ikke over en årrække ske en ensidig begunstigelse af det ene formål på bekostning af de øvrige angivne formål. Over en given tidsperiode skal der således være en rimelig balance i uddelingerne til de forskellige uddelingsberettigede. Bestyrelsen er ansvarlig for at sikre uddeling til samtlige uddelingsformål, og at der ikke konsekvent uddeles til nogen på bekostning af andre. Dette kan medføre, at en gruppe af personer, der ikke har et umiddelbart retskrav på årlige uddelinger fra fonden, alligevel over en årrække kan have ret til at modtage en vis andel af fondens midler.

Det afgøres efter en konkret vurdering, om en uddelingsberettiget person er særligt begunstiget af fonden. Det må således antages, at almindelige uddelingsmodtagere, der alene skal modtage eller modtager én eller ganske få uddelinger af begrænset økonomisk værdi i forhold til fondens samlede aktivmasse, ikke skal opfattes som reelle ejere.

I forhold til definitionen på reelle ejere i fonde er det formodningen, at det kun er et mindre antal uddelingsberettigede m.v., som forventes at skulle registreres som reelle ejere. Der vil dog kunne være erhvervsdrivende fonde, hvis vedtægter er så tilpas konkrete, at man på forhånd kan sige, at de pågældende uddelingsmodtagere skal være at betragte som reelle ejere. Ved vurderingen af om en fonds formål er

ligestillede, er der i praksis lagt vægt på, om det fremgår af vedtægten eller stiftelsesgrundlaget i øvrigt, at formålene i en fond kan prioriteres eller begrænses.

Det foreslås at § 21 a, stk. 2 og 3, straffelægges efter den foreslåede § 132, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 5

Den gældende strafbestemmelse i § 132, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsdrivende fonde, foreslås udvidet til også at omfatte bestemmelserne i § 21 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 132, stk. 5, i lov om erhvervsdrivende fonde, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de straffelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafs subjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 3, nr. 4.

Til § 4

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

I henhold til den gældende bestemmelse, skal oplysninger om navn, stilling og adresse på nuværende og tidligere medlemmer af ledelsen til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdet af den hidtil gældende bestemmelse, men det foreslås præciseret, at kravet om oplysninger fremover skal omfatte alle personer, som er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Bestemmelsen vedrørte tidligere kun stifter og ledelsesmedlemmer, men den foreslåede bestemmelse skal sikre, at også oplysninger om eksempelvis ejere – både legale og reelle – fremover fremgår af Erhvervsstyrelsens it-system. I forhold til ejere gælder opdateringen således fremover for ejere registreret i henhold til selskabslovens §§ 57 a, 58 og 58 a.

Der var tidligere krav om, at ledelsesmedlemmers stilling blev opdateret, men dette krav anses ikke for nødvendigt at videreføre, da det anses for at være en oplysning som ikke længere benyttes. Det anses derfor for at være en unødvendig byrde at fastholde overfor selskaberne.

Det vil fortsat fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system hvilken funktion den enkelte person har bestridt i selskabet.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i europæiske aktieselskaber, som er hjemmehørende i Danmark.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer bør medlemslandene sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Det foreslås, at der som §§ 17 a og 17 b indsættes regler om registrering af reelle ejere, som er magen til reglerne i selskabslovens § 58 a om registrering af reelle ejere. Det vil medføre, at SE-selskaber fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

Da reglerne om SE-selskaber direkte bygger på reglerne om aktieselskaber i selskabsloven, henvises der til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 3 og 5, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definition på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås at § 17 a, stk. 2 og 3, strafbelægges efter den foreslåede § 21, stk. 1.

Til nr. 4

Den gældende strafbestemmelse i § 21, stk. 1, i lov om det europæiske selskab, foreslås udvidet til også at omfatte den foreslåede § 17 a, stk. 2 og 3, som omhandler registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 21, stk. 3, i lov om det europæiske selskab, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafs subjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt

ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 4, nr. 3.

Til § 5

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i europæiske andelsselskaber, som er hjemmehørende i Danmark.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer bør medlemslandene sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Det foreslås, at der som §§ 14 a og 14 b indsættes regler om registrering af reelle ejere, som er magen til reglerne i selskabslovens § 58 a og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder §§ 15 g og 15 h, om registrering af reelle ejere. Det vil medføre, at SCE-selskaber fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

Da reglerne om SCE-selskaber direkte bygger på reglerne om andelsselskaber i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, henvises der til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definition på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere.

Det foreslås at § 14 a, stk. 2 og 3, strafbelægges efter den foreslåede § 19, stk. 1.

Til nr. 3

Den gældende strafbestemmelse i § 19, stk. 1, i lov om det europæiske andelsselskab, foreslås udvidet til også at omfatte bestemmelserne i § 14 a, stk. 2 og 3, som omhandler registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 19, stk. 3, i lov om det europæiske andelsselskab, at der kan pålægges selskaber m.v.

(juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafs subjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 5, nr. 2.

Til § 6

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at der indsættes en EU-note i loven, som henviser til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at der indføres et register over reelle ejere i Europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG), som er hjemmehørende i Danmark.

Det følger af 4. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer bør medlemslandene sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden.

Det foreslås, at der som §§ 1 a og 1 b indsættes regler om registrering af reelle ejere, som er magen til reglerne i selskabslovens § 58 a om registrering af reelle ejere. Det vil medføre, at europæiske økonomiske firmagrupper fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

Europæiske økonomiske firmagrupper er en særlig europæisk selskabsform, som muliggør samarbejde af interessentskab eller joint venture-lignende art på tværs af EU-medlemslandenes grænser. Da reglerne om europæiske økonomiske firmagrupper i et vist omfang minder om reglerne for interessentskaber omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, henvises der til de foreslåede bestemmelser i § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil, som indeholder den foreslåede nye definition på reelle ejere og bestemmelsen om registrering af reelle ejere i virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, herunder interessentskaber.

I forhold til europæiske økonomiske firmagrupper skal det dog bemærkes, at henholdsvis ejerne og den daglige ledelse i disse selskaber er betegnet som medlemmer og forretningsfører. Det skal derfor konkret vurderes, hvordan medlemmernes indflydelse er i den europæiske økonomiske firmagruppe, herunder vurdere om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol. Hvis der ikke er nogen reelle ejere, jf. definitionen, skal den daglige ledelse i form af en eller flere forretningsførere registreres som reel ejer.

Det foreslås at § 1 a, stk. 2 og 3, strafbelægges efter den foreslåede § 7, stk. 2.

Til nr. 3

Aktieselskabsloven er ændret til selskabsloven, da aktieselskabsloven i 2009 blev ophævet og erstattet af den nye selskabslov. Henvisningen til "aktieselskabsloven" foreslås derfor ændret til "selskabsloven".

Der er alene tale om en konsekvensændring uden materielt indhold.

Til nr. 4

Den gældende strafbestemmelse i § 7, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, foreslås udvidet med et nyt stk. 2, som straffer overtrædelse af § 1 a, stk. 2 og 3, som omhandler registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere, med bøde.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 7, stk. 4, i lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, at der for aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan pålægges selskabet som sådan bødestraf. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 6, nr. 2.

Til § 7

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF

(4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i § 5, nr. 53, indsættes en definition på begrebet reel ejer. Definitionen er nødvendig, da der som led i gennemførelsen af 4. hvidvaskdirektiv skal fastsættes regler om registrering af reelle ejere.

Langt de fleste virksomheder omfattet af lov om finansiell virksomhed er aktieselskaber. Forpligtelsen for disse selskaber til registrering af reelle ejere følger af lovforslagets § 1, nr. 5.

Der findes imidlertid en række finansielle virksomheder bl.a. gensidige forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og spare- og andelskasser, som ikke er organiseret som aktieselskaber. For disse virksomhedstyper er det nødvendigt at indsætte forpligtelsen til registrering af reelle ejere i lov om finansiell virksomhed, jf. den foreslåede § 7, nr. 3-6. Af samme årsag er det også nødvendigt med en definition i lov om finansiell virksomhed. Definitionen i lov om finansiell virksomhed er således udelukkende møntet på de finansielle virksomheder, som ikke er organiseret som aktieselskaber. Der er i lighed med bestemmelserne i selskabsloven tale om en gennemførelse af definitionen af reel ejer i artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv og derfor henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der er reguleret i lov om finansiell virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Som følge af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i stk. 3, 1. pkt., at gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser omfattet af denne lov skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 7, nr. 2, samt de reelle ejeres rettigheder. Det indebærer konkret, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere, eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere, hvordan det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Reelle ejere i gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 7, nr. 2, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske personer – både juridiske og fysiske.

Gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer selskabet eller pensionskassen og i henhold til stk. 4 at opbevare dokumentation herfor. Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med det eksisterende krav i hvidvaskloven § 12, stk. 3, om, at virksomhedens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, og at reelle ejere skal identificeres.

Det er i alle tilfælde det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende.

Det anses for at være berettiget videregivelse i henhold til finansielle virksomheders tavshedspligt i § 117 i lov om finansiell virksomhed at videregive oplysninger, som virksomhederne er forpligtet til at videregive efter de pågældende myndigheders anmodning med hjemmel i de foreslåede bestemmelser.

At udføre alle rimelige forsøg betyder, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse, da selskabet og pensionskassen i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Gensidige forsikringsselskaber fungerer som foreninger, som ejes af medlemmerne (forsikringstagerne). Blandt medlemmerne vælges et antal delegerede i overensstemmelse med vedtægterne, som repræsenterer medlemmerne på generalforsamlingen. De delegerede vælger en bestyrelse blandt deres medlemmer, som er selskabets øverste ledelse. Bestyrelsen ansætter i overensstemmelse med vedtægterne en direktion i selskabet til varetagelse af den daglige ledelse.

I gensidige forsikringsselskaber er der altid både en direktion og en bestyrelse, jf. § 111, stk. 1, nr. 1, i selskabsloven, jf. § 114 i lov om finansiell virksomhed. I overensstemmelse med definitionen af en reel ejer, vil direktionen derfor blive anset som det gensidige forsikringsselskabs reelle ejer.

Tværgående pensionskasser er en slags foreninger, hvor kollektivet af forsikringstagerne/medlemmerne ejer egenkapitalen, medmindre vedtægten fastsætter andet. I forhold til ledelsen gælder det, at en pensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et lige antal bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen. I en række pensionskasser vil det dog være repræsentanter for medlemmerne, dvs. medlemmernes faglige organisationer, der sammen med arbejdsgiverrepræsentanter besidder posterne i bestyrelsen. En tværgående pensionskasse skal både have en bestyrelse og en direktør. I overensstemmelse med definitionen af en reel ejer vil direktionen derfor blive anset som den tværgående pensionskasses reelle ejer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter sparekasser, der er reguleret i lov om finansiell virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Som følge af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i § 81 b, stk. 1, 1. pkt., at sparekasser skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 7, nr. 2, samt de reelle ejeres rettigheder. Det indebærer konkret, at sparekassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i sparekassen, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere, hvordan sparekassen har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Reelle ejere i sparekasser, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 7, nr. 2, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske personer – både juridiske og fysiske.

Sparekasser er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer sparekassen og i henhold til stk. 2 opbevare dokumentation herfor. Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med det eksisterende krav i § 12, stk. 3, i hvidvaskloven om, at virksomhedens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, og at reelle ejere skal identificeres.

Det er i alle tilfælde sparekassens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Sparekassen skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og sparekassen skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad den har foretaget sig i den henseende. Det anses for at være berettiget videregivelse i henhold til finansielle virksomheders tavshedspligt i § 117 i lov om finansiell virksomhed at videregive oplysninger, som sparekassen er forpligtet til at videregive efter de pågældende myndigheders anmodning med hjemmel i de foreslåede bestemmelser. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at sparekassen skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for sparekassen, da sparekassen i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad sparekassen har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at sparekasser er selvejende institutioner, og det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der herved forstås institutioner, som er organiseret som selvejende virksomheder, således at hverken stiftere, garantanter eller andre deltagere er ejere af virksomhedens formue eller overskud. I en sparekasse er repræsentantskabet øverste myndighed. Det følger af § 81, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, at stemmeberettigede ved valg af repræsentanter er sparekassens indskydere og garantanter, og det fremgår videre, at hver indskyder kun kan afgive én stemme, og at garantanter har én stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantkapital, dog højst 20 stemmer. Ønsket

om, at der ikke skal være nogen, som ejer sparekassens formue eller overskud, understøttes således af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det vil derfor stort set aldrig forekomme, at en garant direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af sparekassen. I overensstemmelse med bestemmelsens 2. pkt. vil direktionen blive optaget som den reelle ejer. I forhold til sparekasser er det valgt at følge den definition, som gælder for selskaber, da sparekasser først og fremmest er reguleret af lov om finansiel virksomhed, og da sparekasser har garantier, som investerer i sparekassen.

Det fremgår dog af den særlige regel i § 81 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger bortfalder, såfremt den del af egenkapitalen, som ikke er garantikapital, udgør mindre end 20 pct. Baggrunden for denne bestemmelse er, at sparekasser med en lille reserve, der ønsker at tiltrække kapital, kan få behov for at kunne tilbyde en investor/garant indflydelse svarende til dennes investering i sparekassen.

I denne situation vil det kunne forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af sparekassen, og det vil være relevant for sparekassen at indhente oplysninger om denne reelle ejer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter andelskasser, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Som følge af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i § 85 b, stk. 1, 1. pkt., at andelskasser skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 7, nr. 2, samt de reelle ejeres rettigheder. Det indebærer konkret, at andelskassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i andelskassen, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere, hvordan andelskassen har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Reelle ejere i andelskasser, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 7, nr. 2, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske personer – både juridiske og fysiske.

Andelskasser er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer andelskassen og i henhold til stk. 2 at opbevare dokumentation herfor. Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en

anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med det eksisterende krav i § 12, stk. 3, i hvidvaskloven om, at virksomhedens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, og at reelle ejere skal identificeres.

Det er i alle tilfælde andelskassens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Andelskassen skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og andelskassen skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad den har foretaget sig i den henseende. Det anses for at være berettiget videregivelse i henhold til finansielle virksomheders tavshedspligt i § 117 i lov om finansiell virksomhed at videregive oplysninger, som andelskassen er forpligtet til at videregive efter de pågældende myndigheders anmodning med hjemmel i de foreslåede bestemmelser. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at sparevirksomheden skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for andelskassen, da andelskassen i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad andelskassen har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Andelskasser er i medfør af § 12, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed andelsselskaber, der blandt andet er kendetegnet ved, at hver andelshaver har én stemme. Dette princip er grundlæggende for en andelskasse, da det er med til at sikre, at det er fællesskabets interesse, som varetages, og ikke den enkelte andelshavers interesse. Princippet om én stemme pr. andelshaver er lovbestemt i § 85, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiell virksomhed.

Det vil derfor stort set aldrig forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af andelskassen. I overensstemmelse med bestemmelsens stk. 1, 2. pkt. vil direktionen blive optaget som den reelle ejer.

Dog fremgår det af den særlige regel i § 85 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger bortfalder, såfremt den del af egenkapitalen, som ikke er andelskapital, udgør mindre end 20 pct. Baggrunden for denne bestemmelse er, at andelskasser med en lille reserve, der ønsker at tiltrække kapital, kan få behov for at kunne tilbyde en investor indflydelse svarende til dennes investering i andelskassen.

I denne situation vil det kunne forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af andelskassen, og det vil være relevant for andelskassen at indhente oplysninger om denne reelle ejer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 6

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter sparevirksomheder, der er reguleret i lov om finansiell virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Som følge af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i § 85 b, stk. 1, 1. pkt., at sparevirksomheder skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 7, nr. 2, samt de reelle ejeres rettigheder. Det indebærer konkret, at sparevirksomheden skal identificere

de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i sparevirksomheden samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere, hvordan sparevirksomheden har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Reelle ejere i sparevirksomheder, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 7, nr. 2, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske personer – både juridiske og fysiske.

Sparevirksomheder er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer sparevirksomheden og i henhold til stk. 2 at opbevare dokumentation herfor. Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med det eksisterende krav i § 12, stk. 3, i hvidvaskloven om, at virksomhedens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, og at reelle ejere skal identificeres.

Det er i alle tilfælde sparevirksomhedens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Sparevirksomheden skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og sparevirksomheden skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at sparevirksomheden skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for sparevirksomheden, da sparevirksomheden i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad sparevirksomheden har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Sparevirksomheder, som er organiseret som aktieselskaber, vil være direkte omfattet af den foreslåede nye bestemmelse i § 58 a i selskabsloven, hvorfor der i det hele henvises til lovforslagets § 1.

Sparevirksomheder, der ikke er organiseret som aktieselskaber, er organiseret som foreninger, hvis formål er at hjælpe medlemmer, som af den ene eller anden grund er kommet i problemer. Foreningerne ledes typisk af et repræsentantskab, der vælges blandt foreningens myndige medlemmer. Repræsentantskabet vælger en bestyrelse til at lede foreningen, og bestyrelsen vil typisk efter vedtægterne vælge en direktion til at varetage den daglige ledelse. Hvis foreningen skal opløses, skal eventuelle tilbageværende midler henlægges til en fond eller velgørende organisation.

Det vil derfor stort set aldrig forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af sparevirksomheder, som er organiseret som foreninger. I overensstemmelse med bestemmelsens 2. pkt. vil direktionen blive optaget som den reelle ejer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 7

Den gældende strafbestemmelse i § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, foreslås udvidet til også at omfatte den i § 7, nr. 3, foreslåede nye bestemmelse i § 23, stk. 4 og 5, den i § 7, nr. 4,

foreslåede nye bestemmelse i § 81 b, stk. 2 og 3, den i § 7, nr. 5, foreslåede nye bestemmelse i § 85 b, stk. 2 og 3, og den i § 7, nr. 6, foreslåede nye bestemmelse i § 336 a, stk. 2 og 3.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes, at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre, at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 7, nr. 3-6.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafs subjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 8

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i § 3 b, nr. 5, indsættes en definition på begrebet reel ejer. Definitionen er nødvendig, da der som led i gennemførelsen af 4. hvidvaskdirektiv skal fastsættes regler om registrering af reelle ejere i bl.a. firmapensionskasser.

Begrebet reel ejer eksisterer ikke i lov om tilsyn med firmapensionskasser i dag. Den reelle ejer er den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer firmapensionskassen.

Efter artikel 3, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv, som indeholder definitionen på reelle ejere, er fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerne i et selskab m.v., reelle ejere. I henhold til bestemmelsen anses direkte eller indirekte ejerskab af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person som indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab. Det er derfor foreslået, at en tilsvarende bestemmelse indsættes i flere love, herunder selskabsloven og

firmapensionskasseloven, men uden en direkte angivelse af procentgrænsen på 25 pct., som alene er en indikation på reelt ejerskab. Det er dog i henhold til den foreslåede bestemmelse et krav, at der skal være tale om en tilstrækkelig del af firmapensionskassens ejerandele eller stemmer, hvilket i bemærkningerne præciseres til over 25 pct., som dermed er en indikation på, at en sådan person vil være reel ejer.

Det fremgår desuden af artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i, i 4. hvidvaskdirektiv, at principperne i artikel 22, stk. 1, i EU-direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer kan finde anvendelse ved vurderingen af, om der direkte eller indirekte foreligger kontrol over en juridisk person.

Reelle ejere er således den eller de fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en virksomhed eller en anden juridisk person, eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder eller på anden vis. Der skal være tale om en tilstrækkelig del af kapitalen eller stemmerne, hvilket som udgangspunkt vil sige mere end 25 pct. En reel ejer skal altid være en fysisk person, så hvis der er tale om en selskabskonstruktion eller lignende, er det de bagvedliggende fysiske personer, som er omfattet af denne bestemmelse. Dette gælder alle former for personer – både juridiske og fysiske – og uanset nationalitet eller lignende. Reelle ejere er også fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, og som, hvis deres kontrol eller andel i den pågældende juridiske person er af en vis karakter, vil være at opfatte som reelle ejere.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med kravet om, at en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, jf. § 12, stk. 3, i den gældende hvidvasklov. Lovforslagets definition skal endvidere ses på baggrund af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om, at medlemslandene skal indføre en forpligtelse for juridiske personer til at indhente og opbevare ajourførte oplysninger om den juridiske persons reelle ejere, og at disse oplysninger skal gøres tilgængelige for myndigheder og virksomheder og personer omfattet af 4. hvidvaskdirektivs kend-din-kunde-krav.

Ejerskab eller kontrol kan være direkte eller indirekte, hvilket vil sige gennem direkte besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v., men også indirekte, hvilket vil sige gennem holdingselskab, dattervirksomhed eller lignende.

Hvis en fysisk person ejer en tilstrækkelig del af ejerandelene i en virksomhed til at være reel ejer, og hvis denne person har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden fysisk person – eventuelt gennem en eller flere juridiske personer – anses begge de fysiske personer som reelle ejere.

Bestemmelsen dækker alle former for ejerskab eller kontrol, hvilket bl.a. medfører, at der ikke er krav om besiddelse af ejerandele i det pågældende selskab, virksomhed m.v. Der kan således eventuelt være tale om kontrol på anden måde, hvilket vil kunne være via eksempelvis aftale, ret til udpegning af bestyrelsesmedlemmer eller lignende.

Hvis eksempelvis en person råder over stemmerettigheder, som er overdraget gennem en pantaftale, skal vedkommende således medregne disse rettigheder i opgørelsen af, om der opnås reelt ejerskab. Det er en forudsætning, at der faktisk rådes over rettighederne, og at rettighederne således ikke blot udøves i overensstemmelse med modtagne instrukser fra pantsætter.

Eksistensen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger et reelt ejerskab. Dette begrundes i, at denne form for rettigheder vil kunne aktiveres ved en ensidig beslutning fra rettighedshaveren, som dermed selv bestemmer, hvornår vedkommende vil råde over kapitalandelene. Hvis denne form for rettigheder ikke skulle medregnes, ville de kunne benyttes til at sløre et reelt ejerskab. Omvendt må udstederen af rettigheden nødvendigvis også skulle medregne ikke-udnyttede rettigheder, da udstederen af rettigheden, indtil rettighedshaveren aktiverer denne, fortsat råder over kapitalandelene. Virksomhedens ansvar for at medregne denne form for indirekte ejerskab og

kontrol ved opgørelsen af en ejers samlede besiddelser strækker sig kun til det, virksomheden vidste eller burde vide.

En ret til at udpege en tilstrækkelig del af medlemmerne til virksomhedens bestyrelse kan ligeledes medføre reelt ejerskab. Der må i sådanne situationer bestå et retskrav på grundlag af virksomhedens vedtægter, ejeraftale, aftale i forbindelse med pantsætning af kapitalandele eller lignende.

Det vil ligeledes i nogle tilfælde være nødvendigt at vurdere det faktiske antal stemmer repræsenteret på generalforsamlingen, det vil således sige, at hvis det på baggrund af tidligere generalforsamlinger, viser sig, at kun 60 pct. af de samlede stemmerettigheder i et selskab repræsenteres på generalforsamlingen, skal der mindre end 25 pct. af stemmerne til for, at den enkelte ejer kan have kontrol som reel ejer. Der skal være tale om mere eller mindre permanente forhold. Det samme princip gør sig gældende i forbindelse med udpegningsrettigheder, hvor en permanent udeblivelse af bestyrelsesmedlemmer, kan give de øvrige bestyrelsesmedlemmer relativt mere indflydelse. Eksempelvis kan retten til at udpege et antal bestyrelsesmedlemmer give mere indflydelse, hvis en eller flere af bestyrelsesmedlemmerne permanent udebliver fra bestyrelsesmøderne.

Hvis en ejer af et selskab, virksomhed m.v. er underlagt stemmeretsbegrænsninger på sin ejerandel, vil dette ikke have betydning for, om den pågældende person er reel ejer. En ejerandel på f.eks. 30 pct. af aktierne i et aktieselskab vil medføre, at den pågældende person er reel ejer, uanset om der eventuelt er indført begrænsning, så der kun kan stemmes på 5 pct. af de samlede stemmerettigheder. Dette er begrundet i, at det er relevant at få kendskab til både de ejere, som er reelle ejere i økonomisk forstand, og de ejere, som er reelle ejere i forvaltningsmæssig forstand. Dette skyldes, at begge typer af reelle ejere er vigtige i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, da de enten kan påvirke det konkrete selskab, virksomhed m.v. eller nyder godt af dets økonomiske resultat og værdi.

Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse med udstedelse af regler om de nærmere forhold vedrørende registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere ligeledes udarbejde en vejledning, hvori reglerne yderligere vil blive beskrevet, herunder med eksempler på reelle ejere.

I henhold til artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv skal den juridiske persons daglige ledelse betragtes som reelle ejere, hvis det efter fornødne undersøgelser og forudsat, at der ikke er mistanke om noget kriminelt, eksempelvis benyttelse af stråmænd, må lægges til grund, at der ikke findes fysiske personer, som falder ind under definitionen af reel ejer.

En fysisk person i henhold den foreslåede definition opfattes som udgangspunkt som reel ejer i en virksomhed, hvis den pågældende ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af virksomhedens kapitalandele eller stemmerrettigheder. Dette afviger fra selskabslovens definition af bestemmende indflydelse, hvor der som udgangspunkt først er bestemmende indflydelse, og således kontrollerende ejerskab, når vedkommende har beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, hvilket som oftest forekommer ved ejerskab eller kontrol med mere end halvdelen af selskabets stemmerettigheder. Ligeledes skal det bemærkes, at der i henhold til den foreslåede definition kan være flere fysiske personer, der betragtes som reelle ejere, hvilket ikke er muligt i henhold til selskabsloven i forhold til juridiske eller fysiske personer, som har den bestemmende indflydelse.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter reelle ejere i danske firmapensionskasser.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Som følge af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det i *stk. 2, 1. pkt.*, at firmapensionskasser omfattet af denne lov, skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 8, nr. 2, samt de reelle ejeres rettigheder. Det indebærer konkret, at pensionskassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i pensionskassen, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere hvordan foreningen har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Reelle ejere i firmapensionskasser, jf. definitionen på reelle ejere i lovforslagets § 8, nr. 2, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i et selskab eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske personer – både juridiske og fysiske.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne, som gælder for aktieselskaber i medfør af den foreslåede § 58 a i selskabsloven om registrering af reelle ejere, finder tilsvarende anvendelse for firmapensionskasser. Det vil medføre, at disse juridiske enheder fremover får pligt til at lade deres reelle ejere registrere i et samlet register.

Firmapensionskasser er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer pensionskassen og i henhold til stk. 3 opbevare dokumentation herfor. Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden, eksempelvis en fysisk person, til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med det eksisterende krav i § 12, stk. 3, i hvidvaskloven om, at virksomhedens ejer- og kontrolstruktur skal klarlægges, og at reelle ejere skal identificeres.

Det er i alle tilfælde pensionskassens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Pensionskassen skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og pensionskassen skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende. Det anses for at være berettiget videregivelse i henhold § 71, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser at videregive oplysninger, som virksomheden er forpligtet til at videregive efter de pågældende myndigheders anmodning med hjemmel i de foreslåede bestemmelser. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at pensionskassen skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for pensionskassen, da pensionskassen i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad pensionskassen har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Firmapensionskasser er en slags foreninger, som ejes af medlemmerne. Som udgangspunkt stilles der ingen krav til organisationsformen, men en række betingelser i loven tilsiger, at pensionskasserne følger reglerne for foreninger.

Grundet strukturen af firmapensionskasserne vil ejerkredsen bag pensionskassen sjældent bestå af enkelte fysiske personer. I enkelte tilfælde vil en fysisk person dog kunne anses som reel ejer som følge af, at denne direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer mere end 25 pct. af firmapensionskassen, f.eks. hvor der er færre end fire medlemmer af firmapensionskassen.

I firmapensionskasser, hvor der ikke findes personer, som kan betragtes som reelle ejere, vil ledelsen blive betragtet som reelle ejere. I forhold til ledelse af firmapensionskasser gælder det, at en pensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen. Hvis pensionskassens vedtægter bestemmer, at der kan eller skal ansættes en direktør (forretningsfører), foretages ansættelsen af bestyrelsen. I dette tilfælde vil direktøren skulle registreres som firmapensionskassens reelle ejer. Direktøren kan ikke være medlem af pensionskassens bestyrelse. Har pensionskassen ingen direktør, udføres de hverv, der ved loven er henlagt til direktøren, af bestyrelsen. I dette tilfælde vil bestyrelsens medlemmer skulle registreres som firmapensionskassens reelle ejer.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

Den gældende strafbestemmelse i § 71, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser, foreslås udvidet til også at omfatte de i § 8, nr. 3, foreslåede nye bestemmelser i § 68, stk. 3 og 4.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes, at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre, at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 71, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 8, nr. 3.

Til § 9

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), som delvist gennemføres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i § 3, nr. 48, indsættes en definition på begrebet reel ejer. Definitionen er nødvendig, da der som led i gennemførelsen af 4. hvidvaskdirektiv skal fastsættes regler om registrering af reelle ejere i bl.a. kapitalforeninger, jf. den foreslåede § 9, nr. 3.

Begrebet reel ejer er nyt og må derfor ikke forveksles med legale ejere, som kan omfatte en større kreds af både fysiske og juridiske personer.

Karakteristisk for den legale ejer er, at denne fysiske eller juridiske person som udgangspunkt er direkte ejer af kapitalandele i kapitalforeningen og som udgangspunkt er den, der er registreret i foreningens ejerbog. Den reelle ejer er derimod den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer foreningen, herunder eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder. Et selskab kan derfor aldrig registreres som reel ejer i modsætning til registret over legale ejere, hvor dette er muligt.

Reelle ejere i en kapitalforening følger af definitionen i artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv, som gennemføres med dette lovforslag.

Efter artikel 3, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv, som indeholder definitionen på reelle ejere, er fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerne i en kapitalforening, reelle ejere. I henhold til bestemmelsen anses direkte eller indirekte ejerskab af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person som indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab. Det er derfor foreslået, at en tilsvarende bestemmelse indsættes i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., men uden en direkte angivelse af procentgrænsen på 25 pct., som alene er en indikation på reelt ejerskab. Det er dog i henhold til den foreslåede bestemmelse et krav, at der skal være tale om en tilstrækkelig del af kapitalforeningens ejerandele eller stemmer, hvilket i bemærkningerne præciseres til over 25 pct., som dermed er en indikation på, at en sådan person vil være reel ejer.

Det fremgår desuden af artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i, i 4. hvidvaskdirektiv, at principperne i artikel 22, stk. 1, i EU-direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer kan finde anvendelse ved vurderingen af, om der direkte eller indirekte foreligger kontrol over en juridisk person.

Reelle ejere er således den eller de fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en forening, eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder eller på anden vis. Der skal være tale om en tilstrækkelig del af kapitalen eller stemmerne, hvilket som udgangspunkt vil sige mere end 25 pct. En reel ejer skal altid være en fysisk person, så hvis der er tale om en selskabskonstruktion eller lignende, er det de bagvedliggende fysiske personer, som er omfattet af denne bestemmelse. Dette gælder alle former for personer – både juridiske og fysiske – og uanset nationalitet eller lignende. Reelle ejere er også fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, og som, hvis deres kontrol eller andel i den pågældende juridiske person er af en vis karakter, vil være at opfatte som reelle ejere.

Lovforslagets definition skal ses på baggrund af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om, at medlemslandene skal indføre en forpligtelse for juridiske personer til at indhente og opbevare ajourførte oplysninger om den juridiske persons reelle ejere, og at disse oplysninger skal gøres tilgængelige for myndigheder og virksomheder og personer omfattet af 4. hvidvaskdirektivs kend-din-kunde-krav.

Ejerskab eller kontrol kan være direkte eller indirekte, hvilket vil sige gennem direkte besiddelse af ejerandele i den pågældende kapitalforening, men også indirekte, hvilket vil sige gennem holdingselskab, dattervirksomhed eller lignende.

Hvis en fysisk person ejer en tilstrækkelig del af ejerandelene i en kapitalforening til at være reel ejer, og hvis denne person har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden fysisk person – eventuelt gennem en eller flere juridiske personer – anses begge de fysiske personer som reelle ejere.

Bestemmelsen dækker alle former for ejerskab eller kontrol, hvilket bl.a. medfører, at der ikke er krav om besiddelse af ejerandele i den pågældende forening. Der kan således eventuelt være tale om kontrol

på anden måde, hvilket vil kunne være via eksempelvis aftale, ret til udpegning af bestyrelsesmedlemmer eller lignende.

Hvis eksempelvis en person råder over stemmerettigheder, som er overdraget gennem en pantaftale, skal vedkommende således medregne disse rettigheder i opgørelsen af, om der opnås reelt ejerskab. Det er en forudsætning, at der faktisk rådes over rettighederne, og at rettighederne således ikke blot udøves i overensstemmelse med modtagne instrukser fra pantsætter.

Eksistensen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på andele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger et reelt ejerskab. Dette begrundes i, at denne form for rettigheder vil kunne aktiveres ved en ensidig beslutning fra rettighedshaveren, som dermed selv bestemmer, hvornår vedkommende vil råde over andelene. Hvis denne form for rettigheder ikke skulle medregnes, ville de kunne benyttes til at sløre et reelt ejerskab. Omvendt må udstederen af rettigheden nødvendigvis også skulle medregne ikke-udnyttede rettigheder, da udstederen af rettigheden, indtil rettighedshaveren aktiverer denne, fortsat råder over andelene. Kapitalforeningens ansvar for at medregne denne form for indirekte ejerskab og kontrol ved opgørelsen af en ejers samlede besiddelser strækker sig kun til det, foreningen vidste eller burde vide.

Det vil ligeledes i nogle tilfælde være nødvendigt at vurdere det faktiske antal stemmer repræsenteret på generalforsamlingen, det vil således sige, at hvis det på baggrund af tidligere generalforsamlinger viser sig, at kun 60 pct. af de samlede stemmerettigheder i en forening repræsenteres på generalforsamlingen, skal der mindre end 25 pct. af stemmerne til for, at den enkelte ejer kan have kontrol som reel ejer. Der skal være tale om mere eller mindre permanente forhold. Det samme princip gør sig gældende i forbindelse med udpegningsrettigheder, hvor en permanent udeblivelse af bestyrelsesmedlemmer kan give de øvrige bestyrelsesmedlemmer relativt mere indflydelse. Eksempelvis kan retten til at udpege et antal bestyrelsesmedlemmer give mere indflydelse, hvis en eller flere af bestyrelsesmedlemmerne permanent udebliver fra bestyrelsesmøderne.

Hvis en ejer af andele i en kapitalforening er underlagt stemmeretsbegrænsninger på sin ejerandel, vil dette ikke have betydning for, om den pågældende person er reel ejer. En ejerandel på f.eks. 30 pct. af andelene i foreningen vil medføre, at den pågældende person er reel ejer, uanset om der eventuelt er indført begrænsning, så der kun kan stemmes på 5 pct. af de samlede stemmerettigheder. Dette er begrundet i, at det er relevant at få kendskab til både de ejere, som er reelle ejere i økonomisk forstand, og de ejere, som er reelle ejere i forvaltningsmæssig forstand. Dette skyldes, at begge typer af reelle ejere er vigtige i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, da de kan påvirke den konkrete kapitalforening.

Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse med udstedelse af regler om de nærmere forhold vedrørende registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere ligeledes udarbejde en vejledning, hvori reglerne yderligere vil blive beskrevet, herunder med eksempler på reelle ejere.

I henhold til artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv skal den juridiske persons daglige ledelse betragtes som reelle ejere, hvis det efter fornødne undersøgelser og forudsat, at der ikke er mistanke om noget kriminelt, eksempelvis benyttelse af stråmænd, må lægges til grund, at der ikke findes fysiske personer, som falder ind under definitionen af reel ejer.

Handles en forenings ejerandele på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, har den juridiske person i henhold til den foreslåede definition ikke nogen reel ejer. Forslaget er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter foreninger, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, der sikrer passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysning af ejerskab, ikke er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs definition af en reel ejer. Årsagen er, at der i forhold til disse foreninger er en passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om deres ejerskab. Reglerne om registrering af reelle ejere gælder således heller ikke for foreninger, hvis ejerandele er optaget til handel på et marked i et tredjeland, der har regler

der svarer til reglerne på et reguleret marked. Det afgørende er, om der er en passende gennemsigtighed på disse tilsvarende markeder i forhold til EU-ret eller internationale standarder. Begrebet tilsvarende internationale standarder stammer fra 4. hvidvaskdirektiv og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det foreslås derfor, at der i definitionen af reelle ejere bortses fra ejere af kapitalforeninger, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Definitionen medfører, at alle kapitalforeninger, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked ikke har nogen reel ejer. Et reguleret marked forefindes alene indenfor EU og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, f.eks. EØS-lande. Et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten, kan være en såkaldt multilateral handelsfacilitet, hvor reglerne om oplysning om større ejerbesiddelser er sat i kraft for den relevante markedsplads. Dette omfatter eksempelvis den danske markedsplads First North, som er en såkaldt alternativ markedsplads i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. Derudover vil kapitalforeninger, hvis ejerandele handles på et marked udenfor EU eller lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, ikke have nogen reel ejer, hvis dette marked er underlagt internationale standarder, der er tilsvarende de EU-retlige krav for så vidt angår oplysningspligter.

Når en kapitalforenings ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, er foreningen i det fulde underlagt de EU-retlige oplysningsforpligtigelser, uanset om alle andelsklasser ikke er optaget til handel.

Vedrørende børsnoterede kapitalforeninger henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 9, nr. 3.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter reelle ejere i danske kapitalforeninger.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Som følge af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i *stk. 1, 1. pkt.*, at kapitalforeninger omfattet af denne lov skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 9, nr. 2, samt de reelle ejeres rettigheder. Det indebærer konkret, at kapitalforeningen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere, eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i foreningen, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere herunder sørge for at dokumentere, hvordan foreningen har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Reelle ejere i kapitalforeninger, jf. definitionen på reelle ejere i det foreslåede § 9, nr. 2, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i en kapitalforening eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske personer – både juridiske og fysiske.

Kapitalforeninger er alternative investeringsfonde. Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer fondenes forvaltere. Kapitel 23 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

regulerer strukturen af kapitalforeninger. Derimod omfatter loven ikke strukturbestemmelser m.v. om alternative investeringsfonde, der ikke er kapitalforeninger, og disse kan derfor have forskellige strukturer, hvoraf langt de fleste vil være omfattet af selskabsloven eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Alternative investeringsfonde, der ikke er kapitalforeninger, vil således være omfattet af registret over reelle ejere som følge af bestemmelserne herom i den lovgivning, der regulerer den pågældende type af alternative investeringsfonde, herunder den foreslåede § 58 a i selskabsloven.

Kapitalforeninger omfattes som eneste type af alternative investeringsfonde af den foreslåede § 136 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at kapitalforeninger skal organiseres med en eller flere afdelinger. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en kapitalforening, er investor i kapitalforeningen og afdelingen. Hver afdeling er en selvstændig økonomisk enhed, mens kapitalforeningen er en juridisk person.

Investorer i kapitalforeninger kan være detailinvestorer eller professionelle investorer. Detailinvestorer investerer mindre beløb i en forening for på den måde at kunne opnå en større risikospredning på deres investering. Disse investorer ejer derfor i praksis mindre end 25 pct. af andelene i en forening. For så vidt angår professionelle investorer kan disse til tider eje mere end 25 pct. af andelene i en forening. Ofte er de professionelle investorer dog pensionskasser eller tilsvarende, som ikke har reelle ejere, da pensionskasser ofte er etableret som en forening eller sammenslutning, der ejes af medlemmerne i forening.

Grundet strukturen af kapitalforeninger vil ejerkredsen bag foreningerne i praksis sjældent bestå af fysiske personer, der er omfattet af definitionen på reelle ejere i lovforslagets § 9, nr. 2, og som skal registreres i registret over reelle ejere.

Kapitalforeninger er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer foreningen og i henhold til stk. 2 at opbevare dokumentation herfor. Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere.

Det er i alle tilfælde kapitalforeningens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Kapitalforeninger skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og foreningen skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at foreningen skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for foreningen, da foreningen i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad foreningen har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere. Tilsvarende gælder for kapitalforeningers forsøg på at identificere evt. investorer, der ikke har navnenoterede andele i foreningen.

Er der ikke en reel ejer af foreningen i overensstemmelse med det foreslåede § 9, nr. 2, vil det som udgangspunkt være den daglige ledelse, der skal registreres som reel ejer.

Kapitalforeninger er organiseret med en bestyrelse, men har ikke nogen direktion. En kapitalforening skal forvaltes af en forvalter, der har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Den daglige ledelse af kapitalforeningen varetages derfor af forvalteren. Forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, der har registreret hjemsted i Danmark, skal være juridiske personer omfattet af selskabsloven, og der er således tale om en anden juridisk enhed end kapitalforeningen. Det vil medføre, at det i disse tilfælde vil være bestyrelsen for kapitalforeningen, der vil blive anset som den reelle

ejer. Formålet bag forpligtelsen til registrering tilsiger, at det skal være ledelsen i den konkrete juridiske enhed, der skal registreres, og varetages den daglige ledelse af en anden juridisk enhed, vil det være bestyrelsen af kapitalforeningen, der er den registreringspligtige ledelse i kapitalforeningen. Det vil være hele bestyrelsen, der skal registreres i medfør af princippet om, at hvis ledelsen varetages af flere personer i forening, skal de alle registreres som reelle ejere.

Kravet om registrering af reelle ejere finder i henhold til det foreslåede *stk. 4* ikke anvendelse, hvis der er tale om en forening, hvor ejerandelene er optaget til handel på et reguleret marked. Dette skyldes, at ejerkredsen i sådanne foreninger er tilstrækkelig identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning. For så vidt angår kapitalforeninger er det foreningens afdelinger, som børsnoteres, og ikke selve foreningen. Dette medfører, at oplysningskravene i den finansielle lovgivning alene omfatter den børsnoterede afdeling og ikke foreningen, som er den juridiske person. De reelle ejere af foreningen identificeres således ikke i medfør af oplysningskravene. Dette gælder uanset, om det er en eller alle afdelinger i en forening, som er børsnoteret. Undtagelsen finder derfor i praksis ikke anvendelse på kapitalforeninger. Er der afdelinger i foreningen, der er børsnoterede, vil de oplysninger, som afdelingen skal afgive i relation til oplysningskravene i den øvrige finansielle lovgivning, kunne indgå i foreningens bestræbelser på at identificere eventuelle reelle ejere. Dette gælder særligt for oplysninger, der skal gives efter flagningsreglerne i § 29 i lov om værdipapirhandel m.v.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

Den gældende strafbestemmelse i § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., foreslås udvidet til også at omfatte den i § 9, nr. 3, foreslåede nye bestemmelse i § 136 a.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes, at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre, at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 190, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for kapitalforeningen, er de mulige strafsubjekter kapitalforeningens forvalter og/eller en eller flere personer med tilknytning til forvalteren, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod forvalteren (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til forvalteren, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at det vil kunne straffes med bøde, såfremt ledelsen hos en forvalter af de omfattede kapitalforeninger ikke overholder pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder bestyrelsen i de tilfælde, hvor der ikke findes en eller flere reelle ejere, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 9, nr. 3.

Til nr. 5

Den gældende hjemmel i § 190, stk. 4, til at fastsætte straf i forskrifter, som er udstedt i medfør af de

i stk. 4 nævnte bestemmelser i loven, foreslås udvidet til også at omfatte den i § 9, nr. 5, foreslåede nye bestemmelse i § 136 a, stk. 5.

Den foreslåede § 136 a, stk. 5, indeholder hjemmel for Erhvervsstyrelsen til at udstede nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere, og den foreslåede tilføjelse vil muliggøre fastsættelse af straf også for forvaltere af alternative investeringsfonde i disse forskrifter. Der vil alene kunne fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Til § 10

Til nr. 1

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), som delvist implementeres i dansk ret ved lovforslaget.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3 og 30 i 4. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i § 2, nr. 25, indsættes en definition på begrebet reel ejer. Definitionen er nødvendig, da der som led i gennemførelsen af 4. hvidvaskdirektiv skal fastsættes regler om registrering af reelle ejere i bl.a. investeringsforeninger og SIKAV'er, jf. den foreslåede § 10, nr. 3.

Begrebet reel ejer er nyt og må derfor ikke forveksles med legale ejere, som kan omfatte en større kreds af både fysiske og juridiske personer.

Karakteristisk for den legale ejer er, at denne fysiske eller juridiske person som udgangspunkt er direkte ejer af kapitalandele i foreningen eller SIKAV'en, og som udgangspunkt er den, der er registreret i foreningens eller SIKAV'ens ejerbog. Den reelle ejer er derimod den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer foreningen eller SIKAV'en, herunder eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder. Et selskab kan derfor aldrig registreres som reel ejer i modsætning til registret over legale ejere, hvor dette er muligt.

Reelle ejere i foreningen eller SIKAV'en følger af definitionen i artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv, som gennemføres med dette lovforslag.

Efter artikel 3, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv, som indeholder definitionen på reelle ejere, er fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerne i en forening eller en SIKAV, reelle ejere. I henhold til bestemmelsen anses direkte eller indirekte ejerskab af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person som en indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab. Det er derfor foreslået, at en tilsvarende bestemmelse indsættes i lov om investeringsforeninger m.v., men uden en direkte angivelse af procentgrænsen på 25 pct., som alene er en indikation på reelt ejerskab. Det er dog i henhold til den foreslåede bestemmelse et krav, at der skal være tale om en tilstrækkelig del af foreningens eller SIKAV'ens ejerandele eller stemmer, hvilket i bemærkningerne præciseres til over 25 pct., som dermed er en indikation på, at en sådan person vil være reel ejer.

Det fremgår desuden af artikel 3, stk. 6, litra a, nr. i, i 4. hvidvaskdirektiv, at principperne i artikel 22, stk. 1, i EU-direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer kan finde anvendelse ved vurderingen af, om der direkte eller indirekte foreligger kontrol over en juridisk person.

Reelle ejere er således den eller de fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer en forening eller SIKAV, eventuelt gennem en eller flere dattervirksomheder eller på anden vis. Der skal være tale om en tilstrækkelig del af kapitalen eller stemmerne, hvilket som udgangspunkt vil sige mere end 25 pct. En reel ejer skal altid være en fysisk person, så hvis der er tale om en selskabskonstruktion eller lignende, er det de bagvedliggende fysiske personer, som er omfattet af denne bestemmelse. Dette gælder alle former for personer – både juridiske og fysiske – og uanset nationalitet eller lignende. Reelle ejere er også fysiske personer, som kan sidestilles med ejere, og som, hvis deres kontrol eller andel i den pågældende juridiske person er af en vis karakter, vil være at opfatte som reelle ejere.

Lovforslagets definition skal ses på baggrund af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv, om, at medlemslandene skal indføre en forpligtelse for juridiske personer til at indhente og opbevare ajourførte oplysninger om den juridiske persons reelle ejere, og at disse oplysninger skal gøres tilgængelige for myndigheder og virksomheder og personer omfattet af 4. hvidvaskdirektivs kend-din-kunde-krav.

Ejerskab eller kontrol kan være direkte eller indirekte, hvilket vil sige gennem direkte besiddelse af ejerandele i den pågældende forening eller SIKAV, men også indirekte, hvilket vil sige gennem holding-selskab, dattervirksomhed eller lignende.

Hvis en fysisk person ejer en tilstrækkelig del af ejerandelene i en forening eller SIKAV til at være reel ejer, og hvis denne person har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden fysisk person – eventuelt gennem en eller flere juridiske personer – anses begge de fysiske personer som reelle ejere.

Bestemmelsen dækker alle former for ejerskab eller kontrol, hvilket bl.a. medfører, at der ikke er krav om besiddelse af ejerandele i den pågældende forening eller SIKAV. Der kan således eventuelt være tale om kontrol på anden måde, hvilket vil kunne være via eksempelvis aftale, ret til udpegning af bestyrelsesmedlemmer eller lignende.

Hvis eksempelvis en person råder over stemmerettigheder, som er overdraget gennem en pantaftale, skal vedkommende således medregne disse rettigheder i opgørelsen af, om der opnås reelt ejerskab. Det er en forudsætning, at der faktisk rådes over rettighederne, og at rettighederne således ikke blot udøves i overensstemmelse med modtagne instrukser fra pantsætter.

Eksistensen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på andele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger et reelt ejerskab. Dette begrundes i, at denne form for rettigheder vil kunne aktiveres ved en ensidig beslutning fra rettighedshaveren, som dermed selv bestemmer, hvornår vedkommende vil råde over andelene. Hvis denne form for rettigheder ikke skulle medregnes, ville de kunne benyttes til at sløre et reelt ejerskab. Omvendt må udstederen af rettigheden nødvendigvis også skulle medregne ikke-udnyttede rettigheder, da udstederen af rettigheden, indtil rettighedshaveren aktiverer denne, fortsat råder over andelene. Foreningens eller SIKAV'ens ansvar for at medregne denne form for indirekte ejerskab og kontrol ved opgørelsen af en ejers samlede besiddelser strækker sig kun til det, foreningen eller SIKAV'en vidste eller burde vide.

Det vil ligeledes i nogle tilfælde være nødvendigt at vurdere det faktiske antal stemmer repræsenteret på generalforsamlingen, det vil således sige, at hvis det på baggrund af tidligere generalforsamlinger viser sig, at kun 60 pct. af de samlede stemmerettigheder i en forening eller en SIKAV repræsenteres på generalforsamlingen, skal der mindre end 25 pct. af stemmerne til for, at den enkelte ejer kan have kontrol som reel ejer. Der skal være tale om mere eller mindre permanente forhold. Det samme princip gør sig gældende i forbindelse med udpegningsrettigheder, hvor en permanent udeblivelse af bestyrelsesmedlemmer kan give de øvrige bestyrelsesmedlemmer relativt mere indflydelse. Eksempelvis kan retten til at udpege et antal bestyrelsesmedlemmer give mere indflydelse, hvis en eller flere af bestyrelsesmedlemmerne permanent udebliver fra bestyrelsesmøderne.

Hvis en ejer af andele i en forening eller en SIKAV er underlagt stemmeretsbegrænsninger på sin

ejerandel, vil dette ikke have betydning for, om den pågældende person er reel ejer. En ejerandel på f.eks. 30 pct. af andelene i foreningen eller SIKAV'en vil medføre, at den pågældende person er reel ejer, uanset om der eventuelt er indført begrænsning, så der kun kan stemmes på 5 pct. af de samlede stemmerettigheder. Dette er begrundet i, at det er relevant at få kendskab til både de ejere, som er reelle ejere i økonomisk forstand, og de ejere, som er reelle ejere i forvaltningsmæssig forstand. Dette skyldes, at begge typer af reelle ejere er vigtige i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, da de enten kan påvirke den konkrete forening eller SIKAV eller nyder godt af dens økonomiske resultat og værdi.

Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse med udstedelse af regler om de nærmere forhold vedrørende registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere ligeledes udarbejde en vejledning, hvori reglerne yderligere vil blive beskrevet, herunder med eksempler på reelle ejere.

I henhold til artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii, i 4. hvidvaskdirektiv skal den juridiske persons daglige ledelse betragtes som reelle ejere, hvis det efter fornødne undersøgelser og forudsat, at der ikke er mistanke om noget kriminelt, eksempelvis benyttelse af stråmænd, må lægges til grund, at der ikke findes fysiske personer, som falder ind under definitionen af reel ejer.

Handles en forenings eller SIKAV's ejerandele på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, har den juridiske person i henhold til den foreslåede definition ikke nogen reel ejer. Forslaget er i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektiv, hvorefter foreninger eller SIKAV'er, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, der sikrer passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysning af ejerskab, ikke er omfattet af 4. hvidvaskdirektivs definition af en reel ejer. Årsagen er, at der i forhold til disse foreninger eller SIKAV'er er en passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om deres ejerskab. Reglerne om registrering af reelle ejere gælder således heller ikke for foreninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele er optaget til handel på et marked i et tredjeland, der har regler, der svarer til reglerne på et reguleret marked. Det afgørende er, om der er en passende gennemsigtighed på disse tilsvarende markeder i forhold til EU-ret eller internationale standarder. Begrebet tilsvarende internationale standarder stammer fra 4. hvidvaskdirektiv og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det foreslås derfor, at der i definitionen af reelle ejere bortses fra ejere af foreninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Definitionen medfører, at alle foreninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, ikke har nogen reel ejer. Et reguleret marked forefindes alene indenfor EU og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, f.eks. EØS-lande. Et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten, kan være en såkaldt multilateral handelsfacilitet, hvor reglerne om oplysning om større ejerbesiddelser er sat i kraft for den relevante markedsplads. Dette omfatter eksempelvis den danske markedsplads First North, som er en såkaldt alternativ markedsplads i henhold til lov om værdipapirhandel m.v. Derudover vil foreninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et marked udenfor EU eller lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, ikke have nogen reel ejer, hvis dette marked er underlagt internationale standarder, der er tilsvarende de EU-retlige krav for så vidt angår oplysningspligter.

Når en forenings eller SIKAV's ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked, er foreningen eller SIKAV'en i det fulde underlagt de EU-retlige oplysningsforpligtigelser, uanset om alle andelsklasser ikke er optaget til handel.

Vedrørende børsnoterede investeringsforeninger og SIKAV'er henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10, nr. 3.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og 9, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at registret over reelle ejere, som foreslået i § 1, nr. 5, også omfatter reelle ejere i danske investeringsforeninger og SIKAV'er.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Som følge af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv foreslås det i *stk. 1, 1. pkt.*, at investeringsforeninger og SIKAV'er omfattet af denne lov skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, jf. definitionen af reelle ejere i lovforslagets § 10, nr. 2, samt de reelle ejeres rettigheder. Det indebærer konkret, at investeringsforeningen eller SIKAV'en skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere, eller konstatere, at der ikke er reelle ejere i foreningen eller SIKAV'en, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere, hvordan foreningen eller SIKAV'en har fastlagt identiteten på de reelle ejere.

Reelle ejere i investeringsforeninger eller SIKAV'er, jf. definitionen på reelle ejere i det foreslåede § 10, nr. 2, vil som udgangspunkt være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i en investeringsforening eller i en SIKAV eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere. Dette gælder også i forhold til udenlandske personer – både juridiske og fysiske.

Det følger af lov om investeringsforeninger m.v., at investeringsforeninger og SIKAV'er skal organiseres med en eller flere afdelinger. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en investeringsforening eller SIKAV, er investor i foreningen eller SIKAV'en og afdelingen. Hver afdeling er en selvstændig økonomisk enhed, mens investeringsforeningen eller SIKAV'en er en juridisk person.

Investorer i investeringsforeninger kan være detailinvestorer eller professionelle investorer. Detailinvestorer investerer mindre beløb i en forening for på den måde at kunne opnå en større risikospredning på deres investering. Disse investorer ejer derfor i praksis mindre end 25 pct. af andelene i en forening. For så vidt angår professionelle investorer kan disse til tider eje mere end 25 pct. af andelene i en forening. Ofte er de professionelle investorer dog pensionskasser eller tilsvarende, som ikke har reelle ejere, da pensionskasser ofte er etableret som en forening eller sammenslutning, der ejes af medlemmerne i forening.

Grundet strukturen af investeringsforeninger vil ejerkredsen bag foreningerne i praksis meget sjældent være en fysisk person, der er omfattet af definitionen på en reel ejer i lovforslagets § 10, nr. 2, og som skal registreres i det reelle ejerregister. Der er p.t. ikke registreret danske SIKAV'er, men det samme vil være gældende for disse.

Foreningerne og SIKAV'erne er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem som reelt ejer eller kontrollerer foreningen eller SIKAV'en og i henhold til stk. 2 opbevare dokumentation herfor. Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på

ejerandelene til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere.

Det er i alle tilfælde investeringsforeningens eller SIKAV'ens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Investeringsforeninger og SIKAV'er skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og foreningen eller SIKAV'en skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende. Det anses for at være berettiget videregivelse i henhold til investeringsforeningers og SIKAV'ers tavshedspligt, jf. § 62 i lov om investeringsforeninger m.v., at videregive oplysninger, som virksomheden er forpligtet til at videregive efter de pågældende myndigheders anmodning med hjemmel i de foreslåede bestemmelser.

At udføre alle rimelige forsøg betyder, at foreningen eller SIKAV'en skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for foreningen eller SIKAV'en, da foreningen eller SIKAV'en i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad foreningen eller SIKAV'en har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere. Tilsvarende gælder for investeringsforeningers og SIKAV'ers forsøg på at identificere evt. investorer, der ikke har navnenoterede andele i foreningen eller i SIKAV'en.

Investeringsforeninger er organiseret med en bestyrelse og en direktion. Investeringsforeningernes bestyrelser har ansvaret for den overordnede ledelse af foreningen og skal ansætte en direktion til at varetage den daglige ledelse. Bestyrelsen har mulighed for i stedet at delegerer den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, der er et EU-baseret selskab, som kan administrere UCITS. Det sker i langt de fleste tilfælde, og der er således kun én selvforvaltende investeringsforening ud af p.t. 53 godkendte foreninger.

Er der ikke en reel ejer af foreningen i overensstemmelse med det foreslåede § 10, nr. 2, vil det som udgangspunkt være den daglige ledelse, der skal registreres som reel ejer. Det vil være direktionen i investeringsforeningen i de tilfælde, hvor foreningen ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab (en selvadministrerende investeringsforening). Varetages den daglige ledelse af flere personer, skal de alle registreres som reelle ejere. Ved delegation af den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab, er der tale om delegation til en anden juridisk enhed. Det vil medføre, at det i disse tilfælde vil være bestyrelsen for investeringsforeningen, der skal registreres i registret over reelle ejere. Formålet bag forpligtelsen til registrering tilsiger, at det skal være ledelsen i den konkrete juridiske enhed, der skal registreres, og er der sket delegation af den daglige ledelse til en anden juridisk enhed, vil det være bestyrelsen i investeringsforeningen, der er den registreringspligtige ledelse i foreningen. Det vil være hele bestyrelsen, der skal registreres i medfør af princippet om, at hvis ledelsen varetages af flere personer i forening, skal de alle registreres som reelle ejere.

SIKAV'er er organiseret med en bestyrelse, men kan og skal ikke have en direktion. Den daglige ledelse udføres i stedet af et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab. Er der ikke en reel ejer af SIKAV'en, vil det på samme måde som ved investeringsforeninger, der har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, være bestyrelsen for SIKAV'en, der skal registreres i registret over reelle ejere.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at der ikke skal registreres reelle ejere af investeringsforeninger og SIKAV'er, hvis ejerandele er optaget til handel på et reguleret marked. Dette skyldes, at ejerkredsen i sådanne foreninger eller SIKAV'er er tilstrækkeligt identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning. For så vidt angår investeringsforeninger og SIKAV'er, er det foreningens eller SIKAV'ens afdelinger, som børsnoteres, og ikke selve foreningen eller SIKAV'en. Dette medfører, at oplysningskravene i den finansielle lovgivning alene omfatter den børsnoterede afdeling og ikke foreningen

eller SIKAV'en, som er den juridiske person. De reelle ejere af foreningen eller SIKAV'en identificeres således ikke i medfør af oplysningskravene. Dette gælder uanset, om det er en eller alle afdelinger i en forening eller SIKAV, som er børsnoteret. Undtagelsen finder derfor i praksis ikke anvendelse på investeringsforeninger og SIKAV'er. Er der afdelinger i foreningen, der er børsnoterede, vil de oplysninger, som afdelingen skal afgive i relation til oplysningskravene i den øvrige finansielle lovgivning, kunne indgå i foreningens bestræbelser på at identificere eventuelle reelle ejere. Dette gælder særligt for oplysninger, der skal gives efter flagningsreglerne i § 29 i lov om værdipapirhandel m.v.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

Den gældende strafbestemmelse i § 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., foreslås udvidet til også at omfatte den i § 10, nr. 3, foreslåede nye bestemmelse i § 14 a, stk. 2 og 3.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes, at bødestraf er den sanktion, der er bedst egnet til at sikre, at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for investeringsforeningen eller SIKAV'en, er de mulige strafsubjekter investeringsforeningens eller SIKAV'ens bestyrelse. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod medlemmerne af bestyrelsen for overtrædelsen, hvis overtrædelsen ikke er af underordnet karakter.

Det medfører, at det vil kunne straffes med bøde, såfremt bestyrelsen hos en investeringsforening eller en SIKAV ikke overholder pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder bestyrelsen og ved selvadministrerende investeringsforeninger, direktionen, i de tilfælde, hvor der ikke findes en eller flere reelle ejere. Der vil ligeledes kunne straffes med bøde ved en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10, nr. 3.

Til § 11

Til nr. 1

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at alle juridiske personer, som er forpligtede til at registrere reelle ejere, fremover skal grundregistreres i Det Centrale Virksomhedsregister, hvis de ikke allerede i henhold til anden lovgivning eller frivilligt er registreret i registret. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der er tilstrækkelig klarhed over de enkelte omfattede juridiske personer omfattet af pligten til at registrere deres reelle ejere. Der vil således alene være tale om en grundregistrering, som skal sikre de nødvendige oplysninger i forhold til at kunne identificere den juridiske person.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at registreringen skal indeholde de oplysninger, som fremgår af CVR-lovens § 11, stk. 1, nr. 1-6. Det betyder, at oplysninger om CVR-nummer, virksomhedstype, startdato, eventuel ophørsdato, virksomhedsnavn og adresse skal registreres. CVR-nummeret skal dog ikke særskilt registreres, da det vil blive oprettet som en del af selve grundregistreringen.

I forhold til indholdet af de nævnte oplysninger ændres der ikke herpå.

En grundregistrering og dermed en tildeling af CVR-nummer til virksomheden, vil sikre den entydige identifikation af virksomheden, som er nødvendig for at der kan ske registrering af reelle ejere i henhold til bestemmelserne herom i 4. hvidvaskdirektiv.

CVR-nummeret er alment kendt og benyttes i mange forskellige sammenhænge af andre myndigheder

og private. Ved at tildele ikke tidligere registrerede juridiske enheder et CVR-nummer som entydig identifikator kan den juridiske enhed altid entydigt identificeres, men det sikres ligeledes, at i den situation, hvor virksomheden eventuelt på et senere tidspunkt måtte blive registreringspligtig i henhold til anden lovgivning, skal virksomheden ikke skifte registreringsnummer. Virksomheden kan derimod som udgangspunkt beholde sit CVR-nummer og blot foretage en tilføjelse til den grundregistrering, som virksomheden allerede har foretaget.

I henhold til det foreslåede *stk. 2*. kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om anmeldelse og registrering af de i *stk. 1* nævnte juridiske personer, herunder om betaling til dækning af de administrative omkostninger herved. Den foreslåede bestemmelse indeholder således en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om virksomheders anmeldelse til og registrering af data i Erhvervsstyrelsens it-system.

Bestemmelsen anses som nødvendig for at kunne få foretaget de i den foreslåede § 11 a, *stk. 1*, krævede registreringer på en hensigtsmæssig måde. Løsningen med at fastsætte de nærmere tekniske bestemmelser vedrørende registrering ved bekendtgørelse kendes fra en lang række af Erhvervsstyrelsens øvrige love og skyldes at det ikke forhånd er muligt at lave en udtømmende beskrivelse af registreringen af de oplysninger, der kræves i medfør af den foreslåede bestemmelse. Dette skyldes bl.a. det forhold, at systemet til registrering af reelle ejere skal udvikles før der kan ske registrering. Ved at fastsætte kravene ved bekendtgørelse kan der tages højde for de tekniske løsninger, når de foreligger.

Erhvervsstyrelsens bekendtgørelse forventes at være lig de bekendtgørelser, som i dag gælder for registrering i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den praktiske del af grundregistreringen skal kunne foretages så administrativt let for virksomhederne som muligt, eksempelvis som en del af den lovpligtige registrering af reelle ejere, således at virksomheden ikke først skal foretage en grundregistrering i et system, og derefter foretage registrering af reelle ejere i et andet system.

Det foreslås, at § 11 a, *stk. 1*, strafbelægges, jf. den foreslåede § 22, *stk. 5*.

Til nr. 2

Den gældende strafbestemmelse i § 22, i CVR-loven, foreslås udvidet med et nyt *stk. 2*, som straffer overtrædelse af den foreslåede § 11 a, *stk. 1*, med bøde. Der kan desuden fastsættes straf for overtrædelse af bestemmelser fastsat ved bekendtgørelse i henhold til den foreslåede § 11 a, *stk. 2*, jf. den gældende § 22, *stk. 3*.

Det følger af § 22, *stk. 4*, i CVR-loven, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, *stk. 1*, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 11, nr. 1.

Til nr. 1

De ændringer af fondsloven, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af artikel 3, stk. 6, litra c, jf. litra b, og artikel 30, stk. 1-4, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås derfor, at der indsættes en EU-note i fondsloven, som henviser til ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF”, som delvist implementeres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2

Det fremgår af § 1, stk. 4, nr. 5, i fondsloven, at loven ikke omfatter fonde, der i medfør af § 1, stk. 4 og 5, i lov om erhvervsdrivende fonde ikke er omfattet af denne lov.

Ved lov nr. 712 af 25. juni 2014 blev lov om erhvervsdrivende fonde erstattet af en ny hovedlov, hvori § 1, stk. 4 og 5, med visse justeringer blev flyttet til § 3.

Det foreslås på den baggrund, at § 1, stk. 4, nr. 5, i fondsloven justeres, således at den fremover henviser til § 3 i lov om erhvervsdrivende fonde. Den foreslåede ændring er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 3

Ikke-erhvervsdrivende fonde, der har aktiver for under 1 mio. kr., og som således kun er omfattet af visse af fondslovens bestemmelser, jf. fondslovens § 1, stk. 6, er omfattet af forpligtelsen i 4. hvidvaskdirektiv til at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register.

Det foreslås derfor, at fondslovens § 1, stk. 6, ændres, således at den angiver, at de foreslåede bestemmelser i fondslovens §§ 4 og 5 (lovforslagets § 12, nr. 5), finder anvendelse for fonde, der har aktiver for under 1 mio. kr.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at disse fonde skal indhente og registrere reelle ejere i det register over reelle ejere, som udvikles af Erhvervsstyrelsen. Endvidere skal fondene på anmodning give oplysninger om deres reelle ejere samt om fondenes forsøg på at identificere dens reelle ejere til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og til andre offentlige myndigheder, hvis disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolpgaver.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i lovforslagets afsnit 2.2.2 og 2.2.3 samt til lovforslagets § 12, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

Som følge af 4. hvidvaskdirektiv, skal juridiske enheder, herunder fonde, have kendskab til deres reelle ejere og disse reelle ejeres rettigheder.

Det foreslås på denne baggrund, at der indsættes et nyt stk. 8 i fondslovens § 1, der fastsætter, at de foreslåede bestemmelser i fondslovens §§ 4 og 5 (lovforslagets § 12, nr. 5) om registrering af reelle ejere også skal finde anvendelse på de fonde og øvrige selvejende institutioner, der er undtaget fra fondsloven i medfør af lovens § 1, stk. 4, nr. 1, 2, 3, 6 eller 7, selvom fondsloven i øvrigt ikke finder anvendelse på disse fonde og øvrige selvejende institutioner.

Den foreslåede bestemmelse indebærer i sammenhæng med lovforslagets § 12, nr. 5, at disse fonde og øvrige selvejende institutioner skal indhente og registrere reelle ejere i det register over reelle ejere, som

udvikles af Erhvervsstyrelsen. Endvidere skal fondene og de øvrige selvejende institutioner på anmodning give oplysninger om deres reelle ejere samt om fondenes forsøg på at identificere dens reelle ejere til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og til andre offentlige myndigheder i forbindelse med myndighedens varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i lovforslagets afsnit 2.2.2 og 2.2.3 samt til lovforslagets § 12, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel 3 i fondsloven om registrering af reelle ejere.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse i fondslovens § 4 fastsætter de nærmere regler om indhentelse af oplysninger om reelle ejere samt registrering heraf i Erhvervsstyrelsens it-system.

I fondslovens § 4, *stk. 1*, foreslås det, at fonde skal indhente oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Oplysninger om fondens reelle ejere omfatter som minimum de reelle ejeres fulde navn, adresse, fødselsdato, nationalitet og bopælsland. Endvidere skal fonden have kendskab til de reelle ejeres rettigheder i forhold til fonden, herunder arten og omfanget heraf. Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af fondens midler, og særligt begunstigede uddelingsmodtageres konkrete krav på uddelinger fra den pågældende fond.

Det foreslås som *stk. 2*, at oplysningerne om fondenes reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at den pågældende person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Bestemmelsen lader det være op til en konkret vurdering, hvor længe fonden kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor fonden får kendskab til oplysningerne. Det må dog lægges til grund, at fonden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. En tilsvarende regel foreslås fastsat for så vidt angår de erhvervsdrivende fonde, jf. lovforslagets § 3, nr. 4. Det bemærkes, at fonden også er forpligtet til at registrere eventuelle ændringer i en reel ejers rettigheder i forhold til fonden, herunder arten og omfanget heraf. Dette skal ske hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med den pågældende ændring i den reelle ejers rettigheder.

Med henblik på, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre relevante offentlige myndigheder altid har adgang til mest mulig information om fondenes reelle ejerskab, foreslås det, at fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at fonden skal opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget. Det bemærkes, at forpligtelsen til at opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere af fonde samt kravet om, at disse oplysninger og oplysninger om reelle ejere skal opbevares i 5 år, ikke følger direkte af 4. hvidvaskdirektiv. En sådan forpligtelse vurderes imidlertid at være en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede fonde m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder gør de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere.

Med det foreslåede *stk. 3*, der gennemfører artikel 30, *stk. 2*, i 4. hvidvaskdirektiv, forpligtes de omfattede fonde til efter anmodning at give oplysninger om de reelle ejere, samt om udførte forsøg på at fremskaffe oplysninger om fondens reelle ejere til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Herudover skal oplysningerne gives til andre offentlige myndigheder, når de fremsætter anmodning herom i forbindelse med de pågældende myndigheders varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. Dette gælder bl.a. Civilstyrelsen, der er fondsmyndighed for så vidt angår ikke-erhvervsdrivende fonde.

Denne del af bestemmelsen har primært til formål at sikre, at navnlig Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om fondens reelle ejere. Det forudsættes, at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre offentlige myndigheder alene vil indhente oplysninger direkte fra de omfattede fonde i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Endelig foreslås det i *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system i henhold til de foreslåede bestemmelser i *stk. 1* og *2*. For nærmere herom henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i lovforslagets afsnit 2.1.3 og 2.2.3 samt lovforslagets § 3, nr. 4, og § 11, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse i fondslovens § 5 definerer, hvad der forstås ved reelle ejere af de af loven omfattede fonde. Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 6, litra c, jf. litra b, i 4. hvidvaskdirektiv.

Ikke-erhvervsdrivende fonde er i dansk ret kendetegnet ved at være selvejende og har således ingen ejere. En fonds reelle ejere må efter 4. hvidvaskdirektiv forstås som de personer, der kontrollerer fonden eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder fondens bestyrelse og personer, som i særlig grad begunstiges ved uddeling af fondens midler.

Det fremgår således af den foreslåede bestemmelse, at reelle ejere af en fond, som i medfør af direktivet skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, udgøres af den eller de fysiske personer, der direkte eller indirekte kontrollerer fonden eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder fondens bestyrelse samt fysiske personer, der er særligt begunstigede af fonden (navnlig større uddelingsmodtagere) eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.

Registreringspligten gælder efter 4. hvidvaskdirektiv alene fysiske personer.

For så vidt angår personer, der er særligt begunstigede af fonden, bemærkes, at disse anses som reelle ejere i den foreslåede bestemmelses forstand, hvis de efter fondens vedtægter har et retskrav på at modtage en ikke ubetydelig andel af fondens midler. Det fondsretlige uddelingsbegreb omfatter efter fondslovens § 29 enhver anvendelse af fondens overskud i overensstemmelse med formålet. Det afgøres efter en konkret og individuel vurdering, om en uddelingsberettiget person er særligt begunstiget af fonden. Det må antages, at almindelige uddelingsmodtagere, der alene skal modtage eller modtager én eller ganske få uddelinger af begrænset økonomisk værdi i forhold til fondens samlede aktivmasse, ikke skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

I visse ikke-erhvervsdrivende fonde vil en gruppe af personer som følge af fondslovens § 29, stk. 1, have en sådan interesse i fondens uddelinger, at det på forhånd er muligt at identificere de personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet, selvom de ikke har et umiddelbart retskrav på at modtage uddelinger fra fonden. Der må dog forventes at være tale om et mindre antal personer.

En sådan gruppe af personer kan over en årrække have ret til at modtage en vis andel af fondens midler. Det fremgår således af fondslovens § 29, stk. 1, 1. pkt., at det påhviler bestyrelsen – med fradrag af henlæggelser efter bestemmelsens stk. 2 – at anvende fondens overskud til de formål, der er fastsat i vedtægten. Endvidere følger det af fondslovens § 29, stk. 1, og forarbejderne til bestemmelsen, at en bestyrelse skal uddele til alle fondens formål, medmindre der findes særlig hjemmel i vedtægten til at begrænse denne uddeling.

Ved vurderingen af om en fonds formål er ligestillede, er der i praksis lagt vægt på, om det fremgår af vedtægterne eller stiftelsesgrundlaget i øvrigt, at formålene i en fond kan prioriteres eller begrænses.

Fondslovens § 29 medfører, at der i fonde med ligestillede formål ikke må ske en ensidig begunstiggelse af ét formål, idet der over en årrække skal ske en ligelig uddeling til alle fondens ligestillede formål. En

fravigelse af lovens udgangspunkt om lige uddeling skal være klar og utvetydig. Fondslovens krav om lige uddeling til ligestillede formål over en årrække er en kodificering af den praksis, som før fondsloven gjaldt for stadfæstede fonde. Efter administrativ praksis udgør en bestyrelses hidtidige uddelingspraksis ikke en særlig hjemmel til ikke at uddele til alle fondens formål eller til ensidigt at begunstige ét af formålene over en årrække. Tilsvarende udgør en særskilt bestemmelse om anvendelse af kapitalen i tilfælde af opløsning ikke en særlig hjemmel til ikke at uddele til alle fondens formål eller til ensidigt at begunstige et af formålene over en årrække.

Det bemærkes, at en ikke-erhvervsdrivende fonds stifter ikke anses som reel ejer af fonden, idet en fonds stifter i dansk ret ikke kan have nogen former for ejerbeføjelser over fondens midler. Stifteren vil dog kunne betragtes som en reel ejer, hvis stifteren er medlem af fondens bestyrelse. En eventuel rentenydelsesret, bopælsret, brugsret m.v. for stifter vil ikke i sig selv medføre, at stifteren af en fond skal anses for reel ejer af fonden. Det vil således bero på en konkret vurdering, om fondens formue i givet fald er effektivt og uigenkaldeligt udskilt fra stifters formue.

Det kan ikke udelukkes, at der kan opstå en konkret situation, hvor stifteren eller andre udenforstående undtagelsesvist skal opfattes som reelle ejere som følge af *særlige beføjelser* i vedtægten til f.eks. at skulle godkende salg af aktiver eller lignende.

Selv om bestyrelsen skal træffe alle væsentlige beslutninger i en fond, herunder beslutning om uddelinger, kan det ikke på forhånd udelukkes, at der i visse fonde kan være ansat direktører, jf. fondslovens § 11, stk. 3, som har en sådan indflydelse på fondens daglige drift, at de pågældende skal anses at have kontrollerende indflydelse på fonden og dermed betragtes som reel ejer. Den sekretariatsfunktion, som udføres af en fondsadministrator eller tilsvarende i mange ikke-erhvervsdrivende fonde, vil i almindelighed ikke medføre, at den pågældende administrator eller direktør skal anses for at have kontrollerende indflydelse på fonden.

Væsentlige gavegivere, jf. fondslovens § 1, stk. 3, der ikke er medlemmer af fondens bestyrelse, betragtes heller ikke som reelle ejere af en ikke-erhvervsdrivende fond, idet væsentlige gavegivere sidestilles med fondens stifter. Væsentlige gaver og bidrag, der ydes i forbindelse med fondens stiftelse, vil i øvrigt skulle oplyses i fondens vedtægter, jf. fondslovens § 6, stk. 1, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2 og 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af fondslovens § 11, stk. 2, 2. pkt., at meddelelse om ændringer af en fondsbestyrelses sammensætning skal indsendes til Civilstyrelsen senest 4 uger efter ændringens vedtagelse.

Med de foreslåede ændringer af fondsloven, jf. lovforslagets § 12, nr. 5, vil oplysninger om reelle ejere, herunder om fondens bestyrelse, fremover skulle registreres i det register, der udvikles af Erhvervsstyrelsen. Med henblik på at undgå dobbeltregistrering foreslås det derfor, at fondslovens § 11, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

Til nr. 7

Med henblik på at sikre en effektiv overholdelse af pligten til at registrere oplysninger om de ikke-erhvervsdrivende fondes reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, er det nødvendigt at kunne sanktionere de fonde, der ikke overholder forpligtelsen til at registrere og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, jf. den foreslåede bestemmelse i fondslovens § 4, stk. 2.

Det er ud fra tilsvarende betragtninger nødvendigt at kunne sanktionere de fonde, der på trods af de foreslåede regler ikke efter anmodning giver oplysninger om deres reelle ejerskab samt om forsøg på at identificere deres reelle ejere til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet eller til andre offentlige myndigheder, herunder Civilstyrelsen, når de pågældende myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolgaver.

Det foreslås derfor, at overtrædelse af den foreslåede forpligtelse i fondslovens § 4, stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 12, nr. 5, kan straffes med bøde i medfør af fondslovens § 43.

Til nr. 8

De foreninger, der er omfattet af fondslovens kapitel 13, har typisk væsentlige lighedstræk med de fonde, som er omfattet af fondsloven, og er derfor også omfattet af forpligtelsen i 4. hvidvaskdirektiv til at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register.

Det foreslås på denne baggrund, at der indsættes to nye bestemmelser som §§ 52 og 52 a i fondsloven, som fastsætter de nærmere regler herom. Bestemmelserne svarer i vidt omfang til de foreslåede bestemmelser i fondslovens §§ 4 og 5 (lovforslagets § 12, nr. 5), der vedrører fonde. For nærmere om de foreslåede bestemmelsers indhold henvises der derfor til bemærkningerne til lovforslagets § 12, nr. 5.

Reelle ejere af sådanne foreninger kan – foruden bestyrelsen – være andre medlemmer af foreningen, der har ejerbeføjelser i forhold til foreningen, herunder hvis medlemmets interesser varetages i særlig grad.

I modsætning til den foreslåede bestemmelse i fondslovens § 5 vedrørende fonde, vil foreningens stiftere skulle anses som reelle ejere og vil således være omfattet af registreringspligten i 4. hvidvaskdirektiv. Det skyldes, en stifter af en forening i modsætning til en stifter af en fond ikke vil være afskåret fra at have ejerbeføjelser over foreningens midler.

Til nr. 9

Det er ud fra samme betragtninger som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 12, nr. 7, nødvendigt at kunne sanktionere de foreninger, der ikke overholder deres forpligtelser i henhold til de foreslåede bestemmelser i fondslovens § 52, stk. 2 og 3.

På den baggrund foreslås § 54 affattet således, at også overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i fondslovens § 52, stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 12, nr. 7, kan straffes med bøde.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af loven. Det skyldes, at det nødvendige register til at foretage registreringer ikke er udviklet, da dette afventer den nødvendige tilpasning af Erhvervsstyrelsens it-system.

Når de nødvendige it-løsninger og dermed det kommende register over reelle ejere er endeligt på plads, vil de pågældende bestemmelser blive sat i kraft.

I henhold til det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte, at de omhandlede bestemmelser kan sættes i kraft på samme tid, eller på forskellige tidspunkter. Det vil eventuelt kunne være nyttigt, hvis dele af det nødvendige it-system færdiggøres og kan sættes i kraft, hvorimod andre dele ikke kan sættes i kraft. Der kan således eventuelt udvikles løsninger for de forskellige virksomhedsformer, som sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Med den foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, skal erhvervs- og vækstministeren endvidere kunne fastsætte de nødvendige overgangsregler. Der vil eventuelt i forhold til at have et mere fuldstændigt register kunne benyttes en løsning, hvor der fastsættes en periode mellem, at det nødvendige it-system sættes i drift, og til oplysninger i systemet bliver offentligt tilgængelige.

Til § 14

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at de foreslåede ændringer i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende

virksomheder og lov om erhvervsdrivende fonde ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da det færøske selvstyre har overtaget de omhandlede sagsområder pr. 1. januar 2008 i medfør af lov nr. 578 af 24. juni 2005 om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder.

Det foreslås endvidere, at ændringen i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. den foreslåede § 8, ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da der er tale om et færøsk særanliggende. Tilsvarende gælder lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. den foreslåede § 11.

Bestemmelserne kan sættes i kraft for Grønland, jf. den foreslåede stk. 1.

I henhold til *stk. 3* kan de foreslåede ændringer i lov om det europæiske selskab, lov om det europæiske andelsselskab og lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper ikke sættes i kraft for hverken Færøerne eller Grønland, da forordningerne bag lovforslagene ikke er gældende for hverken Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015, foretages følgende ændringer:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1968/151/EØF af 9. marts 1968, for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer, EF-Tidende 1968, nr. L 065, side 8, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 221, side 13, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/63/EF af 13. november 2007 om ændring af Rådets direktiv 78/855/EØF, og 82/891/EØF for så vidt angår kravet om udarbejdelse ved en uafhængig sagkyndig af en beretning i forbindelse med en fusion eller spaltning af aktieselskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 300, side 47, dele af Eu-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

ropa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. 258, side 20, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/109/EF af 16. september 2009 om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 78/855/EØF og 82/891/EØF samt direktiv 2005/56/EF, for så vidt angår rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2009, nr. L 259, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.

§ 5. I denne lov forstås ved:

1) - 8) - - -

9) Ejerregister: Det register, som Erhvervsstyrelsen fører over visse kapitalejeres kapitalposter, jf. § 58.

10) - 31) - - -

§ 18. Oplysninger om navn og adresse på stiftere samt om navn, stilling og adresse på medlemmerne af ledelsen skal til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system. Dette gælder i både aktive og opløste selskaber. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse oplysninger ikke skal fremgå.

Stk. 2. - - -

§ 58. Selskabet skal, hurtigst muligt efter at selskabet har modtaget meddelelse efter § 55, stk. 1, registrere oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2.-3. - - -

2. I § 5, nr. 9, ændres », jf. § 58« til: », jf. §§ 58 og 58 a«.

3. I § 5 indsættes efter nr. 25, som nyt nummer:

»26) Reel ejer:

En fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerrettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

Nr. 26-31 bliver herefter nr. 27-32.

4. § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »navn og adresse på stiftere samt om navn, stilling og adresse på medlemmerne af ledelsen« til: »navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov«.

5. Efter § 58 indsættes før overskriften før § 59:

»§ 58 a. Selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af selskabets direktion, jf. § 10, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Selskabet skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrol-opgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 367. Overtrædelse af § 1, stk. 3, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10 og 15, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, §§ 58-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138 og 139, § 139 a, stk. 1, nr. 1, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, § 181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, § 207, stk. 3, § 210, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, § 339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356-357 b og 359 straffes med bøde. Et selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 206 eller § 210, straffes med bøde.

Stk. 2.-3. ...

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 4, stk. 3, § 12, stk. 1 og 2, § 55, stk. 3, § 56, stk. 2, § 57, § 71, stk. 4, § 143, § 172, § 244, stk. 6, § 262, stk. 6, § 279, stk. 5, § 299, stk. 5, § 318 f, stk. 5, § 333, stk. 6, og § 372, stk. 1, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

6. I § 367, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§§ 58-61,« til: »§ 58, § 58 a, stk. 2 og 3, §§ 59-61,«.

7. I § 367, *stk. 4*, indsættes efter »§ 57,«: »§ 57 a, stk. 6, § 58 a, stk. 5,«.

§ 2

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 739 af 1. juni 2015 og § 2 i lov nr. 739 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

§ 2. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Bortset fra reglerne i kapitel 1, 2 og 7 og § 15 f finder loven ikke anvendelse på enkeltmands-virksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber. Interessentskaber og kommanditselskaber skal dog anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, og §§ 10-16 og 18 a finder tilsvarende anvendelse på disse virksomheder, hvis alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er

1) aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller

2) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal registreres om disse virksomheder, jf. stk. 3.

§ 15 d. Oplysninger om navn, stilling og adresse på ledelsen skal til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system. Dette gælder også i slettede virksomheder. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse oplysninger ikke skal fremgå.

Stk. 2. - - -

2. I § 2, stk. 3, 1. pkt., ændres »og § 15 f« til: »og §§ 15 f - 15 h«.

3. § 15 d, stk. 1, 1. pkt., ændres »navn, stilling og adresse på ledelsen« til: »navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov«.

§ 15 f. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at §§ 55, 56 og 58 i selskabsloven med de nødvendige tilpasninger skal finde tilsvarende anvendelse på en eller flere typer af virksomheder omfattet af denne lov.

4. Efter § 15 f indsættes før overskriften før § 16:

»**§ 15 g.** En virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, jf. § 15 h, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 11, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Er virksomheden ikke forpligtet til at registrere ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal der registreres en ledelse, når reglen i 2. pkt. finder anvendelse.

Stk. 2. Virksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Virksomheden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikationen af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Virksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Virksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for virksomheder, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysning-

ger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger virksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

§ 15 h. Som reel ejer anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af virksomheder, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

§ 23. Medmindre strengere straf er forskyldt efter straffeloven, straffes overtrædelse af § 2, stk. 3, 2. pkt., § 6, stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6-8, § 8, § 10, stk. 1, 4 og 5, § 15 c, § 18 a, stk. 1, nr. 1, § 19 c og § 19 d med bøde. Den, der ikke efterlever et påbud efter § 19 g, straffes med bøde.

Stk. 2. - - -

5. I § 23. *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 15 c,«: »§ 15 g, stk. 2 og 3,«.

§ 3

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lov nr. 712 af 25. juni 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 738 af 1. juni 2015, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

§ 3. Loven omfatter ikke

1) Danmarks Nationalbank,

2) fonde, der er oprettet ved eller i henhold til lov eller ved mellemfolkelig overenskomst mellem Danmark og en anden stat, og som er undergivet tilsyn af en af staterne,

3) fonde, med hvilke en kommune eller region har indgået en aftale til opfyldelse af kommunens eller regionens forpligtelser i henhold til sociallovgivningen eller anden lovgivning, såfremt fonden ikke varetager andre opgaver af væsentligt omfang, eller

4) fonde, der som vilkår for godkendelse eller tilskud fra det offentlige er undergivet tilsyn og økonomisk kontrol af en offentlig myndighed efter anden lovgivning eller bestemmelser udstedt i henhold til anden lovgivning.

Stk. 2. Fondsmyndigheden kan bestemme, at en fond, som på anden måde end efter denne lov er undergivet offentligt tilsyn og økonomisk kontrol, helt eller delvis skal være undtaget fra denne lov. En fond kan ikke undtages fra denne lov, hvis stifter af fonden er tilsynsmyndighed

§ 18. Oplysninger om navn, stilling og adresse på nuværende og tidligere medlemmer af ledelsen skal til enhver tid fremgå af Erhvervsstyrelsens it-system, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder i både aktive og opløste erhvervsdrivende fonde.

Stk. 2. - - -

§ 21. Mener nogen, at en registrering er den pågældende til skade, hører spørgsmålet om sletning af registreringen under domstolene.

Stk. 2. - - -

2. I § 3 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* § 21 a om registrering af reelle ejere finder anvendelse for fonde, som falder uden for lovens område efter stk. 1, eller som er undtaget fra loven i medfør af stk. 2.«

3. § 18, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »navn, stilling og adresse på nuværende og tidligere medlemmer af ledelsen« til: »navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov«.

4. Efter § 21 indsættes før overskriften før § 22 indsættes:

»**§ 21 a.** Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 21 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fonden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Fonden skal opbe-

vare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

§ 21 b. Som reel ejer af en fond anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer fonden eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

1) fondens bestyrelse og

2) særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelelser, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.«

§ 132. Overtrædelse af §§ 5, 13 og 15, § 26, stk. 2, § 34, stk. 2, § 37, stk. 3-5, § 38, § 42, stk. 3, §§ 49-51, § 52, stk. 3, § 53, stk. 4, § 54, §§ 56-59, § 61, § 62, stk. 1, §§ 63 og 65-67, § 76, stk. 2, § 77, § 78, stk. 1 og stk. 6, 4. pkt., § 80, § 83, 4. pkt., § 85, § 86, stk. 4, § 87, § 116, stk. 2 og §§ 117 og 123-125 straffes med bøde.

Stk. 2. - - -

5. I § 132, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§§ 5, 13 og 15,«: »§ 21 a, stk. 2 og 3,«.

§ 4

I lov om det europæiske selskab (SE-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 8 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

I lovens bilag gengives Rådets forordning nr. 2157/2001/EF af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE) (EF-Tidende af 10. november 2001, nr. L 294 side 1). Herudover anføres i loven bestemmelser om anvendelsen af visse bestemmelser i aktieselskabslovgivningen, som efter forordningens artikel 9, stk. 1, litra c, ii, finder anvendelse på SE-selskaber. Ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag og de anførte bestemmelser er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 17. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Oplysninger om stilling, navn og adresse på stiftere og ledelse skal til enhver tid fremgå af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder i både aktive og hævdede selskaber.

Stk. 4. - - -

»1) I lovens bilag gengives Rådets forordning nr. 2157/2001/EF af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE), EF-Tidende 2001, nr. L 294, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Loven indeholder endvidere bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. § 17, stk. 3, 1. pkt., ændres »stilling, navn og adresse på stiftere og ledelse« til: »navn og adresse på personer registreret i henhold til denne lov«

3. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. SE-Selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, jf. § 17 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af SE-selskabets daglige ledelse, jf. § 17, stk. 2, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. SE-Selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at SE-selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. SE-Selskabet skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SE-

Selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. SE-Selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om SE-selskabets reelle ejere, herunder om SE-selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SE-Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for SE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

§ 17 b. Som reel ejer anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af SE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

§ 21. Overtrædelse af § 7, stk. 5, i denne lov og artikel 11, 39-45 og 49 i SE-forordningen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. og 3. - - -

4. I § 21, *stk. 1*, indsættes efter »§ 7, stk. 5,«: »og § 17 a, stk. 2 og 3,«.

§ 5

I lov nr. 454 af 22. maj 2006 om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), som ændret ved § 7 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 9 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

I lovens bilag gengives Rådets forordning nr. 1435/2003/EF af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) (EU-Tidende 2003 nr. L 207, side 1-24). Ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 14. - - -

Stk. 2. Reglerne i selskabsloven om registrering, anmeldelse og offentliggørelse af dokumenter og oplysninger finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på SCE-selskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted her i landet.

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) I lovens bilag gengives Rådets forordning nr. 1435/2003/EF af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) EU-Tidende 2003 nr. L 207, side 1-24. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Loven indeholder endvidere bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

2. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. SCE-Selskabet skal indhente oplysninger om SCE-selskabets reelle ejere, jf. § 14 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af SCE-selskabets daglige ledelse, jf. § 14, stk. 2, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at SCE-selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. SCE-Selskabet skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SCE-Selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. SCE-Selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om SCE-selskabets reelle ejere, herunder om SCE-selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SCE-Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for SCE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SCE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

§ 14 b. Som reel ejer anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af SCE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

§ 19. Overtrædelse af § 5, stk. 4, i denne lov og artikel 4, stk. 3, 4. pkt., og stk. 12, artikel 10, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, artikel 14, stk. 4, 1. pkt., artikel 37, stk. 1, artikel 39, stk. 1, artikel 42, stk. 1, artikel 49 og artikel 62 i SCE-forordningen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. - - -

3. I § 19, stk. 1, indsættes efter »§ 5, stk. 4,«: »og § 14 a, stk. 2 og 3,«.

§ 6

I lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 17. april 1997, som ændret

ved § 37 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.«

§ 1. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG).

Stk. 2. - - -

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. En europæisk økonomisk firmagruppe skal indhente oplysninger om firmagruppens reelle ejere, jf. § 1 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af den daglige ledelse, jf. § 1, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmagruppen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Firmagruppen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmagruppen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder om firmagruppens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og Interna-

§ 6. Bestemmelserne om likvidation i aktieselskabslovens kapitel 14 gælder med de fornødne lempelser også for europæiske økonomiske firma-grupper.

§ 7. - - -

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødestraf.

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigthedskrav i forbindelse med oplysninger om udste-

tional Kriminalitet. Firmagruppen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmagruppen skal registrere i styrelsens it-system.

§ 1 b. Som reel ejer anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne eller som på anden måde udøver kontrol.«

3. I § 6 ændres »aktieselskabslovens« til: »selskabslovens«.

4. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Overtrædelse af § 1 a, stk. 2 og 3, straffes med bøde.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 7

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 308 af 28. marts 2015, § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015 og senest ved § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD)« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-

dere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010, EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34.

§ 5. I denne lov forstås ved:

1)-52) - - -

Stk. 2.-8. - - -

§ 23. - - -

Stk. 2. - - -

Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD), og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4.hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 5, *stk. 1*, indsættes som *nr. 53*:

»53) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.«

3. I § 23 indsættes som *stk. 3-6*:

»*Stk. 3.* Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmer af det gensidige forsikringsselskabs og tværgående pensionskasses direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere oplysningerne efter stk. 3 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet og pensionskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 5. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal efter anmodning udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 3 og 4, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 81 a. - - -

4. Efter § 81 a indsættes:

»§ 81 b. Sparekassen skal indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af sparekassens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Sparekassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver

ændring til de oplysninger, som er registreret. Sparekassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparekassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Sparekassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparekassen skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 85 a. - - -

5. Efter § 85 a indsættes:

»§ 85 b. Andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af andelskassens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Andelskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Andelskassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Andelskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Andelskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndig-

heder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger andelskassen skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 336. - - -

6. Efter § 336 indsættes:

»§ 336 a. Sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Sparevirksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Sparevirksomheden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparevirksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Sparevirksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparevirksomheden skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 373. - - -

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, §

7. I § 373, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 16 f, stk. 1-3,«: »§ 23, stk. 4 og 5,«, efter »§ 80 c, stk. 1 og 2,« indsættes: »§ 81 b, stk. 2 og 3, § 85 b, stk. 2

70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 3, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75 a, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-7 og 10, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1-3, § 79 a, stk. 1, nr. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 4, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, §§ 158, 159 og 167, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 264, stk. 2, § 312, § 343 t, stk. 1, § 347 b, stk. 3 og 6, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer samt artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, straffes med bøde. På samme

og 3,«, og efter »§ 312,« indsættes: »§ 336 a, stk. 2 og 3,«.

måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3.-10. - - -

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (pensionskassedirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 235, side 10.

§ 3 b. I denne lov forstås ved:

1)-4) - - -

§ 68. - - -

§ 8

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lov-bekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2003, nr. L 235, side 10« », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 3 b indsættes som *nr. 5*:

»5) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.«

3. I § 68 indsættes som *stk. 2-5*:

»*Stk. 2.* En firmapensionskasse skal indhente oplysninger om pensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmer af pensionskassens direktion eller, i pensionskasser hvor der ikke findes en direktion, medlemmer af pensionskassens bestyrelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 3. Pensionskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 2 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at pensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Pensionskassen skal opbevare oplysninger

om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Pensionskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 4. Pensionskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om pensionskassens reelle ejere, herunder om pensionskassens forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Pensionskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 2 og 3, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger pensionskassen skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 71. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 1, § 4, § 9 a, § 10, stk. 1, § 15, § 16, stk. 1, § 20, § 21 a, stk. 1, § 23 a, stk. 5, jf. stk. 4, nr. 1 og 2, § 24, § 24 a, stk. 1-5, § 24 b, stk. 1, § 26, § 27, stk. 3, § 29, § 32, stk. 1, 2. pkt., § 37, stk. 1, 1. pkt., § 38, stk. 1, § 39, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., § 40, § 41, § 42, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 43, § 44, § 44 a, stk. 1 og 3, § 44 b, 1. pkt., § 44 c, 1. pkt., § 44 d, § 44 e, stk. 1 og 3, § 45, § 45 a, § 46, § 46 a, § 49, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, § 54, stk. 1 og 2, § 57, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, § 57 a, 1. og 3. pkt., og § 58, stk. 1, 2. pkt., og § 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Endvidere straffes overtrædelse af de i § 52, stk. 1, nævnte bestemmelser, i det omfang en sådan overtrædelse kan straffes efter § 373 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 2.-5. - - -

4. I § 71, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »og § 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.,« til: »§ 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., og § 68, stk. 3 og 4,«.

§ 9

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lov nr. 598 af 12. juni 2013, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 5 i lov nr. 1490 af 23. december 2014 og senest ved §

7 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010, EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34.

§ 3. I denne lov forstås ved:

1)-47) - - -

Stk. 2.-8. - - -

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 3, *stk. 1*, indsættes som *nr. 48*:

»48) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af kapitalforeninger, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplys-

ningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

§ 136. - - -

3. Efter § 136 indsættes:

»§ 136 a. En kapitalforening skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmerne af kapitalforeningens bestyrelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Kapitalforeningen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Foreningen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Kapitalforeningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for kapitalforeninger, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger kapitalforeningen skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 190. - - -

Stk. 2. Overtrædelse af § 15, stk. 4, § 20, stk. 1-9, § 21, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3-5, § 22, stk.

4. I § 190, *stk. 2*, indsættes efter »§ 28 a,«: »§ 136 a, stk. 2 og 3,«.

1-3, § 27 a, stk. 1, § 28, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, § 28 a, § 163, stk. 3, 5 og 6, og § 171, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., straffes med bøde.

Stk. 3. - - -

Stk. 4. I forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 8, § 5, stk. 7 og 10, § 5 a, stk. 2, § 6, stk. 5 og 6, § 9, stk. 4, § 10, stk. 3, § 11, stk. 7, § 16, stk. 8-10, § 18, stk. 3, § 20, stk. 11 og 12, § 22, stk. 4, § 23, stk. 6, § 24, stk. 7, § 25, stk. 4, § 26, § 27, stk. 3, § 32, stk. 3, §§ 37, 44 og 60, § 61, stk. 7, § 62, stk. 3, § 66, § 67, stk. 6, § 68, stk. 4, § 69, stk. 8, §§ 80 og 87, § 88, stk. 2, § 94, § 96, stk. 2, § 107, § 108, stk. 2, § 110, § 119, stk. 3, § 120, stk. 5, § 123, stk. 2, § 126, stk. 12, § 128, stk. 14, § 129, stk. 2, § 130, stk. 5, § 131, stk. 6, § 132, § 148, stk. 5, § 152, stk. 4, § 160, stk. 5, § 162, § 185, stk. 2, § 186, § 187, stk. 2, og § 188 kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 5.-9. - - -

5. I § 190, stk. 4, indsættes efter »§ 132,«: »§ 136 a, stk. 5,«.

§ 10

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, EU-Tidende 2007, nr. L 79, side 11, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrations-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41« til: », Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamen-

selskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42-61, og Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28-41.

§ 2. I denne lov forstås ved:

1)-24) - - -

§ 14. - - -

tets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73«.

2. I § 2 indsættes som *nr. 25*:

»25) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.«

3. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. En investeringsforening eller en SIKAV skal indhente oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmerne af investeringsforeningens bestyrelse eller direktion eller SIKAV'ens bestyrelse, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Foreningen eller SIKAV'en skal opbevare oplysninger om deres reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten

for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

§ 190. Overtrædelse af § 3, stk. 1-9, § 4, stk. 1-4, § 5, § 9, stk. 3, § 10, stk. 3, § 11, stk. 3, § 12, stk. 4 og 5, § 18, stk. 3 og 5, § 28, stk. 1 og 3, § 37, stk. 1, 1. pkt., § 47, stk. 1-3, § 48, stk. 1, 6 og 7, § 49, § 50, stk. 1 og 2, § 51, stk. 1-6, § 52, stk. 1-6, § 53, stk. 1-5, § 54, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 55, § 56, stk. 2, § 57, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 58, stk. 1, nr. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1, 2 og 4, § 65, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1, § 68, stk. 1, § 69, § 73, stk. 1, § 74, stk. 1-4, § 75, stk. 1, §§ 76-78, § 82, stk. 1, 1. pkt., § 83, stk. 1, § 84, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., § 85, § 86, stk. 1 og 2, § 87, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 88-90, § 91, 1. pkt., § 92, 1. pkt., § 93, § 94, stk. 1 og 5, § 97, stk. 1, 1. pkt., § 98, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 99 og 100, § 102, stk. 1, 3 og 4, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, § 105, stk. 1, §§ 107 og 108, § 109, stk. 3 og 6, § 114, stk. 1, 5 og 6, § 116, stk. 2, § 132, stk. 1, §§ 139-141, § 142, stk. 1, 2 og 4, § 143, § 144, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., §§ 145, 147 og 148, § 149, stk. 1, 4 og 5, § 150, § 151, stk. 1 og 3, §§ 152, 154 og 156, § 157, stk. 1-3, § 159, stk. 2, 1. pkt., og § 160, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af §§ 38 og 46, § 51, stk. 1, nr. 5, § 52, stk. 1, nr. 6, § 59, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 60, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 61, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 63, stk. 1 og 2, § 63 a, stk. 1, § 166, stk. 3, § 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5, og § 199, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 2.-6. - - -

4. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Overtrædelse af«: »§ 14 a, stk. 2 og 3,«.

§ 11

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 653 af 15. juni 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 7 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 4 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

§ 11. For juridiske enheder optages følgende grunddata i Det Centrale Virksomhedsregister:

- 1) Enhedens CVR-nummer.
- 2) Virksomhedsform.
- 3) Starttidspunkt.
- 4) Eventuelt ophørstidspunkt.
- 5) Virksomhedsnavn.
- 6) Virksomhedsadresse.
- 7) Navn, adresse, stilling og CPR- eller CVR-nummer for fuldt ansvarlige deltagere.
- 8) Branche og eventuelle bibrancher.
- 9) Antal ansatte.
- 10) P-nummer for tilknyttede produktionsenheder.

Stk. 2.-7. - - -

§ 22. Den, der undlader rettidigt at meddele oplysninger efter § 16 eller forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige oplysninger, straffes med bøde.

Stk. 2.-4. - - -

1. Efter § 11 indsættes:

»**§ 11 a.** En juridisk person, jf. § 3, nr. 2, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at registrere reelle ejere, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. For den juridiske person skal som minimum registreres oplysninger omfattet af § 11, stk. 1, nr. 1-6.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse og registrering af oplysninger, jf. stk. 1, herunder regler om betaling til dækning af de administrative omkostninger herved.«

2. I § 22 indsættes efter stk. 1 som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Overtrædelse af § 11 a, stk. 1, straffes med bøde.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

§ 12

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 938 af 20. september 2012, som
ændret ved § 3 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 3
i lov nr. 639 af 12. juni 2013 og lov nr. 734 af 25.
juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gen-
nemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om fore-
byggende foranstaltninger mod anvendelse af det
finansielle system til hvidvask af penge eller finan-
siering af terrorisme, om ændring af Europa-Parla-
mentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012
og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rå-
dets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens di-
rektiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141,
side 73.«

§ 1. Lovens kapitel 1-12 gælder for fonde, lega-
ter, stiftelser og andre selvejende institutioner (fon-
de).

Stk. 2.-3. - - -

Stk. 4. Loven omfatter ikke:

1) - - -

2) - - -

3) - - -

4) - - -

5) fonde, der i medfør af § 1, stk. 4 og 5, i lov om
erhvervsdrivende fonde ikke er omfattet af nævnte
lov,

6) - - -

7) - - -

Stk. 5. - - -

Stk. 6. Fonde, hvis aktiver ikke udgør 1 mio.
kr. eller derover, er ikke omfattet af loven. Bestem-
melserne i § 6, stk. 1, § 7, § 8, stk. 1, 2. pkt., og
kapitel 9 gælder dog også for disse fonde.

Stk. 7. - - -

2. I § 1, stk. 4, nr. 5, ændres »§ 1, stk. 4 og 5,« til:
»§ 3«.

3. I § 1, stk. 6, 2. pkt., indsættes efter »Bestemmel-
serne i:«: »§§ 4 og 5,«.

4. I § 1 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. §§ 4 og 5 gælder også for fonde, som
falder uden for lovens område efter stk. 4, nr. 1-3,

6 eller 7, eller som er undtaget fra loven i medfør af stk. 5.«

5. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 3

Registrering af reelle ejere

§ 4. Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 5, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fonden skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

§ 5. Som reel ejer af en fond anses den eller de fysiske personer, der direkte eller indirekte kontrollerer fonden eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

1) fondens bestyrelse og

2) særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelegering, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer.«

§ 11. - - -

Stk. 2. En fortegnelse over medlemmerne af bestyrelsen skal senest 3 måneder efter fondens oprettelse indsendes til fondsmyndigheden. Meddelelse om ændringer af bestyrelsens sammensætning skal indsendes til fondsmyndigheden senest 4 uger efter ændringens vedtagelse.

§ 43. Overtrædelse af § 6, stk. 2, § 11, stk. 2, § 23, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 25, stk. 1, 3. pkt., eller § 26 straffes med bøde.

6. § 11, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

7. I § 43, *stk. 1*, indsættes efter »Overtrædelse af«: »§ 4, stk. 2 og 3,«.

8. Efter § 51 indsættes:

»§ 52. Foreningen skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, jf. § 52 a, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Foreningen skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer og efter enhver ændring til de oplysninger, som er registreret. Foreningen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Foreningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrol-opgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger foreningen skal registrere i styrelsens it-system.

§ 52 a. Som reel ejer af en forening anses den eller de fysiske personer, der direkte eller indirekte

kontrollerer foreningen eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

1) foreningens stiftere,

2) foreningens bestyrelse og særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af foreningens uddelinger, endnu ikke kendes af foreningen, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse foreningen er oprettet eller fungerer.«

§ 54. Overtrædelse af § 48, stk. 2, § 48 a, og § 49, stk. 2, straffes med bøde.

9. I § 54 ændres »og § 49, stk. 2,« til: »§ 49, stk. 2, og § 52, stk. 2 og 3,«.

§ 13

Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter. Erhvervs- og vækstministeren kan endvidere fastsætte overgangsregler.

§ 14

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-3, 8 og 11 kan ikke sættes i kraft for Færøerne.

Stk. 3. Lovens §§ 4-6 kan ikke sættes i kraft for hverken Færøerne eller Grønland.